

Norrskenets konung och dennes hemlighet

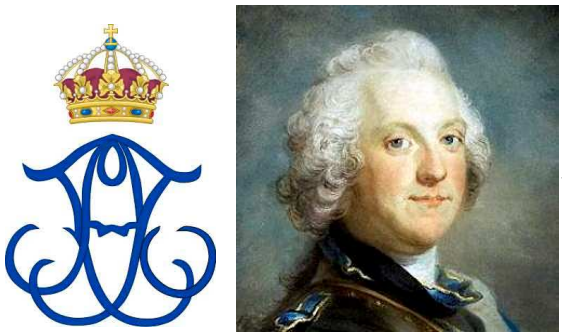

av Josef Kemény, 2016-12-11

Gustaf III kallades för norrskenets och maskeradernas konung. Vem var egentligen denne mystiske konung, som med järnhand ensam styrde Kungariket Sverige. Han regerade i Sverige i slutet av 1700-talet, och han var mästare i att kunna hålla masken i mer än tvåhundra år. Inte ens idag vet vi, förutom Vatikanen, vem konung Gustaf III var. Nu gäller det att belysa norrskenets konung, som avled den 29 mars 1792 på Stockholms slott. Även i detta mystiska fall finns spår, ledtrådar, tecken och symboler. Men låt oss först titta närmare på Gustaf III:s härstamning och barndom.
Observera att jag i detta sammanhang använder material som är tillgängligt och jag tolkar det enligt min kunskap. Jag sammanställde detta tema utifrån en religiös synvinkel, eftersom det är religionen som påverkar och styr politiken.

Kung Adolf Fredrik, 1751-1771
Valspråk: Statens välfärd (är) min välfärd".
Son till hertig Kristian August av Holstein-Gottorp

Drottning Lovisa Ulrika av Preussen, 1720-1782
Dotter till kung Fredrik Wilhelm I av Preussen

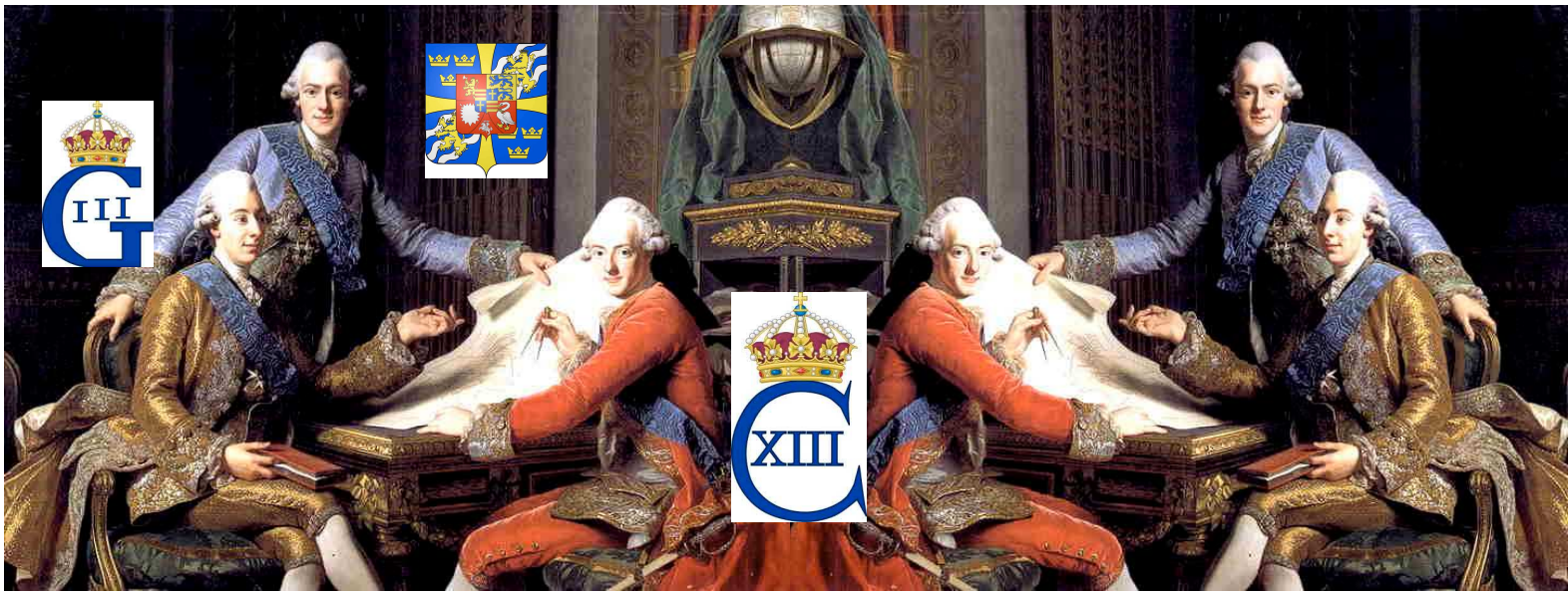
Gustav III, 1771-1792
Valspråk: Fäderneslandet

Karl XIII, 13 mars 1809–
5 februari 1818
Valspråk: Folkets väl min högsta lag

Prins Fredrik Adolf,
1750-1803, hertig av
Östergötland

Prinsessan Sofia Albertina
av Sverige,
Abbedissa av Quedlinburg
1753- 1829

Vad är gemensamt för dessa syskon förutom att de liknar varandra? De var alla fyra barnlösa, ofruktbara.

Kungen Adolf Fredriks söner, Gustaf III, Fredrik Adolf och Karl XIII. Alla hans söner liknade honom och varandra.

Den 10-åriga Gustaf III.

Den 12-åriga Gustaf III.

Gustaf som barn behärskade tyska och franska flytande. I hemmet och hovet pratat man mest franska, i svenska var han svagare. Svenskan var inte ett viktigt språk för honom och hans familj. Han var nyfiken redan som barn.

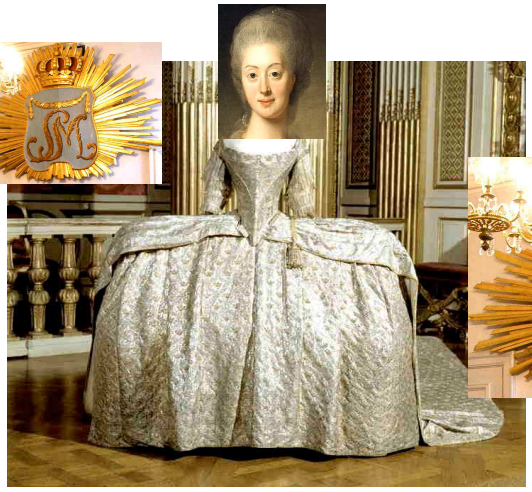
Gustaf III, Adolf Fredriks och Lovisa Ulrikas äldste son föddes på Riddarholmen i Stockholm den 24 januari 1746. Genom sin närmaste omgivning – i första hand modern men även guvernörer, uppvaktning och lärare – gjordes han tidigt bekant med den franska upplysningsåskådningen. Gustavs utveckling påverkades ofördelaktigt av söndringen mellan hans föräldrar och lärare samt riksdagens inblandning i hans uppfostran. Med den nya omgivning som ständerna 1756 gav honom, (Carl Fredrik Scheffer blev hans guvernör), uttryckte kungaparet öppet, även i sonens närvaro, sitt missnöje, och den unge fursten hörde skarpa ord om rikets maktägande ständer. Man kan notera att han hade två födelsedagar, 13 och 24 januari. Fest, kontakter, resor var han intresserad av redan i sin ungdom. Något större intresse för flickor och kvinnor visade han inte.

Gustaf såg sig tvungen att enligt ständernas krav gifta sig med Sofia Magdalena av Danmark (1766) men kom därigenom i ett spänt förhållande till sin mor, som fattat motvilja mot den danska prinsessan. Redan som kronprins deltog han, inte utan avund från moderns sida, i hovpartiets ledning och framträdde mer och mer som de konstitutionellt och nationellt sinnade svenskarnas hopp. Han tog livligt del i de förhandlingar mellan de förenade hov- och hattpartierna och franske ambassadören som föregick 1769 års riksdag och bidrog i väsentlig mån till att förmå **Adolf Fredrik att avsäga sig kronan** i december 1768 för att framtvinga en urtima riksdags sammankallande och förbättring av statsskicket.

Christianborgs slottskyrka i Köpenhamn, 1766

Sofia Magdalena som brud

Sofia Magdalenas bröllopssköld

Gustaf III:s bröllopssköld

Kronprins Gustaf som brudgum

År 1766 gifte sig kronprins Gustaf och den danska prinsessan Sofia Magdalena (1746–1813). Vigselakten ägde rum den 1 oktober på Christiansborgs slottskyrka i Köpenhamn utan brudgummens närvaro. På sin färd till Stockholm möttes Sofia Magdalena några dagar senare av kronprinsen i Helsingborg för att tillsammans med honom fortsätta resan till Stockholm. Det var alltså ett kungligt bröllop utan kronprinsen, brudgummen Gustaf, som saknar motstycke i monarkins historia. Men för säkerhets skull fanns kronprinsen Gustafs bröllopssköld på plats i kyrkan. Gustaf var inte särskild intresserad av den danska prinsessan Sofia Magdalena och tyckte att det gick bra att hålla vigselakten och bröllopet utan honom, men viktigaste var att hans mor drottning Lovisa Ulrika var närvarande.

Analyserar vi bröllopsskölden, finner vi en utdragen bokstav **”M”** ovanför **G**, Gustaf. M betyder hybrid/jungfru i detta sammanhang. Detta var det första tecken som Gustaf III lämnade efter sig. Nu går vi vidare.

Vid sin faders död den **12 februari** 1771 befann sig Gustaf i Paris på operahuset i grevinnan d'Egmonts loge. Så småningom utropade han sig som den nya kungen av Sverige med namnet **Gustaf III.**

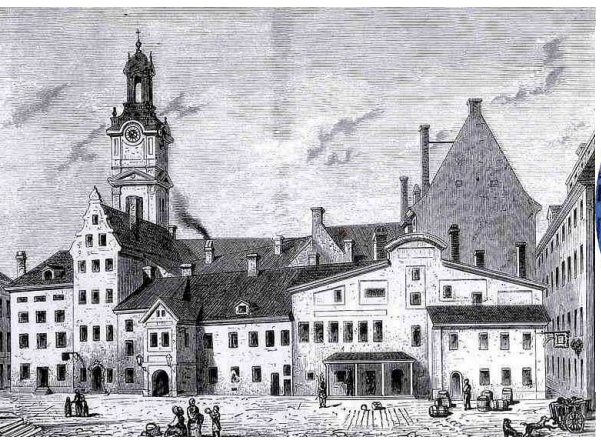

Gustaf III:s kröning den 29 maj 1772 i Storkyrkan i Stockholm. Den nya kungen sitter på drottning Christinas silvertron, eller måntron, och låter sig krönas.

Valspråk Fäderneslandet

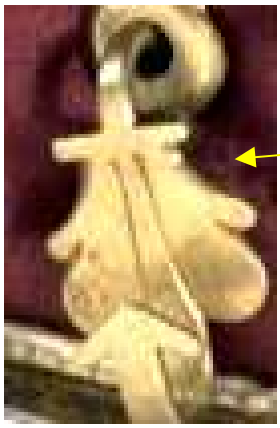
Bilder på Storkyrkan från Gustaf III:s tid.

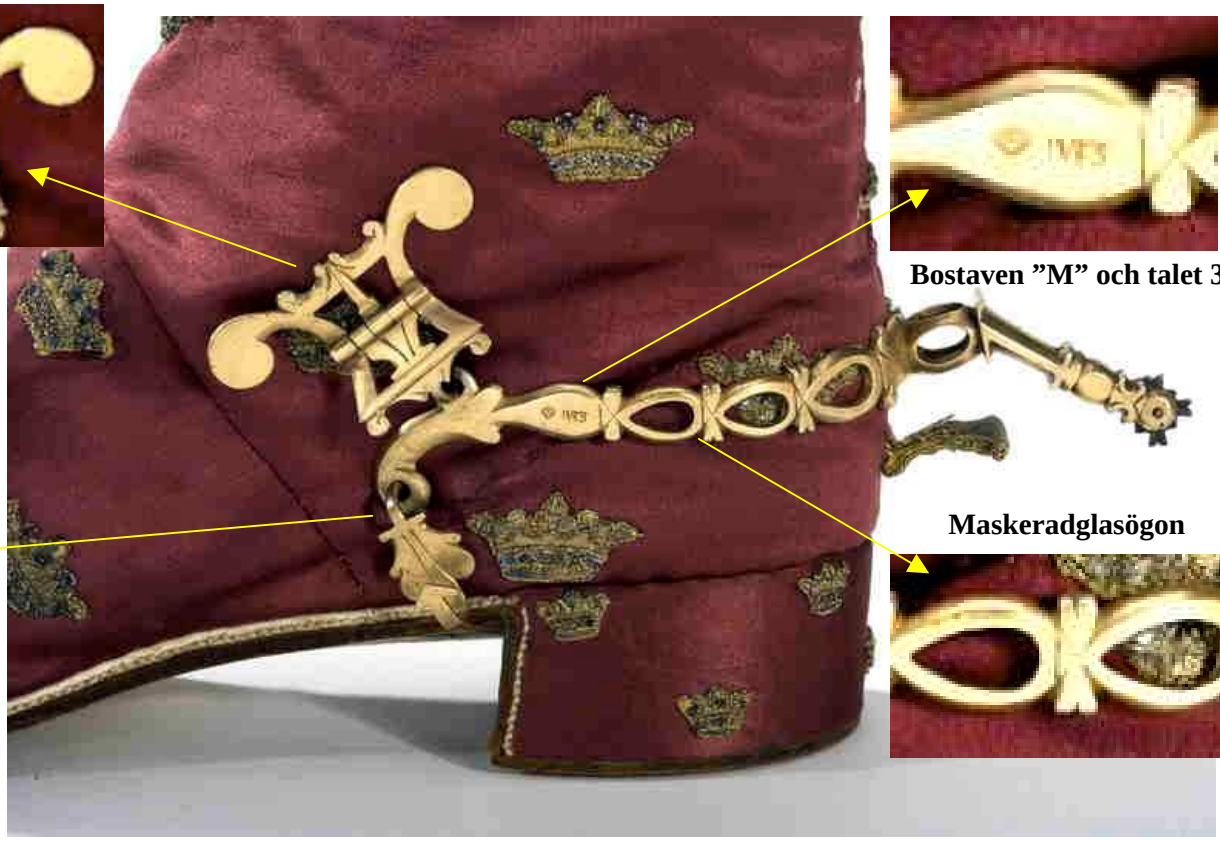

Tron

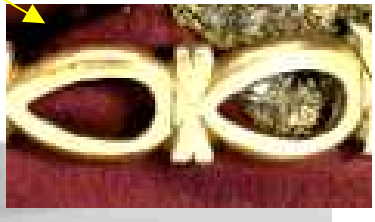
Bostaven ”M” och talet 3

Kors

Maskeradglasögon

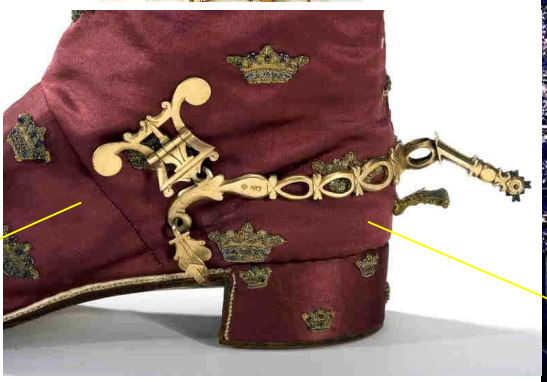

Gustaf III:s kröningsstövel. Man kan se symboler på hans kröningsstövel i form av en dekoration. Dekorationen av guld utgår från ett kors som drar förbi tronen och fortsätter i form av ett ”M” och en trea. Dekorationen avslutas med dubbla maskeradglasögon. En kröningsstövel är också en symbol för ett enväldessystem, en järnhand.

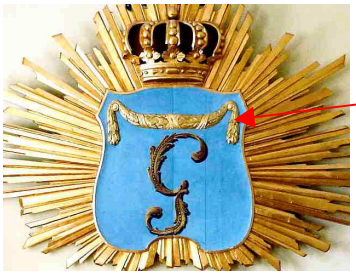

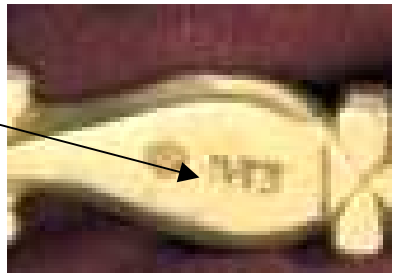

Kröningsstövel med hemliga tecknen för eftervärlden.
Ett trampande verktyg, symboliskt

Bokstaven ”M” = hybrid, jungfru,

Kombinationen ”M3” = hybrid, jungfru

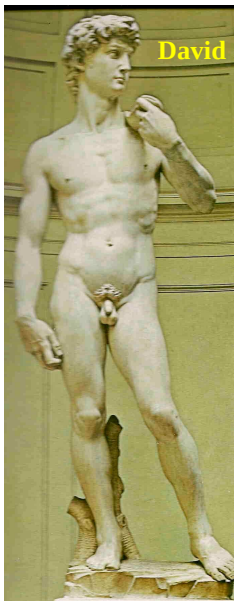
Hybrid, jungfru är Lammet, medan talet **3** tillhör Gustaf, vad betyder detta? Trean ingår i treenigheten.

Treenigheten grundades av konciliet i Nicaea år 325 under ledning av Konstantin den store, Tjurguden. Talet 3 (tre) sammanfaller med tal 18 som också bärs av Tjuren som symbol. Vi får fram följande: Gustaf **III** var Tjurguden som kopierat Lammet **”M**”. Gustaf III var alltså Tjurguden Herren Baal**, Herren Jesus Beelsebub.** Symbolerna lämnade han själv efter sig, då han var mellan 20 och 25 år gammal, alltså en ung Tjur. Vad jag förstår fick han av detta namnet ”Norrskenets Konung, eftersom han kastade ljus över sig själv. Han kallade sig även för Solen, enligt bröllopsskölden. Se vidare länkarna ***Grundsten,*** sidan 36 och ***Solen i underläge,*** sidan 131.

Drottningholms teater var ett av Gustaf III:s favoritställen. Han trivdes och tillbringade en del av sin fritid där Framför teatern står en staty av Apollo, (senare Apollos månprogram). Statyn är hel naken vilket visar grekiskt och romerskt ursprung. Han jämförde sig med David, Lejonet av Juda (också symbol för solen), som korsfästes i Jerusalem under namnet Josef jr. Se länken ***Människan, Gud och vetenskap,*** sidorna 31-37. (Gustaf III spelade Apollo-rollen under sitt liv)

På kröningsstöveln syns tydligt en kungatron som bl.a. består av två stora horn. Horn är symbol för bl.a. makt, kunskap, tjur och budskap.

Konung Gustaf III nöjde sig inte med den makt han ärvt av sin far, genom en genomtänkt statskupp tog han makten över hela Kungariket Sverige 1772.

Jacob Magnus Sprengtporten
1727-1786, generallöjtnant
mottagare av Serafimerorden 1772

Johan Christopher Toll
1743-1817, fältmarskalk
mottagare av Serafimerorden 1800

Carl Fredrik Scheffer
1715-1786, ambassadör, riksråd
mottagare av Serafimerorden 1752

Ulrik Scheffer
1716- 1799, generallöjtnant
mottagare av Serafimerorden 1770

Johan Liljencrantz
1730-1815, greve, politiker
mottagare av Serafimerorden 1809
mottagare av Nordstjärneorden 1790

Carl Sparre
1723-1791, generalmajor
mottagare av Serafimerorden 1782
mottagare av Svärdsorden

Henrik af Trolle
1730-1784, generalamiral
mottagare av Svärdsorden

Fredrik Sparre
1731-1803, riksråd
mottagare av Serafimerorden 1782

Några av kungens lojala och närmaste var med i kuppen och hjälpte därefter kungen, som var envåldshärskare, att regera i Kungariket Sverige med järnhand. Dödstraffet begränsades, tortyr under förhör förbjöds och tortyrkammaren i Stockholm stängdes för gott officiellt. Under inflytande av Voltaire och svenska religiösa ledare tillät han också en ny typ av religionsfrihet. Katoliker och judar tilläts att bosätta sig i riket, dock med mycket begränsade medborgerliga rättigheter.

Upplysningstiden

Ludvig XVI av Frankrike, 1774-1792
1754-1793

Gustaf III av Sverige, 1772-1792
1746-1792
Valspråk: Fäderneslandet

Under upplysningstiden knöt kungarna Gustaf III och Ludvig XVI en nära vänskap. Gustaf var gäst hos den franske kungen och hans fru, och fick bl.a. ön **Saint Barthélemy** som blev en svensk koloni och extra god inkomst för Gustaf III:s kungarike. Ludvig XVI överlät ön till Sverige 1784 och i gengäld fick fransmännen handelsrättigheter i Göteborg. Sverige bedrev slavhandel på denna ö under tiden den var i svensk ägo, bl.a. under Gustaf III:s livstid. Den svenska slavhandeln var en del av den så kallade Triangelhandeln. Sverige var därmed med som aktör på området liksom huvudaktörerna Portugal, Brasilien, Storbritannien, Frankrike, Spanien, Uruguay, Nederländerna, USA och Danmark. Sverige spelade indirekt en viktig roll som en av huvudexportörerna av de bojor och kedjor som användes för att fjättra slavarna under transporterna.

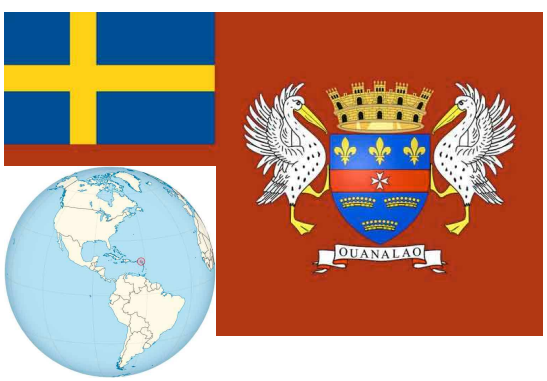

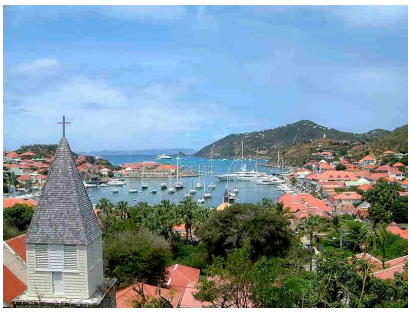

Öns huvudstad **Gustavia**

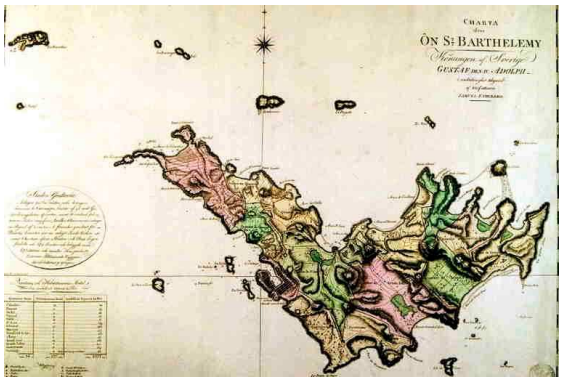

Gustaf III:s Evangelisk - Katolska kyrka, den kristna religionen hade han total kontroll över i Sverige, trots religionsfrihet.

Guvernör över Svenska Saint Barthélemy

Salomon von Rajalin, 1785–1787
guvernör i Saint Barthélemy,
(1757-1825), Amiral

Den förste svenske guvernören på ön
Saint – Barthélemy
1785-1787

Salomon von Rajalin, 1785–1787
guvernör i Saint Barthélemy,
(1757-1825), Amiral

Pehr Herman Rosén von Rosenstein,
ursprungligen Aurivillius
1787 – 1790
guvernör i Saint Barthélemy,
(1783- 1799), sergeant

Den andre svenske guvernören på ön
Saint Barthélemy
1787-1790

Pehr Herman Rosén von Rosenstein,
ursprungligen Aurivillius
1787 – 1790
guvernör i Saint – Barthélemy,
(1783- 1799), sergeant

Carl Fredrik Bagge af Söderby
1790-1795
guvernör i Saint – Barthélemy,
(1750-1828) kapten

Den tredje svenske guvernören på ön
Saint – Barthélemy
1790 -1795

Carl Fredrik Bagge af Söderby
1790-1795
guvernör i Saint – Barthélemy,
(1750-1828), kapten

Saint-Barthélemy (även *Saint Barts*, *Saint Barths*, *Saint Barth*) är en fransk ö i Karibien. Den är en del av ögruppen Små Antillerna. Ön var åren 1784–1878 en svensk koloni, varefter den såldes tillbaka till Frankrike. Det svenska arvet på ön består av namngivningen av orter och gator samt öns vapen som bär de tre kronorna.

I Europa var upplysningstiden var redan igång med kunskap och mänsklighet för alla, medan det borta i Karibien pågick en omänsklig slavhandel, i vilken även Gustaf III var aktiv. Han tyckte om det barbariska förtrycket och framförallt inkomsten som medföljde den mörka verksamheten. Se länken ***Fursten av Ponte Corvo eller*** sidorna 33-34.

Gustaf III och USA 1776

George Washington ,
1789-1797
USA:s förste president

1777 blev han den första statschefen i världen att erkänna USA som ny stat. Han hade detta att säga om Amerikanska revolutionen redan i oktober 1776:

”Det är ett så intressant skådespel att se en stat som skapar sig själv, att jag – om jag nu inte var den jag är – skulle bege mig till Amerika för att på nära håll följa alla faser i denna nya republiks tillkomst. – Detta är kanske Amerikas århundrade. Den nya republiken, som knappast har en bättre sammansatt befolkning än Rom hade till att börja med, kanske en dag kommer att utnyttja Europa, på samma sätt som Europa i två sekler har utnyttjat Amerika. Hur som helst kan jag inte låta bli att beundra deras mod och livligt gilla deras djärvhet.”

Gustaf III avslöjade här att USA är hans stora, verkliga drömrike, det utlovade landet.

Gustaf III av Sverige,
1772-1792
Valspråk: Fäderneslandet

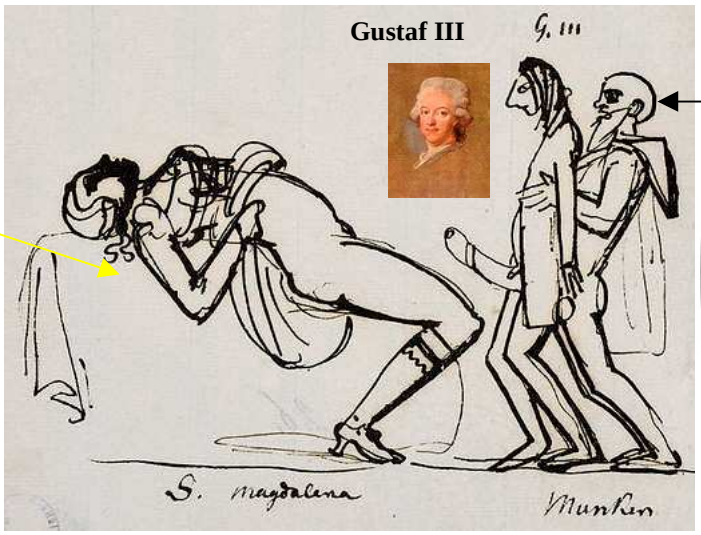
Gustaf III:s familjeliv

Gustafs familjeförhållanden var olyckliga, han uttryckte själv att det *"blivit honom förbehållet att känna sorger, för vilka den ringaste av hans undersåtar var fritagen"*. År 1766 ingick han ett konvenansäktenskap med prinsessan Sofia Magdalena av Danmark (1746-1813), men han fick aldrig någon nära kontakt med henne. Se sidan 3.

Länge behandlade han sin gemål med stor kallsinnighet, men 1777 åstadkom förste hovstallmästaren Adolf Fredrik Munch ett närmande mellan makarna, och 1778 föddes en tronföljare. Det spända förhållande som alltsedan 1766 (med ett kort uppehåll 1772) rådde mellan kungen och hans mor förvärrades vid denna tid, då hon gav fart åt ett rykte att Munck var far till det barn, Gustaf IV Adolf, som drottningen skulle föda. 1782 fick kungaparet ytterligare en son, som emellertid avled året därpå.

Sofia Magdalena
Hustru

En karikatyr efter Sofia Magdalenas berättelse och Adolf Fredrik Munchs dokumenterade anteckningar 1775
Karikatyr av Karl August **Ehrensvärd**

Adolf Fredrik Munck
Assistenten

När Gustaf III första gången skulle ha samlag med sin fru 1775 förefaller han haft uppenbara problem. I en av "Muncken" noga dokumenterad rapport (och av drabanter intygad händelse) uppges hur kungen kallade in honom i sitt sovrum och bad honom om hjälp "att hitta hålet" och fysiskt hjälpa till under denna akt som gått till historien. Munck fick personligen ta emot en magnifik gåva av drottningen; ett briljanterat ur med hennes porträtt som tack för sina insatser.

Kungen vände sig till Munch och sade: ”Jag kommer aldrig att klara den här saken, min kära Munck, om du inte reder upp den åt mig! Jag har alltför liten vana i sådant här.” Munck svarade, ”Naturen är bästa läromästaren. Lev fritt och ogenerat tillsammans. Var hos henne varje natt. Men avhåll dig från pojkvanor som försvagar och avleder den naturliga driften.”

Men det fanns förlorare - hertigparet Karl och Hedvig Elisabeth Charlotta. Viskningar blev till rop. I decennier skulle det ältas. I memoarer, nidteckningar, visor, brev. Hur gick det till? Vem var den egentliga fadern till Gustaf Adolf?

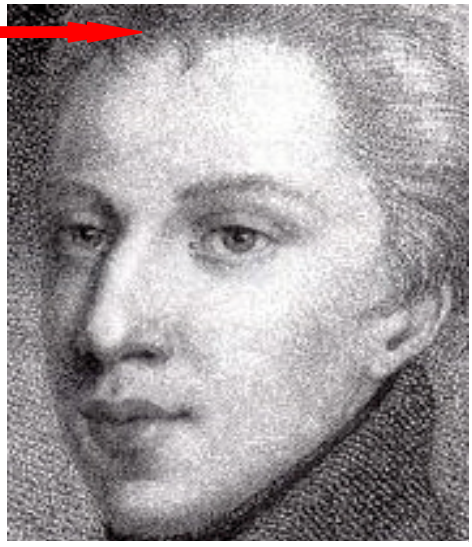

Adolf Fredrik Munck Gustaf IV Adolf Gustaf III

Faderskap? Ja – Antingen Gustaf III eller Adolf Fredrik Munck. Det verkar som om Munck passar bättre in som far till Gustaf IV Adolf

Adolf Fredrik Munck

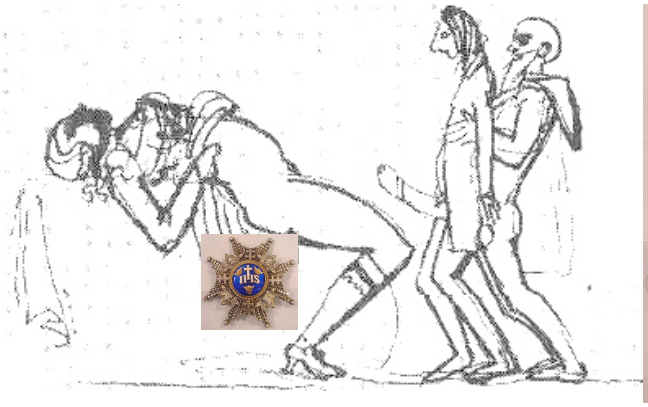
Gustaf IV Adolf

Gustaf III

Även i denna jämförelse verkar det vara så att det var Munck som var Gustaf IV Adolfs biologiske fader, Hedvig Elisabeth Charlotta hade faktiskt rätt att jämföra bilderna mellan de berörda personerna som ovan. Gustaf III hade alltså en starkare dragning till män än kvinnor.

Den 22 november 1790 mottog Adolf Fredrik Munck Serafimerorden ur Gustaf III:s hand.
Adolf Fredrik Munck av Fulkila, Finland, 1749-1831, hovstallmästare 1772, därefter major, friherre, ståthållare på Drottningholm 1782, överstelöjtnant. För hans förhållande till kungen var det också viktigt att Munck hade höga grader i tidens hemliga ordenssällskap. – Det gick ett rykte att även Gustaf III:s gode vän Ludvig XVI hade samma problem med sin fru, hade svårt ”att hitta hålet” och behövde hjälp. Även han tyckte mer om män än om kvinnor.

Efter mordet på Gustaf III valde hertig Karl (Karl XIII) att landsförvisa Munck i samband med ett förfalskningsärende som kungen först inte kände till. Den 26 april 1792 sändes han under bevakning från Stockholm till Italien. Han hamnade slutligen i den lilla italienska staden Massa nära Pisa. Hans ekonomi blev allt sämre, och när han efter nära 30 års landsflykt avled där, måste han begravas på stadens begravningsplats för medellösa. Men hertig Karl (därefter kung Karl XIII) trodde då att han var ett av Guds bättre barn. En sak är klar, han klarade inte heller av arvingen utan en assistent.

I juli-september 1768 hade Gustaf sitt livs enda kärleksaffär, med Charlotte du Rietz (född De Geer), men förhållandet tog slut då Gustaf insåg att hon var otrogen mot honom. Brevväxlingen mellan dem båda finns bevarad i Uppsala universitetsbiblioteket. (Förhållandet har dock senare ifrågasatts av vissa historiker)

Historien om honom visar att Gustaf III trivdes bättre i mäns sällskap än i kvinnors, som han inte tyckte om.

Gustaf IV Adolf ärvde inte sin fars egenskaper, han tyckte om kvinnor, framförallt sin fru.

Enligt historien var Gustaf III:s stora förebild den franske kungen Ludvig XIV som införde enväldessystemet i Frankrike och regerade i över 70 år, liksom farao Ramses II i Egypten (över 60 år).

Ludvig XIV av Frankrike
1643-1715

Gustaf III av Sverige,
1772-1792
Valspråk: Fäderneslandet

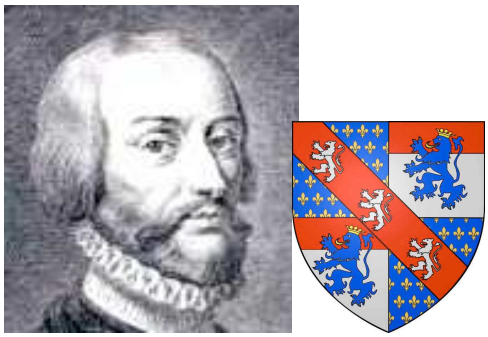
Men låt oss först titta lite närmare på denne mystiske ”Solens konungs” ursprung. Han regerade över 70 år i Frankrike.

Frans av Bourbon -Vendôme,
Greve 1470-1495
Son till John VIII Bourbon
Vendôme,

Karl av Bourbon - Vendôme
Hertig av Vendôme, 1489 – 1537
Son till Frans av Bourbon

Karl IV av Bourbon - Vendôme
Hertig av Vendôme, 1495 – 1537
Son till Karl III av Bourbon

Anton av Bourbon,
Kung av Navarra 1548-1562
Son till Karl av Bourbon,
(1518- 1562)

Henrik IV av Frankrike, 1589-1610
Kung av Navarra, 1572-1610
Son till Anton av Bourbon
(1553-1610)

Solkungen

Ludvig XIII av Frankrike
1610-1643
Kung av Navarra, 1610-1620
Son till Henrik IV av Frankrike
(1601-1643)

Ludvig XIV av Frankrike, Navarra
1643-1715
Son till Ludvig XIII av Frankrike
(1638-1715)

Ludvig av Frankrike (1661–1711)
Kronprins
Son till Ludvig XIV

Ludvig av Frankrike (1682–1712)
Kronprins
Son till Ludvig av Frankrike (1661-1711

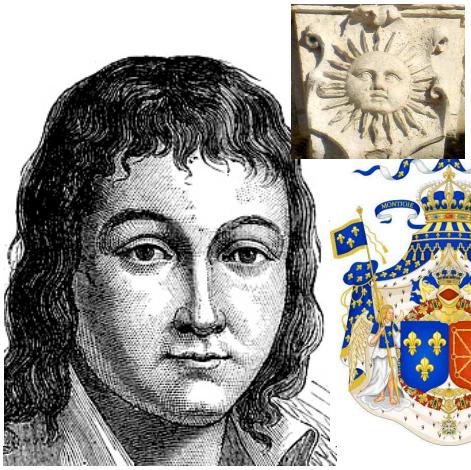
Ludvig XV av Frankrike, 1715-[illegible]
Kung av Navarra
Son till Ludvig av Frankrike (1682–1712)

Ludvig av Frankrike (1729–1765)
Kronprins
Son till Ludvig XIV

Ludvig XVI av Frankrike, 1774-1792
(1754-1793)
Son till Ludvig av Frankrike, (1729–1765)

Ludvig XVII av Frankrike, 1793-1795
(1785-1795)
Son till Ludvig XVI?
Till honom återkommer jag
En reinkarnation bl.a. av Ludvig XIV

Ludvig XVIII av Frankrike, 1814-1815
(1755- 1824)
Son till kronprins Ludvig av Frankrike

Karl X av Frankrike, 1824-1830
(1757-1836)
Son till kronprins Ludvig av Frankrike

Ludvig XIX av Frankrike, 1830-1830
(1775-1844)
Son till Karl X

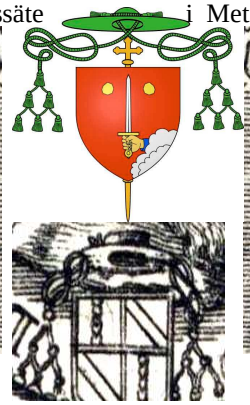
Henrik V av Frankrike, 1830
(1820-1883)
Son till Karl X

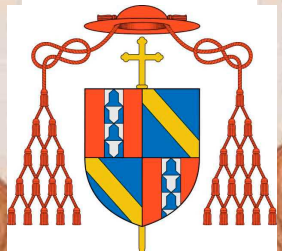
Ludvig Filip av Frankrike, 1830-1848
(1773-1850)
Son till hertig Ludvig Filip av Orléans

Om Tjurguden Gustaf III hänvisade till den franske solkungen Ludvig XIV, Gustaf III:s stora förebild, då är det värt att titta lite närmare på denne mystiske konung. Han regerade i Frankrike i över 70 år. Jag härledde Ludvig XIV:s ursprung till Frans av Bourbon -Vendôme, greve 1470-1495, se ovan.

Biskopssäte i Metz

Anne d'Escars de Givry, 1546-1612
Biskop av Lisieux 1584
Biskop av Metz 1608

Anne d'Escars de Givry, 1546-1612
Kardinal av Paris 1596-1608

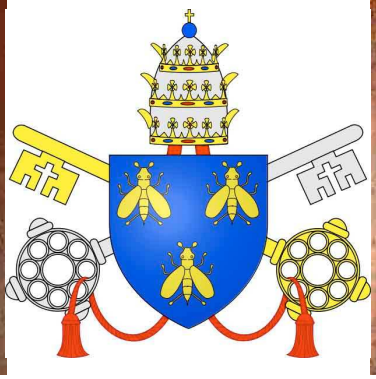

Den franske prästen av Benediktinerorden blev biskop och sedan en storartad kardinal i Frankrike. Han var en mycket framgångsrik diplomat också och befann sig nära kungen Henrik IV:s miljö, men Anne d'Escars de Givry kunde aldrig påverka honom. Det pågick som alla vet religionskrig mellan katoliker och protestanter på den tiden, också det franska hovet växlade religion, ibland den ena och ibland den andra, allt efter makt och ekonomi. I den miljön verkade kardinal Anne d'Escars de Givry under påvarna **Sixus V** 1585-1590, **Urban VII** 1590-1590, **Gregorius XIV** 1590-1591, **Innocentius IX** 1591-1591, **Clemens VIII** 1592-1605, **Leo XI** 1605-1605 och **Paulus V** 1605- 1621.

Under hans pontifikat föddes och levde drottning Kristina.

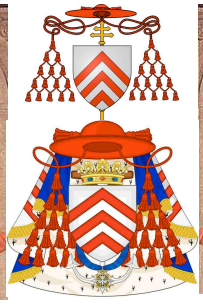

Drottning Kristina av Sverige

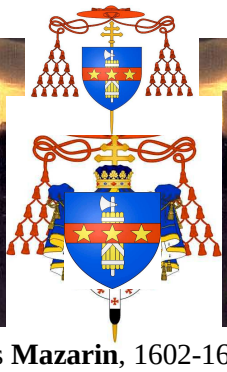
Urban VIII, (1623–1644), **Maffeo Barberini**
237,81 Lily and Rose

Kung Ludvig XIV av Frankrike

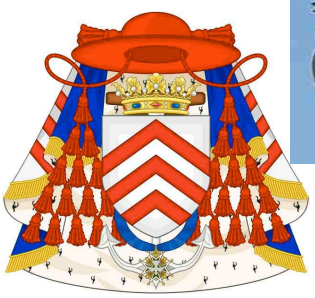

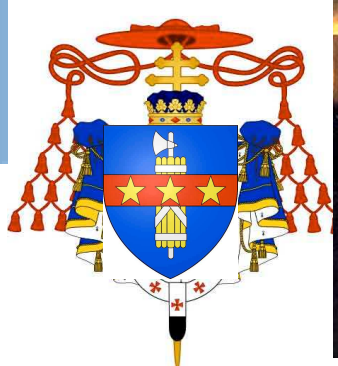

Armand Jean du Plessis de **Richelieu**, 1585-1642
Kardinal och statsman 1622-1642
"Den röde eminensen"

Jules **Mazarin**, 1602-1661
Påvligt sändebud i Paris 1634-36
Utnämndes till kardinal av Richelieu 1642, statsman

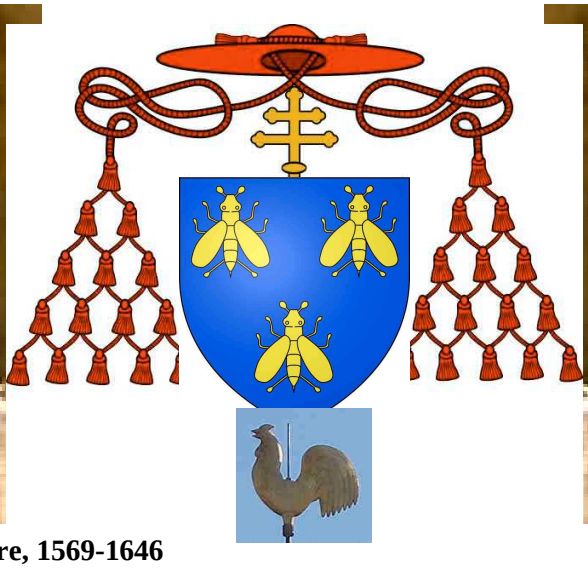

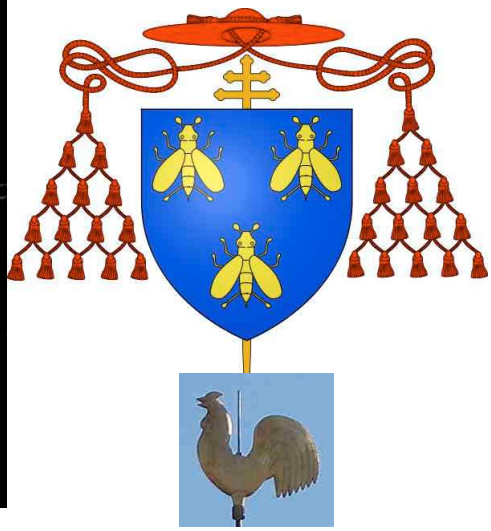

Kardinalen och statsmannen **Mazarin.** På den tiden var kanske Frankrike Europas rikaste kungarike. Prästerskapet och kyrkan hade stort inflytande såväl i religionen som i politiken, också i det franska hovet under Ludvig XIII:s och Ludvig XIV:s regeringstid. Det var han som styrde Frankrike under Ludvig XIV:s uppväxttid. Därefter, under Ludvig XVI:s regeringstid bröts nästan kontakten mellan påvestolen och hovet, dvs. kyrkan kunde inte längre påverka hovet.

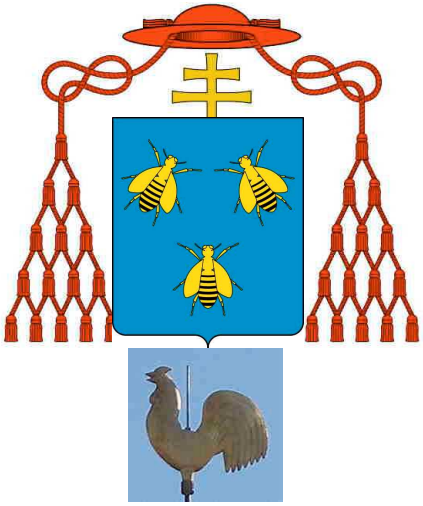

Antonio Marcello Barberini den äldre, 1569-1646
Bl.a. Biskop av Senigallia 1625-1628 utnämndes till kardinal 1628 av påven Urban VIII. Tillhörde kapucinorden.
Medlem av Camerlengo of the Sacred College of Cardinals 1632, 1636-37, storinkvisitor i den romerska inkvisitionen (1629-1633). Han tillhörde eliten runt påven Urban VIII, möjligen med hemliga uppdrag…
Påven Innocentius X skickade honom i exil 1644 till Paris, där tjänstgjorde han hos kardinal Mazarin. Dog i Rom 1646.

Francesco Barberini, 1597–1679.
Bl.a. Biskop av Sabina, kardinal 1623. 1624 sändes han till Paris där han tjänstgjorde hos kardinal Richelieu. Påvlig legat i Avignon 1633. Sändes till Paris av påven Innocentius X 1644-1655 och tjänstgjorde under kardinal Mazarin, tjänstgöringen räknades som exil. Under påven Urban VIII:s pontifikat var han mångsysslare, men under den nya påvens pontifikat var han liksom sina bröder icke önskvärd. Dog i Rom 1679.

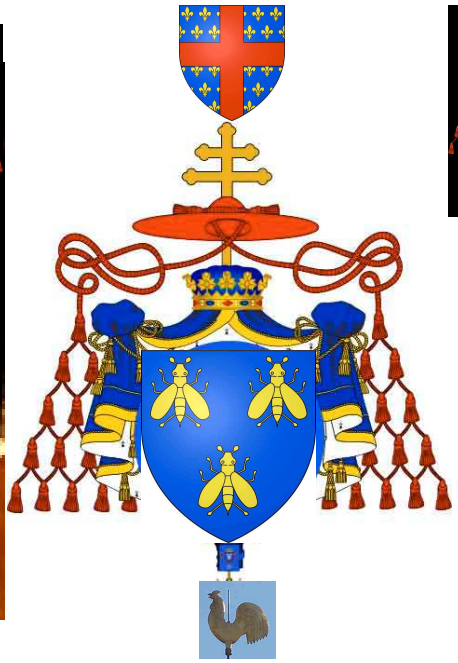

Taddeo Barberini, 1603-1647

Han var också påve Urban VIII:s yngre bror, liksom Antonio Marcello den äldre och Francesco. Under denne påven pontifikat var han också mångsysslare, bl.a. sysslade han med finanser. Ledartyp inom det militära. År 1644 skickades även han till Paris, till kardinal Mazarins kyrkliga och politiska omgivning, och tre år senare dog han i Paris 1647. Han såg aldrig mera Rom.

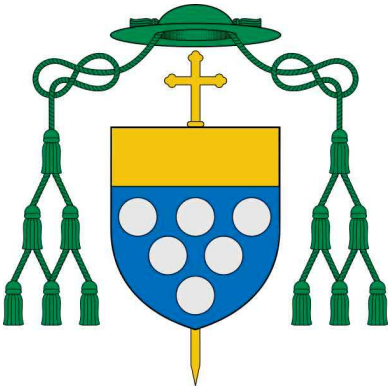

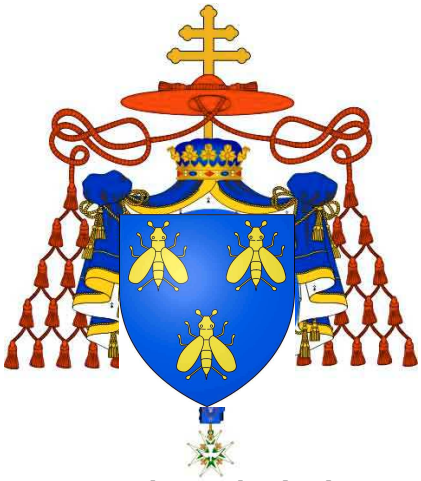

Antonio Barberini, 1607-1671

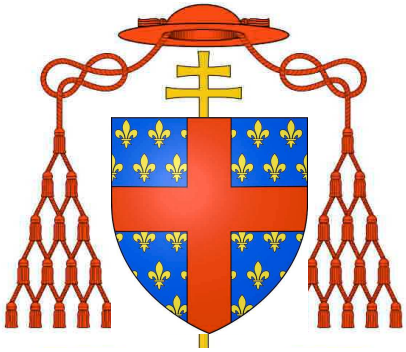
Han var brorson till påven Urban VIII. Bl.a. var han biskop av Frascati 1655-1661, kardinal 1628, hertig av Urbino, under Ludvig XIII biskop av Poitiers 1653, ärkebiskop av Reims 1657-1671. Han tjänstgjorde även hos kardinal Mazarin i Frankrike från 1644. Han accepterade posten som Crown Cardinal Protector of the Kingdom of France. Vände efter att ha försonat sig med påven tillbaka till Italien och blev ärkebiskop av Palestrina. Han utmärkte sig som främjare av vetenskaperna och diktade själv på latin och italienska.

Ludvig XIII:s biskopsvapen av Poitiers

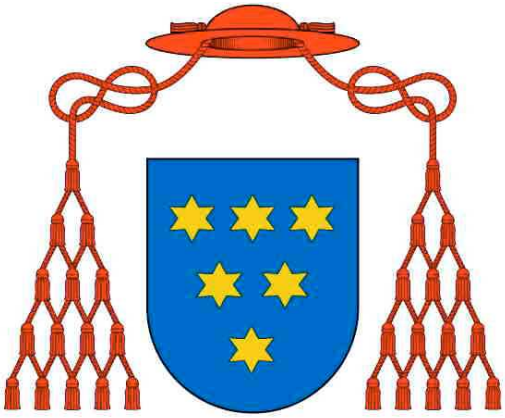
Antonio Barberinis kardinalvapen,

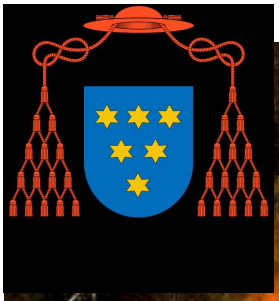

Reims ärkebiskopsvapen

Påven Urban VIII:s pontifikat berörde mest kungariket Sverige och kungariket Frankrike, men Kristinas födelse i Stockholm och Ludvig XIVs födelse i Saint Germain-en Laye nära Paris, Frankrike, var också viktiga. Varför fokuserade påven sitt pontifikat just på Sverige och Frankrike? I Stockholm föddes jungfrun Kristina, en reinkarnation av Ormen/Lammet och i Paris föddes ett Lejon. Vem var detta Lejon? Påvestolen på den tiden påverkade inte bara kungadömet Frankrike, utan styrde också det med sina så kallade elitkardinaler, se ovan.

Decio Azzolino den yngre, 1623-1689
Kardinal. Mellan 1667 och 1669 var han Vatikanens kardinalstatssekreterare. Vid universitetet i Fermo doktorerade han i filosofi teologi och juridik, och år 1654 utsågs Azzolino till kardinaldiakon av Sant'Adriano.
Han kom att bli drottning Kristinas jämnårige förtrogne under hennes vistelse i Rom och han fick i uppdrag att presentera henne för företrädare inom kyrkan och adeln. Han utövade stort inflytande över henne och hon gjorde honom till sin universalarvinge. Detta medförde att hennes arkiv kom i släkten Azzolinos ägo och det förvärvades först år 1925 av det svenska Riksarkivet.
Observera att hans kardinalvapen saknar korset, beror det på Kristina? Påven visste precis vilka drottning Kristina och kung Ludvig XIV var. Nu ska vi försöka ta reda på vem denne kung var och hans riktiga ursprung.

Solkung-solgud

Ludvig XIV av Frankrike, Navarra, 1643-1715, Son till Ludvig XIII av Frankrike (1638-1715)

Den första solkungen läser vi om redan i Sumers historia, ”**Lejonet Marduk”,** som bl.a. var ”**Solgud”** samt i det forna Egyptens historia, dynasti 4, där farao Cheops kallades för **”Solkungen”** eller **”Solguden”.** Cheops djuriska ursprung var bl.a. ett lejon, som fick solen som symbol. Nästa farao som hade lejon och sol som symboler var Tutankhamon, även kallad **”Det unga Lejonet”**. Jakobs fjärde son fick namnet **”Juda”**, som bl.a. var ett lejon. I den stammen av Juda reinkarnerades Tutankhamon, som senare fick namnet ”David” och blev kungariket Israels första kung i mer än 40 år. Denne korsfästes i sin tur i Jerusalem under namnet Josef jr, Lejonet av Juda. Under 400-talet dök Lejonet upp igen under namnet Attila, hunnernas konung, som kallades för just **”Solkungen”.** Under 1600-talet dök Lejonet åter oväntat upp i samband med kung Ludvig XIV:s födelse. Vilken är den gemensamma nämnaren för exempelvis David, Attila och Ludvig XIV? Bl.a. en folklig liberal politik, många kvinnor och många barn. Israel, Hunnerriket och Frankrike var rika under deras regeringstid, de var inte religiösa och exempelvis Ludvig XIV stoppade dåvarande påvar att utöva makt och religion i Frankrike. De själva bestämde nästan allt, men lyssnade på andra också. Ludvig XIV:s regeringstid med den unge monarken Lejonet började den 14 maj 1643. Vad hände den 14 maj 1948 efter 305 år? Då grundades staten Israel, och för det forna Israel var David den förste kungen. Vi förstår varför påvestolen var så ivrig ang. Sverige och Frankrike, för i det ena landet reinkarnerades Israels Gud Ormen, och i det andra reinkarnerades Israels förste kung David. Vi vet att drottning Kristina flyttade till Rom och dog där, medan kung Ludvig XIV stannade i Frankrike och dog där. Se länkarna ***Magyar i dunkel*** och ***Den fjärde pyramiden som försvann*.**

Påvarna påverkade starkt Europa på den tiden, från och med påven Paulus V.

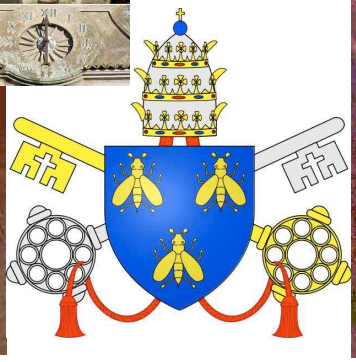

Paulus V, (1605–1621), Camillo Borghese
235, 79 Corrupted Nation

Gregorius XV, (1621–1623), Alessandro Ludovisi
236,80 In the Trouble of Peace

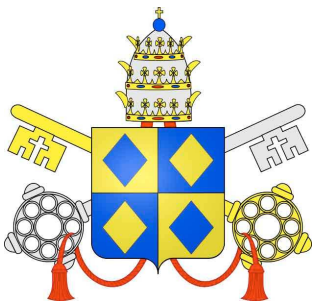
Urban VIII, (1623–1644), **Maffeo Barberini**
237, 81 Lily and Rose
Drottning Kristina föddes 1626 och kung Ludvig XIV 1638

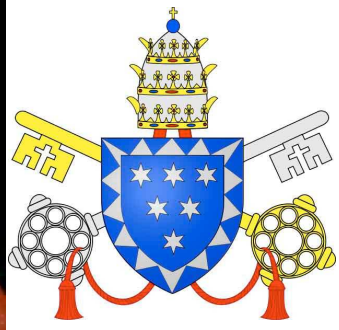

Innocentius X, (1644–1655), Giovanni Battista Pamphili
238, 82 Delight of the Cross

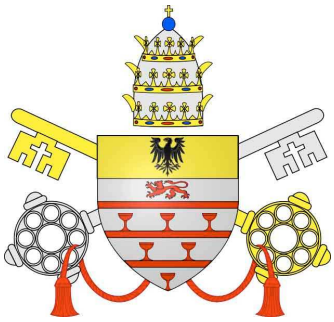

Alexander VII, (1655–1667), Fabio Chigi
239, 83 Guard of the Mountains
Påven tog emot Kristina i Rom 1655.

Clemens IX, (1667–1669), Giulio Rospigliosi
240, 84 Star of the Swans

Clemens X, (1670–1676), Emilio Altieri
241, 85 From a Great River

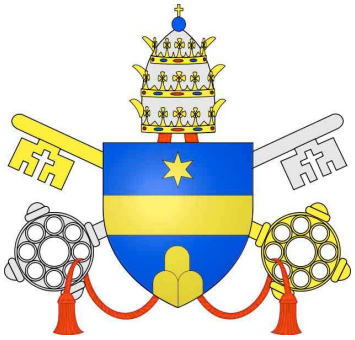
Innocentius XI, (1676–1689), Benedetto Odescalchi
242 86 Insatiable Beast
Kristina dog och begravdes i Vatikanen, Rom

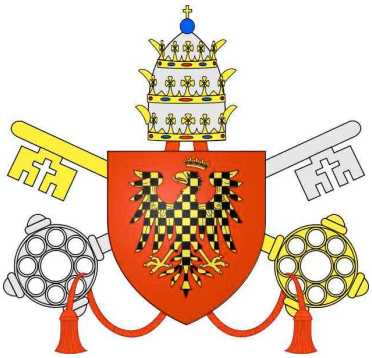
Alexander VIII. (1689–1691), Pietro Vito Ottoboni
243, 87 Glorious Penitence

Innocentius XII, (1691–1700), Antonio Pignatelli
244 88 Rake in the Door

Clemens XI, (1700–1721), Giovanni Francesco Albani
245, 89 Surrounded by Flowers
Ludvig XIV dog och begravdes i Paris

Innocentius XIII, (1721–1724), Michelangelo Conti
246 90 From a Good Religion

Benedictus XIII, (1724–1730), Pietro Francesco Orsini
247 91 Soldier in War

Clemens XII, (1730–1740), Lorenzo Corsini
248 92 Lofty Column

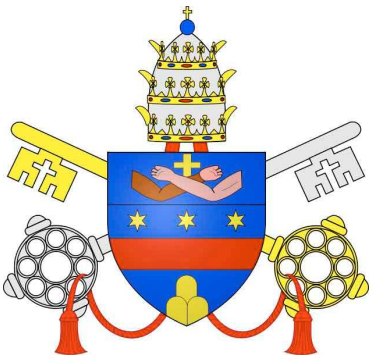

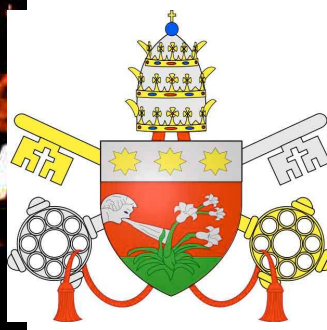
Benedictus XIV, (1740–1758), Prospero Lorenzo Lambertini
249 93 Country Animal
Serafimerorden till det svenska hovet, till kung Fredrik I.
Nästan en kopia av Jesuitorden.

Clemens XIII, (1758–1769), (Carlo della Torre di Rezzonico)
250 94 Rose of Umbria

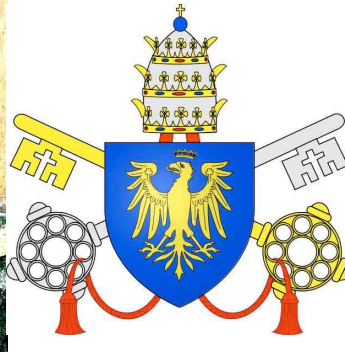
Clemens XIV, (1769–1774), Gian Vincenzo Antonio Ganganelli
251, 95 Swift Bear
Napoleon, Lejonet av Korsika, föddes.

Pius VI, (1775–1799), Giovanni Angelo Braschi
252, 96 Apostolic Pilgrim
Ludvig XVII, Lejonet av Paris, föddes och mördades

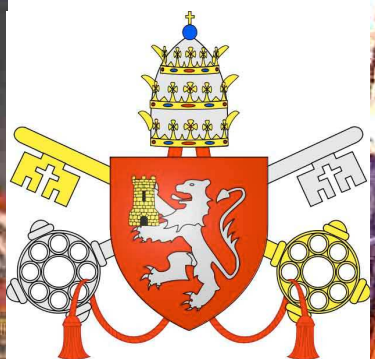

Pius VII, (1800–1823), Barnaba Chiaramonti
253, 97 Rapacious Eagle
Napoleon, Lejonet av Korsika, mördades

Leo XII, (1823–1829), Annibale Sermattei Della Genga
254 98 Dog and Adder

Pius VIII, (1829–1830), Francesco Saverio Castiglioni
255, 99 Religious Man

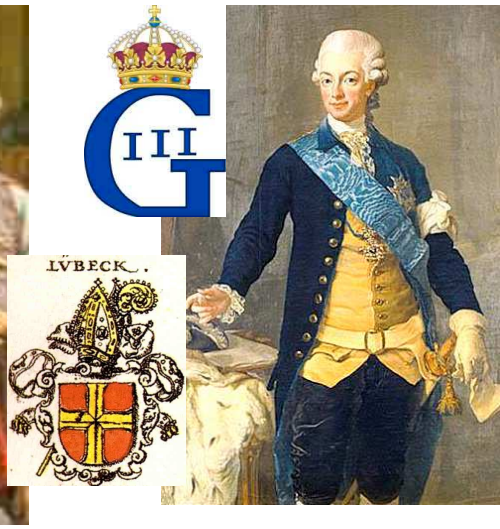
Gregorius XVI, (1831–1846), Bartolomeo Mauro Alberto Cappellari
256 100 From the Baths of Tuscany
Monarkin i Frankrike avskaffades

Av historien kan vi lära att påvestolen alltid befann sig i händelsernas centrum med hemliga kunskaper. Därigenom kunde Vatikanen försöka styra och påverka i första hand Europa, i detta fall framförallt Frankrike och även Sverige.

Påven Pius VI och Kung Gustaf III – 1784, Rom

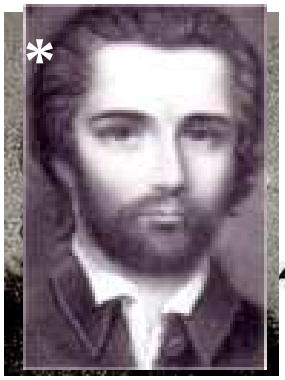

I december 1784 gjorde Gustaf III i egenskap av kung av Sverige ett officiellt besök hos påven Pius VI. I Rom. Diskussionen rörde sig bl.a. om den dåvarande politiska och religiösa situationen i Europa. Påven ville helst att Gustaf III skulle gå över till katolicismen, men kungen av Sverige vägrade. Gustaf III ville själv ha total kontroll över hela kungariket Sverige, den makten ville han inte överlämna till påvestolen. Påven var inte riktig nöjd med besökets resultat. Se vidare länken ***Fursten av Ponte Corvo eller***… sidorna 33-34.

Mordet på Gustaf III **på maskeradbalen** den 16 mars 1792

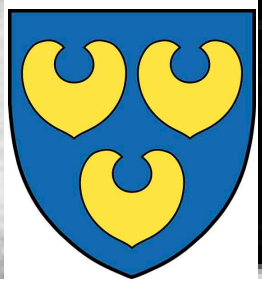
Under vintern 1791–1792 bildades en sammansvärjning inom adeln, vars syfte var att mörda kungen och reformera regeringssättet. I spetsen för mordplanen stod:

Jacob Johan Anckarström, 1762-1792
(Löwenström)
Godsägare, kapten och kungamördare

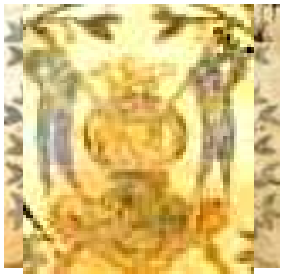
Adolph L Ribbing, 1765-1843
Riksdagsledamot, Arméofficer, Kuppmakare.

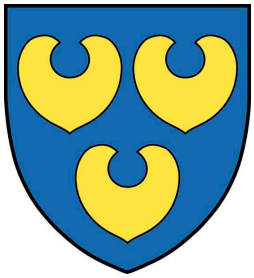

Clas Fredric Horn, 1763-1823
Arméofficer, Fortifikationsofficer, Konspiratör

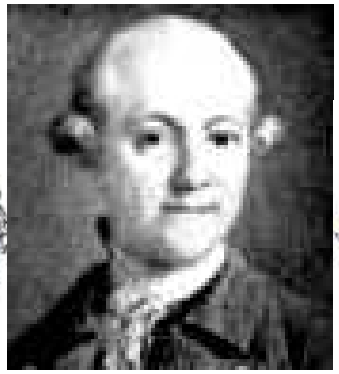

Jacob von Engeström, 1735-1802
Politiker, Kabinettsekreterare,
Ambassadör i Dresden, Warszawa,
Konstantinopel;
Konspiratör
Son till **Biskopen** av Lund,
Johan Engeström

Johan von Engeström, 1743-1807
Auskultant i Svea Hovrätt,
extraordinarie kanslist i Krigsexpeditionen,
protokollsekreterare. Vid riksdagen 1778/79
föreslog han en ny, humanare
tjänstehjonsstadga. Konspiratör;
Son till **Biskopen** av Lund,
Johan Engeström

Carl Pontus Lilliehorn, 1758-1820
Överstelöjtnant, kuppmakare, skrev och
skickade brev där han beskrev och varnade för
mordplanerna.

Johan Ture Bielke, 1742-1792
(**Ture Stensson)**
Bl.a. ordförande i Riksgäldskontoret, friherre och
kuppmakare

Anders Nordell, 1750-1829
Prästson från Östergötland,
Häradshövding och
kuppmakare

Carl Fredrik Pechlin, 1720-1796
Bl.a. Sergeant, Fänrik, Löjtnant, Kapten, Major,
Överstelöjtnant, Friherre och kuppmakare

Carl Fredrik Ehrensvärd
(Ehrensvärd-Gyllembourg)
1787-1815
Löjtnant, kuppmakare

Carl August Ehrensvärd,
1745-1800
Militär i flottan/tecknare

Kristoffer Ægidius von Hartmansdorff
1742-1818
Major, kuppmakare

Gustaf III:s egen identitet, symbolisk

Före maskeradbalen skrev en av kuppmakarna ett anonymt brev till kungen

Carl Pontus Lilliehorns varningsbrev till Gustav III

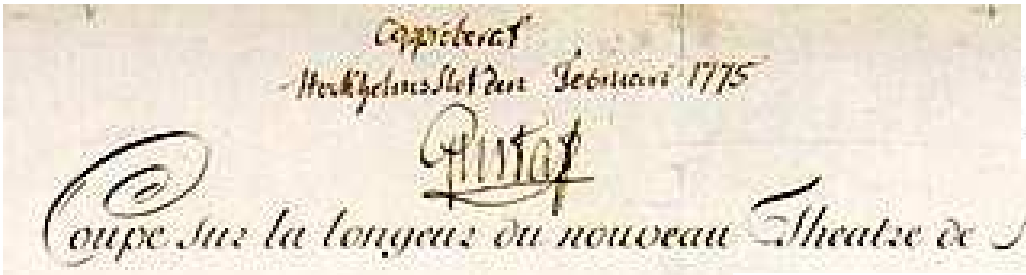
av Carl Pontus Lilliehorn

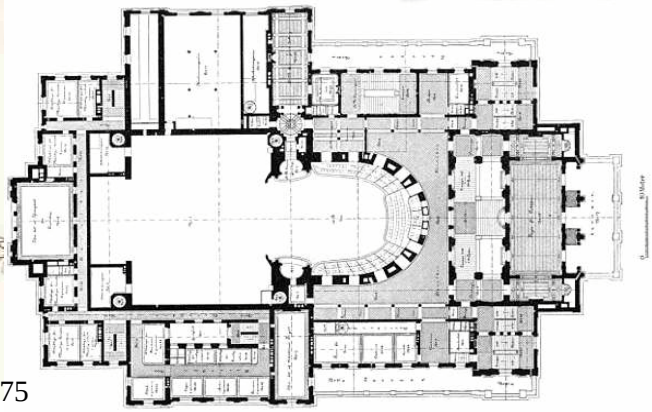
Värdes tillåta at en okjänd hvars penna är ledsagad igenom granlagenhetens och samvetets röst vågar taga sig den frihet att underrätta Er, med all möjelig upriktighet, det personer gifvas, så väl i Provincerne som här i staden, som ej andas annat än hat och hämnd emot Eder; jämväl till den ytterlighet at vilja förkorta Edra dagar, genom hvad mord som hälst. Man är högst förtretad se detta slå felt den sidsta masquerade men man är mycket glad at se en annan kungjord för idag. Rövarne älska intet lyktor: Det finnes intet mera tjenligt för Lönn=mord än natten och förklädningar. Jag vågar då anhålla hos Er, vid alt hvad heligt är i verlden, at upskjuta denna förbannade Bal, till de tider, som äro mera tjenlige för Eder så väl närvarande som tillkommande fördel, som ock för den af några enthusiaster, från hvars händer den gode Guden, genom lyckan af des öfverläggning, en vacker dag skall rycka dolken, hvilken har den äran försäkra Er i himmelens åsyn, hvars Vitnesbörd till orsaken och renhet af mine afsigter, jag åberopar, at den underrättelse jag har gifvit, har blifvit lemnad Er, på en mans vägnar, som är ingen ting mindre än Courtisan, som behöfver ingen ting, och som är långt ifrån at hafva gillat alla de felsteg Ni gjordt, så väl hvad krig och Politie angår, som fram för allt i Moralen. Då jag gör denna bekjännelse med den största upriktighet och renaste hjerta, så bör den synes Er så mycket mindre misstänkt som jag kan försäkra Er, at jag under Riksdagen uti Gefle, intet hade ett enda ögnableck draget i betänkande at sätta till värjan emot Edra Värfda Troupper så vidt jag förmått; i händelse de, i kraft af edra ordres, hade uppenbarligen användt sin styrka, som några ögnableck gåfvo anledning at tro. Värdes då anmärka hvilken skilnad det är emellan upförandet hos en hederlig man, med stadgade kjänslor, och en feg enthusiaste.

Den ena gör brinnande önskningar för det almänna bästa, begärandes aldeles intet mera än at vara i tillstånd at nyttja alla de af religion och anständigheten gillade medel, som kunna bidraga der till: Den andre tror alla vägar tillåtna för at vinna sitt ändamål, ehuru det synes ganska svårt om icke omöjeligt i längden för at förekomma alla de olyckor, som samlas omkring Er, så vida Ni intet försonen Er upriktigt med den delen af Nationen, hvars tankar äro de sundaste, medelst ett upförande något tvärt emot det Ni hafven haft ända hit intill; så har jag trott mig vara skyldig Er, och jag var skyldig min egen tillfredsställelse, uppenbarelse at i fråga varande hemlighet om hvilken jag af en händelse några timmar haft kunskap. Varen åtminstone öfvertygad at det är ingen onödig fruktan som har gifvit mig anledning till de steg jag nu gjordt: men at det är tvärtom den olyckliga visshet jag har, sedan man sagt mig sakens verklighet. Jag besvär Er, akten Er jäm väl för nedre Våningen af Haga, såsom efter hvad man säger, varande mera tjenlig än något annat ställe till oförmodade anfall. I allmänhet kunnen Ni ej för mycket fördubbla Er vaksamhet: Om Ni fråg mig, så uphören aldeles med, åtminstone tills Högtiderne äro förbi, emedan saken är af vigt, både för Er och Oss. Det är icke värdt at Ni visar Ert mod, som ni thror aldrig kan såras, men vet at Ni hafven djerft trotsat spetsen af Edra fiender, Ni kunnen så helt och hållet väl och med all heder undvika styngen af en illa sinnad menniskja. Jag skall icke uphöra at göra önskningar för Eder lycka, under det jag imedlertid anhåller, at Ni icke gör någon slags efterfrågning för at få veta autorn till denna skrift, emedan alt vare en onödig möda, hälst jag varit aldeles ensam, när jag författade den, och intet meddelat den åt någon.
Den 16 martii 1792

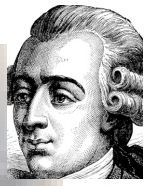

Operan/teatern som grundades av Gustaf III 1775

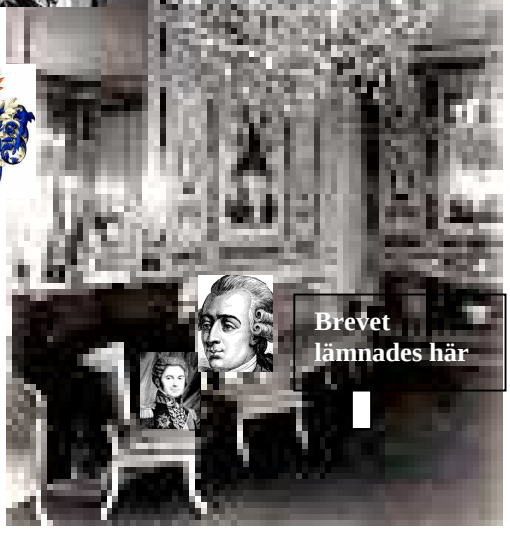

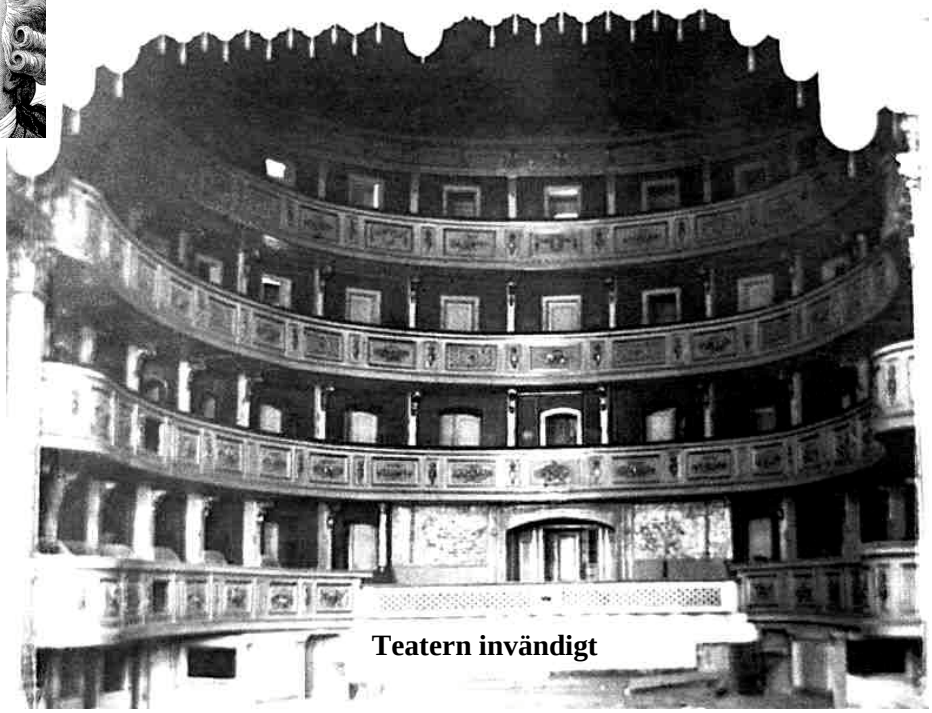

Den kungliga logen

Essen

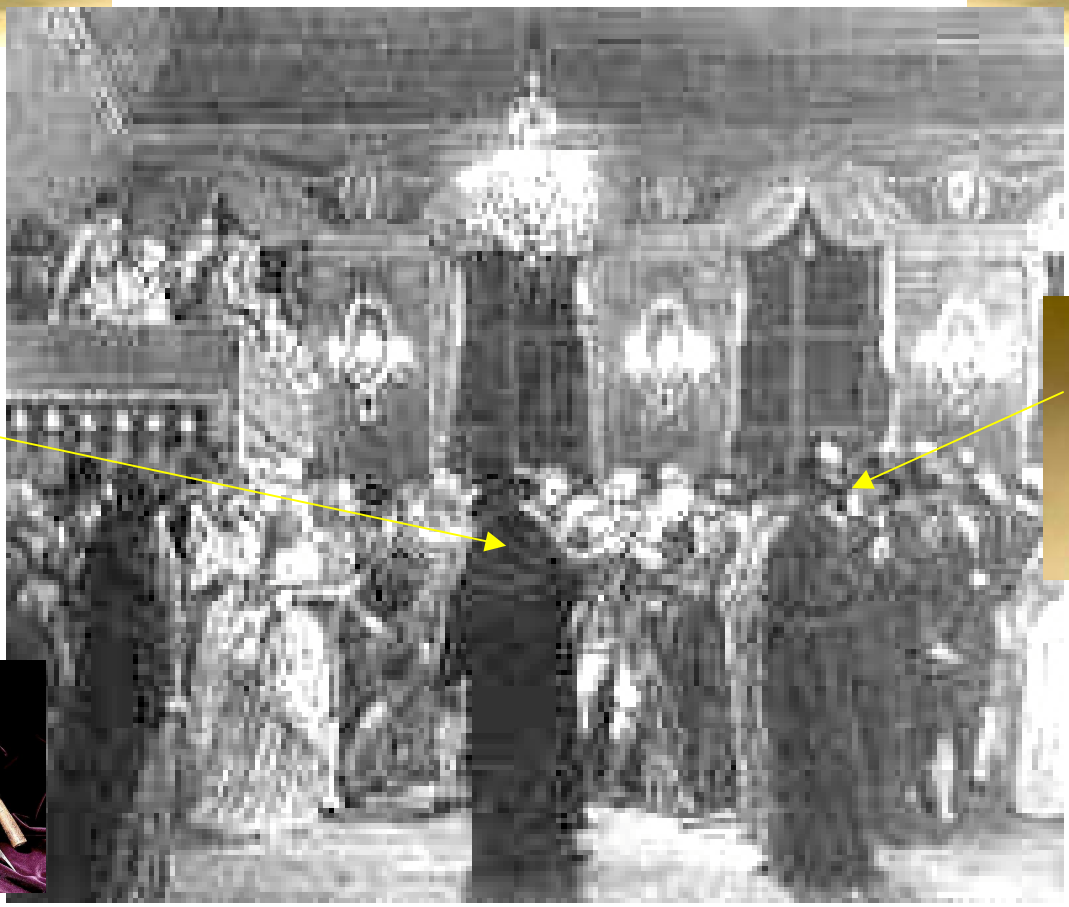

Teatern invändigt

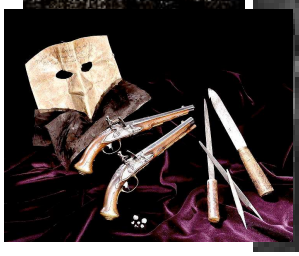
Attentatet mot kungen skedde under en maskeradbal på operan i Stockholm den 16 mars 1792. Kungen hade samma kväll då han och några av hans vänner intagit en supé i den så kallade Kungsvåningens Drabantsal, fått ett varningsbrev från Carl Pontus Lilliehorn. Gustaf läste igenom brevet, stoppade det på sig, men beslöt att ändå gå ner till balen. Efter middagen visade kungen brevet för sin vän Hans Henric von Essen som blev mycket upprörd och bad honom att inte gå ner. Kungen svarade då "Skola de få tro, att jag är rädd?". Han klädde på sig sin mask, trekantiga hatt och den tunna venetianska sidenkappan. På bröstet var kungens ordensstjärnor fullt synliga.

Maskeraddräkten i svart som Gustaf III bar vid maskeraden på Operan. (Passar in som symbol för Döden)

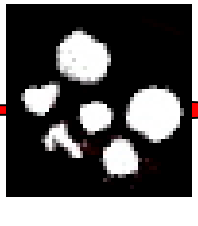
Kungen och von Essen gick arm i arm ned från den kungliga logen, förbi första raden, och ut på operans scen. Snart omringades de av fem svartklädda män med vita masker. En av dem sade till kungen på franska: ***"Bonsoir, beau masque!"*** ("God afton, vackre mask!"), varpå Anckarström drog fram sin ena pistol och avlossade den på nära håll. Skottet träffade kungen i ryggslutet. Se mer om von Essen länken ***Fursten av Ponte Corvo eller..."*** sidorna 16 och 23-24.

Kungen vacklade till, måste stödja sig på von Essen, och sade på franska: ***"Ah! Je suis blessé, tirez-moi d'ici et arrêtez-le"*** ("Aj! Jag är sårad, ta mig härifrån och grip honom!"). Samtidigt började de sammansvurna ropa "Elden är lös!", detta för att skapa panik för att kunna fly. Baron von Essen hade dock redan beordrat att dörrarna skulle stängas och alla gäster undersökas innan de fick lämna platsen, vilket ledde till att flera av de skyldiga kunde gripas redan efter några dagar. Anckarström arresterades redan morgonen därpå och erkände sig skyldig vid första förhöret. Trots att listan över de skyldiga kunde göras lång beslöt man att åtala ett **begränsat** antal skyldiga. Straffet varierade för de inblandade, vissa fängslades på livstid medan andra landsförvisades. Anckarström fick stå som syndabock inför folket och dömdes till skam- och dödstraff. Han avrättades genom halshuggning i Stockholm den 27 april 1792.

Johan Ture Bielke, 1742-1792
(**Ture Stensson)**
Bl.a. ordförande i Riksgäldskontoret, friherre och kuppmakare

Han tog gift, av vilket han avled.

I sina sista stunder skickade Anckarström efter en präst, dåvarande kyrkoherden och sedermera biskopen Magnus Lehnberg, och erkände för honom sin delaktighet i mordkomplotten och redogjorde för de bevekelsegrunder som förmått honom att delta i den. Då han, oaktat Lehnbergs föreställningar, envist nekade att uppge några av de sammansvurna, var Lehnberg svag nog att anmäla förhållandet till polisen.

Magnus Lehnberg, 1759-1808
dåvarande kyrkoherden och sedermera biskopen

Johan Ture Bielke, 1742-1792
(**Ture Stensson)**
Bl.a. ordförande i Riksgäldskontoret, friherre och kuppmakare

Polismästaren Nils Henric Liljensparre skyndade genast till Bielke för att förmå honom till bekännelse och skaffa en läkare. Men trots alla bemödanden avled Bielke några få timmar efter att ha tagit giftet

Det lyckades honom att upptäcka gärningsmannen till mordet på Gustaf III, och han efterspanade ivrigt de hemliga anläggningar, som hade samband med illdådet

Nils Henrik Aschan Liljensparre, 1738-1814
Polismästare i Stockholm. Därigenom fick man många fiender, men vann Gustaf III:s vänskap och förtroende i hög grad

Gustaf Mauritz ARMFELT, 1757–1814
General, kansler, greve
Gustaf III:s gunstling

Men då han märkte, att detta inte behagade den nya styrelsen, som leddes av hertig Karl (Karl XIII) ändrade han sig och visade sig i stället fientlig mot Gustaf III:s förtrogne, särskilt mot Gustaf Mauritz Armfelt, som då var överståthållare. Härtill bidrog, att han råkat i tvister med denne, som ville inskränka Liljensparres myndighet och ogillade det spioneringsväsen, som han organiserat i Stockholm. Liljensparre lär genom utspridande av falska rykten ha bidragit till att göra Armfelt misstänkt hos hertigen. Själv blev han 16 juli 1792 underståtshållare och skötte efter Armfelts avlägsnande även överståthållarämbetet två månader under hösten samma år.

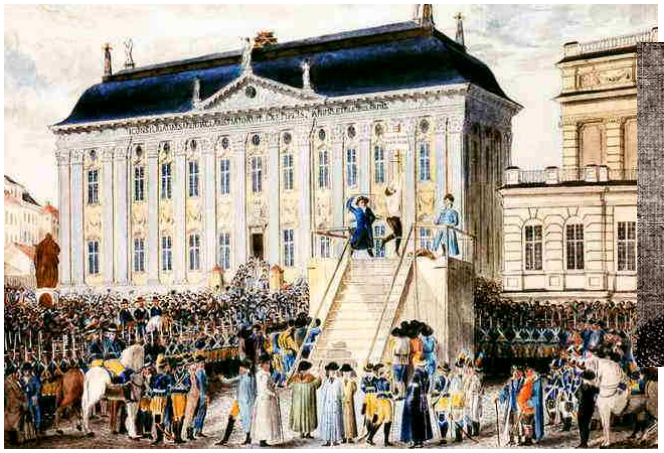
Nils Henrik Aschan Liljensparre, 1738-1814
Polismästare i Stockholm . Därigenom ådrog han sig mångas fiendskap, men vann Gustaf III:s vänskap och förtroende i hög grad

Anckarströms arrestering och avrättning

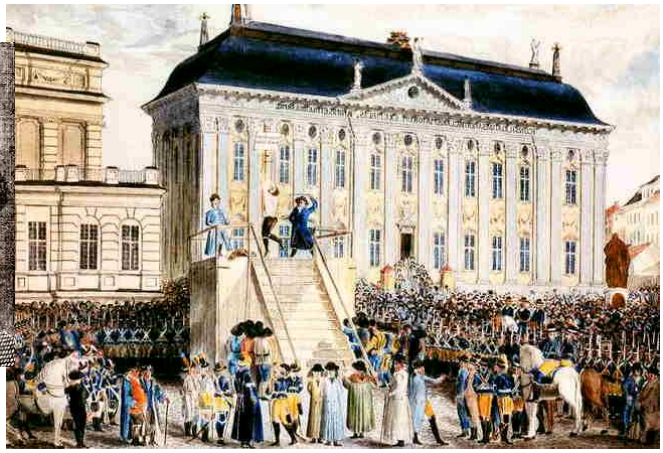
Den 16 mars 1792 sköt Anckarström Gustaf III under en maskerad på Operan i Stockholm. Skottet med metallskrot avlossades mot kungens rygg på nära håll. Kungens sällskap vid middagen innan, friherre von Essen, befallde genast att dörrarna skulle spärras och polismästaren lagman Nils Henric Liljensparre, lät demaskera alla och deras namn antecknades.

Anckarström arresterades dagen därpå för mordet. Han erkände sig skyldig redan vid första förhöret, men nekade i början envist till att några andra hade varit medvetna om attentatsplanerna. Utredningar och påtryckningar skulle dock visa annat, bland annat lyckades man knyta en rock, en syrtut, till greve Claes Horn, och medgivande från både Anckarström och Horn om att de umgåtts före maskeraden samt besökt den tillsammans skapade misstankar. Genom Horn dök också greve Adolf Ribbing upp som en misstänkt. Liljensparre hade ett känsloladdat förhör där han nämnde att han under en husrannsakan hos Anckarström fått tillfälle att träffa dennes barn. Han lovade att man skulle göra vad man kunde föra att mildra dessas elände och så gott det gick dölja graden av deras fars brott. Då bröt Anckarström samman och utbrast ***"Wisst äro Horn och Ribbing med i saken".*** Senare gav han en fullständig bekännelse och det ledde till att nya detaljer kom fram.
Den utredning som genomfördes visade att Anckarström handlade på uppdrag av flera andra konspiratörer av vilka general Carl Fredrik Pechlin var den ledande. **Förmodligen kände även hertig Karl, Karl XIII, till mordplanerna** Det betyder att också Karl XIII var med i gruppen, det var kanske därför som mordplanerna lyckades utan hinder.

Avrättning i Stockholm den 27 april 1792

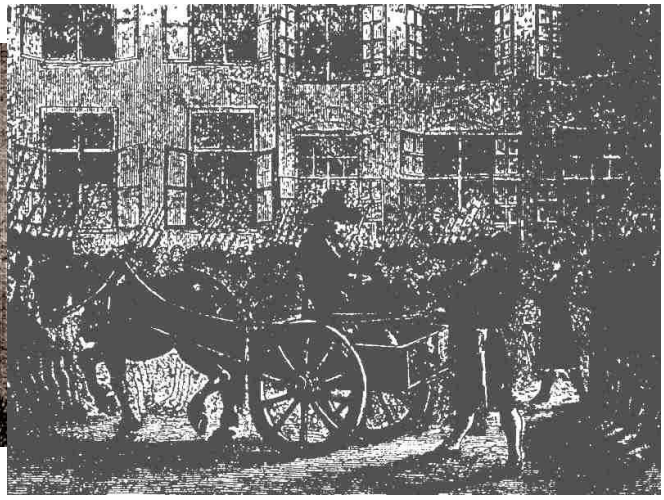

Avrättning i Stockholm den 27 april 1792

På väg till avrättning den 27 april 1792

Anckarström dömdes till skam- och dödstraff: "jämte förlust av gods och ära även skall mista högra handen, halshuggas och steglas, sedan han likväl förut till straffets skärpande tre dagar å rad på särskilda stadens torg stått två timmar i halsjärn på schavott och därpå av bödeln med fem par spö blivit hudstruken".

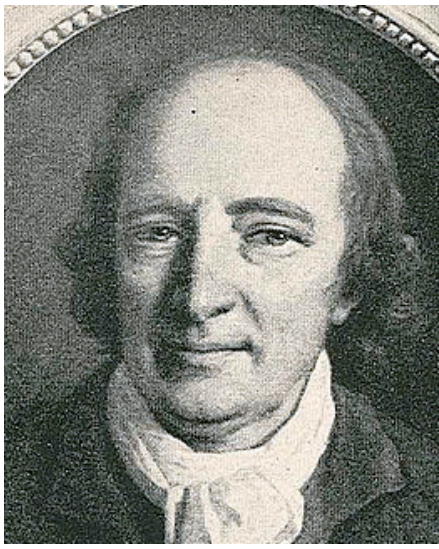
Anckarström hade på avrättningsdagen ätit en stadig frukost med bröd, mjölk och två kotletter. Han hade uppenbarligen försonats med tanken på att avsluta jordelivet och i vetskap om att hans barns framtid inte var hotad kunde han utan vidare bekymmer acceptera detta. På vägen mot torget hade han hälsat upp mot fönstren där han såg folk han kände. Dagen var vacker och solig men något blåsig och Anckarströms långa hår fladdrade i vinden då han spänstigt hoppade ur vagnen vid avrättningsplatsen. Efter att ha hudflängts, det vill säga piskats i tre dagar på tre av Stockholms torg (Riddarhustorget, Hötorget och Nytorget), avrättades han genom halshuggning och stegling, fredagen den 27 april 1792.

Carl Christoffer Gjörwell den äldre
1731-1811
Publicist, bibliotekarie och psalmförfattare.

Anckarströms släkting Carl Christoffer Gjörwell den äldre skriver följande:

"Han lade sig lugnt ner med huvudet mot stupstocken och högerhanden mot ett annat block. Folksamlingen som naturligtvis var väldig bevittnade moltyst bödelns stora skicklighet med bilan, som raskt skilde huvudet och handen från kroppen, vilken därpå fick ligga där den låg en stund och sedan vändes på rygg så att blodet skulle rinna av. I väntan på detta styrkte sig bödeln och hans drängar med bröd och brännvin. De ristade sedan upp liket från halsen och nedåt, tog ut hjärtat och inälvorna och stoppade dessa tillsammans med könsdelarna i en påse som grävdes ner under galgen. Kroppen styckades därefter med bila i fyra delar som lades på hjul. En lång spik slogs genom huvudet, och en av bödelsdrängarna klättrade upp på en stege med detta och spikade fast det vid galgen med många hammarslag. Handen spikades upp därunder, och därmed var skådespelet över."
(Bödeln var uppenbarligen ett omänskligt djur)

Carl Christoffer Gjörwell den äldre
1731-1811
Publicist, bibliotekarie och psalmförfattare.

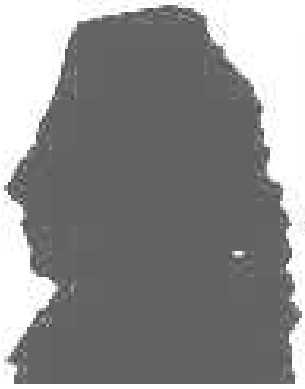

Anckarströms sista ord i
Jesu namn

Anckarströms sista ord var **"Pris och ära vare dig, herre Jesu innerligt!**",

efter att hans själasörjare pastor Adolf Roos vid stupstocken strukit sin hand över hans bara hals och sagt **"Dig är förvarad härlighetens krona".**

Adolf Roos
Själasörjare, pastor

En intressant fråga; Vilken Jesus nämnde han sist innan han dog? Men det gick även rykten om att Gustaf III skulle vara en gud eller en Jesus…….

Gustaf Ulrik Silfversparre
1760-1829
Adelsfamilj

Gustaf Ulrik Silfversparre
1760-1829
Adelsfamilj

Några dygn efter avrättningen påstås Gustaf Ulrik Silfversparre ha låtit sina betjänter i nattens mörker gräva upp Anckarströms kvarlevor från galgbacken för att föras på kärra till Silfversparres herrgård Nävekvarn, där dessa begravdes i trädgården, en mänskligare begravning. Silfversparre hade deltagit i komplotten mot Gustav III, men klarat sig undan upptäckt. Det finns ingen mer anteckning om Anckarströms begravning och grav, men man brukar säga: ”Ingen rök utan eld”.
Familjen Anckarström tog samma år med kungligt tillstånd namnet Löwenström.

Om man analyserar orsaken till mordet på Gustaf III, framkommer ganska tydligt tre huvudorsaker till mordet på kungen. Den första, en personlig orsak, den andra kungens grymhet och orättvisor även mot de rika och den tredje en stark påverkan av den franska revolutionen som ägde rum under Gustaf III:s regeringstid. Enligt uppgift och rykten skulle också hertig Karl (senare Karl XIII), kungens yngre bror, vara medlem av antigruppen mot Gustaf III på grund av bl.a. dennes grymhet

Enligt upptecknings hade två grupper bildats med målet att röja kungen ur vägen. I den ena gruppen fanns Anckarström och Clas Fredric Horn (28)**.** Guppen grundades i december 1791. Till denna grupp anslöt sig därefter även Adolf Ludvig Ribbing (27). Det bestämdes att Anckarström skulle skjuta kungen, medan Ribbing och Horn skulle ta på sig uppdraget att sörja för Anckarströms familj - ifall han skulle åka fast. Den första planen var att ta kungen tillfånga när denne var ute på Haga slott, och sedan genomföra en statskupp. De gjorde sedan flera försök att mörda kungen - en kväll på nyåret 1792 lyckades de smyga sig fram utanför kungens fönster på Haga. I sin uppjagade sinnesstämning tyckte dock Horn att kungen redan såg alldeles dödsblek ut, vilket skall ha gjort dem så förskräckta att de flydde därifrån. En annan gång följde de efter kungen till riksdagen i Gävle, men lyckades inte komma nära nog för att skjuta. Gruppen var uppenbarligen aktiv.

Parallellt bildades den andra gruppen i vilken ingick generalmajor Carl Fredrik Pechlin (72), friherre Ture Johan Bielke (1742-1792), löjtnant Karl Fredrik Ehrensvärd (1767-1815), överstelöjtnant Karl Pontus Liljehorn (1758-1820), major Kristoffer Ægidius von Hartmansdorff (1742-1818), kanslirådet Jakob von Engeström (1735-1802) och dennes bror Johan med flera enligt ovan bl.a. Gustaf Ulrik Silfversparre och Carl Christoffer Gjörwell.

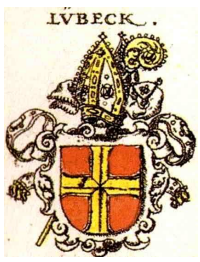
Efter riksdagen i Gävle sammanströmlade de bägge grupperna och man bestämde att verkställa attentatet på maskeradbalen på Operan den 16 mars. På plats på Operan den aktuella dagen var Anckarström, Horn, Ribbing och Ehrensvärd. Anckarström hade två pistoler och en dolk. En av de sammansvurna, **Liljehorn**, hade dock varnat kungen anonymt, men Gustav III hade fått många hotelsebrev under sitt liv och brydde sig inte om varningen. När kungen väl infann sig på maskeradbalen blev han nästan omedelbart omringad av gruppen. Någon av konspiratörerna slog sedan kungen på axeln och sa; ***Bon soir bon masque*** (god afton vackra mask), vilket var tecknet för Anckarström att skjuta, vilket han gjorde. Han sköt kungen i ryggen och direkt efter ropade Anckarström*:* "elden är lös!" för att skapa förvirring. Han kastade sedan sina pistoler ifrån sig. Kungen ropade ***Ay ay! Je suis blessé!*** (aj, jag är sårad), och sjönk ner på en bänk. Då kom kungen att tänka på varningsbrevet, men det var för sent.
Von Essen hade rätt. (En kung i Sverige talade jämt franska).

En vapensmed kände senare igen pistolerna och Anckarström greps i sin bostad redan klockan nio dagen därpå. Han erkände modigt och tog ensam på sig skulden. Först efter att hans medbrottslingar arresterats angav han även dem. Anckarström, Ribbing, Horn, Ehrensvärd och Liljehorn dömdes till döden. Av dessa fem var det dock bara Anckarström som avrättades. De andra fick sina domar ändrade till fängelse.

Sex dagar senare, den 27 april 1792, (och fjorton dagar före sin 30-årsdag) fördes han ut i rackarkärran för vidare färd mot Skanstull. Han eskorterades till avrättningsplatsen med män från sitt eget kompani, Svea livgarde. På vägen dit satt han och läste i bönboken. Väl framme hade fyrahundra man bildat en så kallad spetsgård, mitt för galgen stod en hög påle och vid sidan av den fyra stegel med hjul. Anckarström och prästen föll på knä och bad en sista bön. Därefter satte han på sig en vit mössa, stoppade upp håret under den, lade sedan sitt huvud på det ena blocket och sin högra hand på det andra. Prästen sa ***Dig är förvarad härlighetens krona!*** varpå Anckarström sa ***Pris och ära vare dig Herre Jesu innerlig!*** varefter bödeln högg huvudet och sedan handen av honom. Kroppen tömdes på blod och sprättades upp. Inälvorna, hjärtat och det "hemliga tinget" stoppades i en påse och grävdes ner under steglen. Sedan höggs resten av kroppen itu, först på längden och sedan fyra gånger på tvären. Huvudet spikades upp på en påle med handen under, och resten av kroppen lades på hjulen. Där låg sedan hans rester i flera veckor.

Av dokumentationen framgår att majoriteten bland adelsfamiljer, alltså de rika, makthavarna, präster, biskopar i Svenska kyrkan, vilka kände kungen väl personligen, möjligen även hertig Karl, kungens yngre bror, ville i tysthet ta bort tyrannen Gustaf III för gott. Bara den som sköts dömdes, de andra som visste och var med i planeringen frigavs eller fick kortare fängelsestraff. Alla var kristna religiösa och samtidigt pågick revolutionen i Frankrike i Falkgudens anda, vilket kraftigt påverkade Sverige. Senare importerade Sverige sin kung från Frankrike, från familjen Bernadotte, som hade en falk som djurursprung. Det kan också vara så att Gustaf III:s omänskliga och orättvisa regeringstid väckte lusten hos falkgudens anhängare, de rika och mäktiga, att ta bort honom ur monarkin. Se länken ***Fursten av Ponte Corvo eller…,*** sidan 34 och ***Solen i underläge,*** sidorna 91 och 118-124**.** I historiens anteckningar hade Gustaf III även en god sida, men däremot dominerade den onda sidan honom. Med andra ord: Många kände till mordplanen, även kungens yngre bror, men ingen ville stoppa den.

Kung Gustaf III:s härstamning är värd att titta lite närmare på.

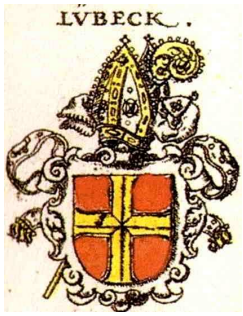

Huset av Holstein-Gottorp
Furste och biskop av det lutherska Lybeck, 1586–1803

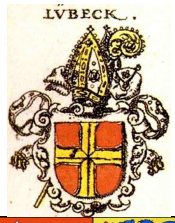

Adolf av Schleswig-Holstein-Gottorp
1533-1586 (1526-1586)
Son till Fredrik I av Danmark
Stamfader för Schleswig-Holstein-Gottorf

Fredrik II av Holstein-Gottorp
1586-1587 (1568-1587)
Son till Adolf av Holstein-Gottorf

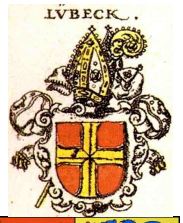

Johann Adolf (Schleswig-Holstein-Gottorp)
1586-1607, Hertig/Biskop av Lübeck
(1575-1616)
Son till Adolf I von Schleswig-Holstein-Gottorp

Philip av Holstein-Gottorp
1587-1590 (1570-1590)
andre son till Adolf av Holstein-Gottorf
Han var farfars farfars farbror till Gustav III av Sverige.
Se vidare länken **”Evolution”** sidan 107.

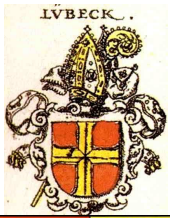
Johann Friedrich von Schleswig-Holstein-Gottorf
1607-1634, Hertig/Biskop av Lübeck
(1579-1634)
Son till Adolf I von Schleswig-Holstein-Gottorp

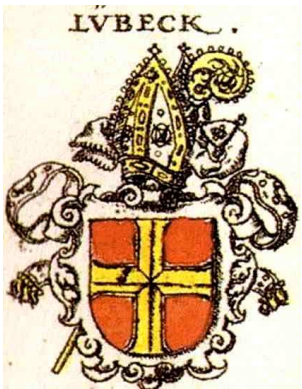
Fredrik III av Holstein-Gottorp
1616-1659, Hertig
(1597-1659)
Son till Johan Adolf av Holstein-Gottorp

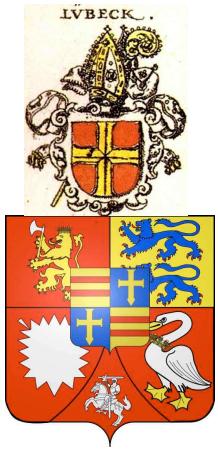
Johann von Schleswig-Holstein-Gottorp
1634–1655, Hertig/Biskop av Lübeck
(1606-1655)
Son till Johann Adolf von Schleswig-Holstein-Gottorp

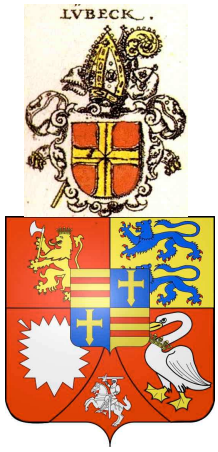
Christian Albrecht (Schleswig-Holstein-Gottorp)
1655–1666, Hertig/Biskop av Lübeck
(1641–1695)
Son till Hertig Fredrik III von Schleswig-Holstein-Gottorp

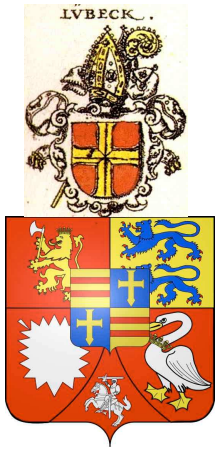
Fredrik IV av Holstein-Gottorp
1695–1702, Hertig
(1671-1702)
Son till hertig Kristian Albrekt av Holstein-Gottorp

August Fredrik av Holstein-Gottorp
1666–1705, Hertig/Biskop av Lübeck
(1646-1705)
Son till Hertig Fredrik III von Schleswig-Holstein-Gottorp

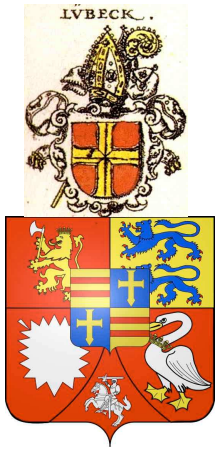
Kristian August av Holstein-Gottorp
1705–1726, Hertig/Biskop av Lübeck
(1673-1726)
Son till Kristian Albrekt av Holstein-Gottorp

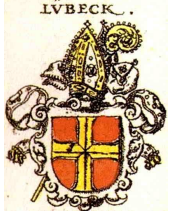

Karl Fredrik av Holstein-Gottorp
1702–1739, Hertig
(1700-1739)
Son till Fredrik IV av Holstein-Gottorp

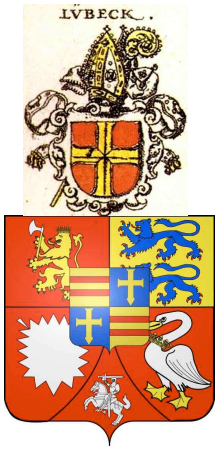
Karl August von Schleswig-Holstein-Gottorp
1726–1727, Hertig/Biskop av Lübeck
(1706-1737)
Son till Hertig Christian August

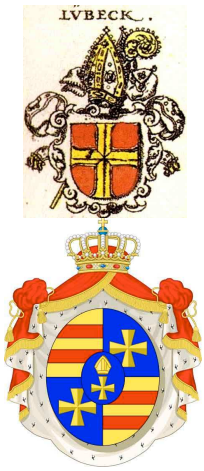

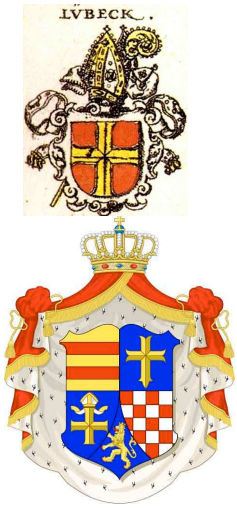
Adolf Fredrik av Holstein-Gottorp
1727–1750, Biskop av Lübeck och kung av Sverige, 1751-1771
(1710–1771)
Son till hertig Kristian August av Holstein-Gottorp

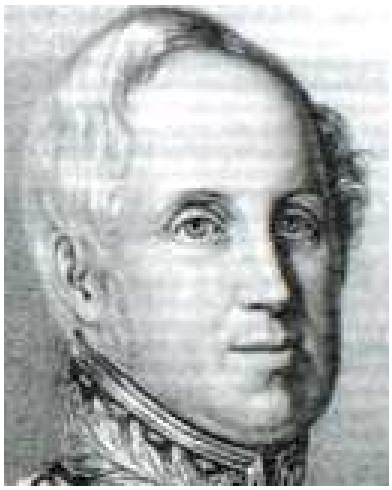

Fredrik August **av** Holstein-Gottorp
1750–1785, Biskop av Lübeck och Hertig av Oldenburg
Biskop av Lübeck och Hertig av Oldenburg
(1711–1785)
Son till Kristian August av Holstein-Gottorp

Peter I av Oldenburg
Peter Fredrik Ludvig av Holstein-Gottorp
1765-1803-1829, Biskop av Lübeck och Hertig av Oldenburg
(1755–1829)
Son till Georg av Holstein-Gottorn

Paul Fredrik August av Oldenburg
Paul Fredrik August av Holstein-Gottorp
Storhertig av Oldenburg, 1829-1853
(1783-1853)
Son till Peter Fredrik Ludvig av Holstein-Gottorn

Biskopsämbetet i Lübeck upphörde 1829:

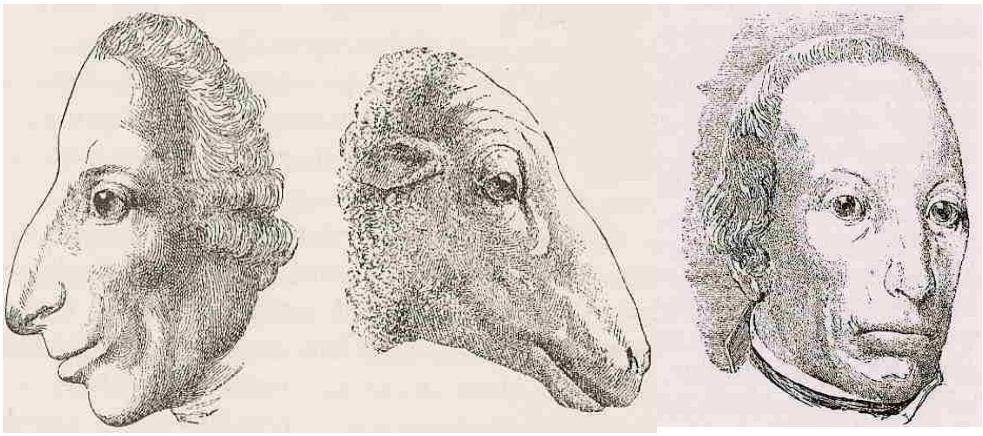
Peter II av Oldenburg
Peter II av Holstein-Gottorn
Storhertig av Oldenburg, 1853-1900
(1827-1900)
Son till Paul Fredrik August av Holstein-Gottorn

Gustaf III, 1771-1792
Valspråk: Fäderneslandet
Kung av Sverige, 1771-1779
(1746-1779)
Son till Adolf Fredrik av Holstein-Gottorp

Vi kan se att Gustaf III verkligen föddes in i och härstammar från Huset Holstein-Gottorp även biologiskt, han har inte bara släktens namn. Om man analyserar Huset Holstein-Gottorps djuriska ursprung enligt den danske vetenskapsmannen Sophus Schacks fysionomiska studier som berör ”fåret”, hittar man det som ena halvan av kroppens djuriska bas.

Får i människo- eller människoliknande kropp.

Vi kan ganska tydligt se, om vi jämför bilderna ovan, att fårets typiska, fysiska utseende framträder ur bilderna, bl.a. öga, ögonbryn och den långa böjda näsan är typiska för fåret. Men vi kan se att Gustaf III:s näsa inte är riktigt böjd på denna bild.

Karl II av Spanien

Kristian VI av Danmark

Vetenskapsmannen Sophus Schack märkte i sina fysionomiska studier att bl.a. den österrikiske kejsaren Frans I, hade, som porträtten visar, en blandning av får och oxe. Här kan man lägga till även några av Huset Holstein-Gottorps hertigar bl.a. Johann Friedrich, Fredrik III, Johann von Schleswig, Christian Albrecht, August Fredrik, Peter I, Paul Fredrik August, utseendemässigt.

Här kan man se motsvarigheter till Frans I av Österrike bland hertigar av Huset Holstein-Gottorp.
Dessa kroppar består av en blandning av får och tjur.

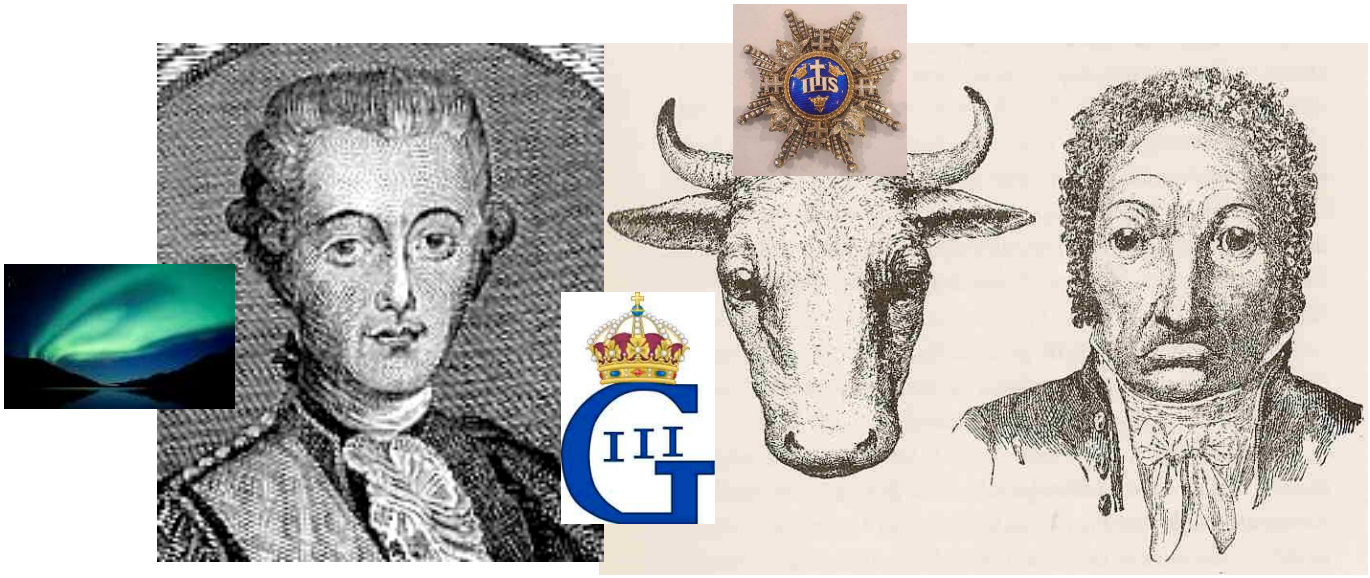

Gustaf III, Tjuren

Karl Fredrik var också en Tjur

I Huset Holstein-Gottorp från 1575 till 1792 hade bara två släktmedlemmar tjurursprung, dels Karl Fredrik, dels Gustaf III, enligt ovan. Kroppen är en så kallad AB-kropp, dvs. en människoliknande kropp med blodgrupp **ARh-,** i vilken tjuren är det dominerade djuret. Vidare tillkommer ett köttätande djur, eller en fågelart, som utgör blodgrupp B i en människoliknande kropp, samt 5% mänskligt blod (0).

Tjurguden Gustaf III:s identifiering enligt den danske vetenskapsmannen Sophus Schacks fysionomiska studier, se vidare länken ***Evolution,*** sidan 6 samt ***Turinsvepningen,*** sidan 17.
Denne figur kan man inte kalla Människosonen!

Nu förstår vi lite närmare varför det var så viktigt att mörda Gustaf III och störta Huset Holstein-Gottorp från monarkins tron i Sverige. Efter honom kom Falkguden Karl XIV Johan, Bernadotte från Pau, Frankrike. Se länken ***Fursten av Ponte Corvo eller,*** sidorna 1-49, speciellt sidorna 33-34 samt ***Solen i underläge,*** sidorna 118-122

Mordet på kung Ludvig XVII **8** juni 1795, efter Gustaf III 1792

Ludvig XVI av Frankrike, 1774-1792
(1754-1793)
Son till Ludvig av Frankrike, (1729–1765)

Drottning Marie Antoinette
av Frankrike 1755-1793

Prinsessan Sophi Hélène
Béatrice av Frankrike
1786-1787

Kung Ludvig XVII
av Frankrike, 1793-1795
(1785-1795)

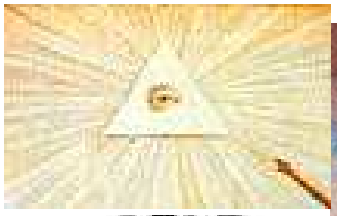

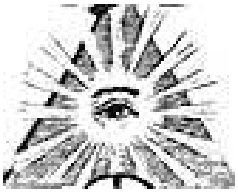
Ludwig Josef kronprins
av Frankrike
1781-1789

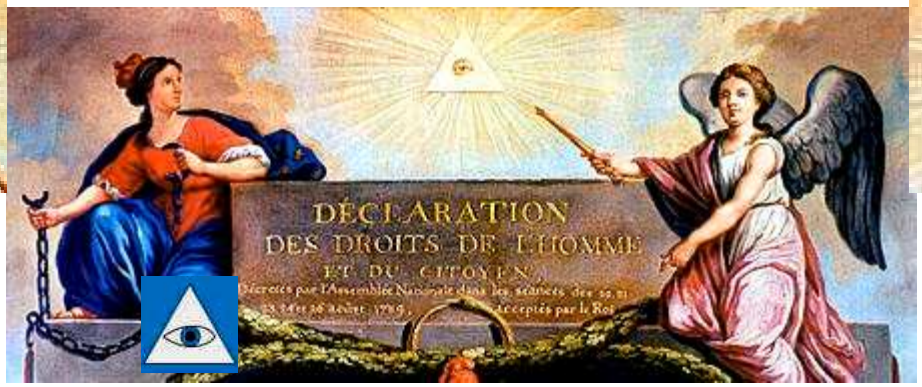

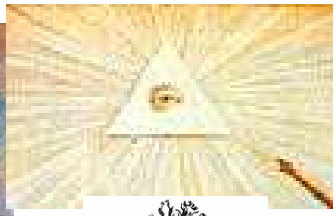
Prinsessan Marie Thérèse
av Frankrike
1778-1851

Det första steget i detta sammanhang är, enligt det människliga förnuftet, att se närmare på familjemedlemmarna, i detta fall en far och en mor och fyra barn. Dessa fyra barn, se **bild 1** till **bild 4,** föddes alltså i äktenskapet. Först tittar vi på faderns och moderns utseenden, därefter jämför vi alla dessa fyra barn med sina föräldrars utseenden. Vi kan konstatera att barnen på **bild 1** och **bild 3** liknar modern, medan barnen på **bild 2** och förmodligen **bild 4** liknar fadern. Med andra ord föddes barnen på **bild 1 och 3** från kvinnlig gren och de på **bild 2 och 4** från manlig gren. I det biologiska faderskapet ingår alltså barn **2** och **4,** alltså var inte Ludvig XVI biologisk far till Ludvig XVIII, det kan vi se ganska tydligt.

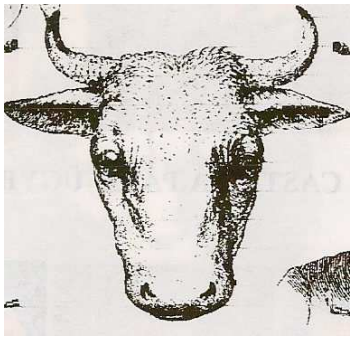

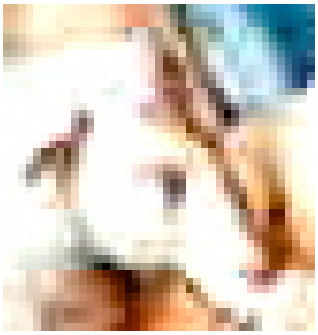
Nästa steg är omständigheterna kring Frankrike på den tiden. Revolutionen ägde rum, även religionsmässigt, i Falkguden Horus anda, Falken som liknar en flygande örn. Falkens tecken är en triangel, i dess mitt är ett öga placerat med en sol som bakgrund. Alltså genomfördes en revolution inom kristendomen under Lammets påvar Pius VI och Pius VII, från en Gud till en annan i en kaotisk, omänsklig ordning, monarkin började avskaffas.

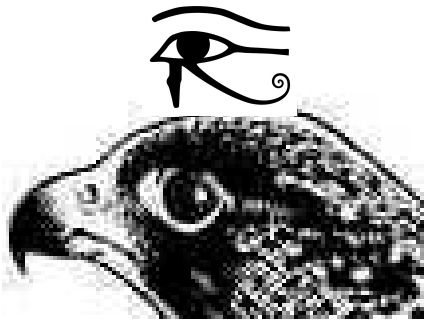
Lejonet som symbol för monarkin, bl.a. Marduk och farao Cheops

Tjuren, som vill ersätta Lejonet, bl.a. Gilgamesh och farao Ramses II

Lammet/Ormen har samma mål, bl.a. Tiamat/Inanna och farao Akhenaton

Falken som liknar en flygande örn, bl.a. Enlil och Guden Horus, även han vill ersätta Lejonet

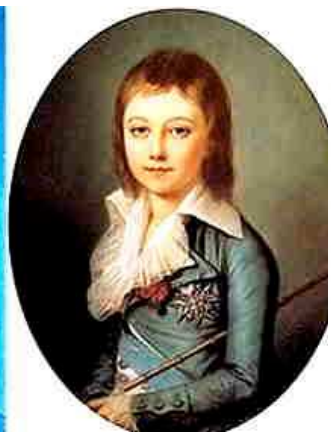

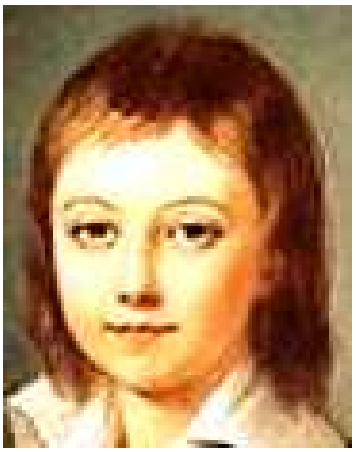
Ludvig XVII, eller Ludvig Karl. Efter avrättningen av hans föräldrar hamnade han slutligen i Tempelfängelset i Paris i början av 1795. Enligt dokument utsattes han för grym psykisk och fysisk tortyr. Enligt dokument dog han, eller mördades, den **8** juni 1795 i Tempelfängelset. En läkare vid namn Philippe-Jean Pelletan, kirurg och professor hade fri passage i fängelset och träffade gossebarnet. Strax efter hans död plockade han ut hjärtat ur kroppen och tog det med sig. Ludvig begravdes i hemlighet i en massgrav, men hans hjärta bevarades av läkaren Philippe-Jean Pelletan.

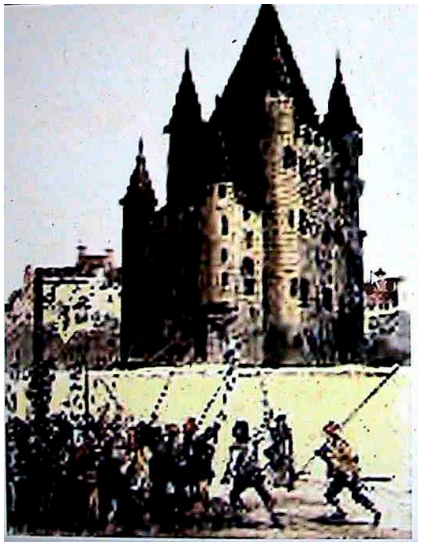

L17

L17

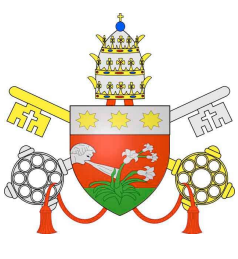

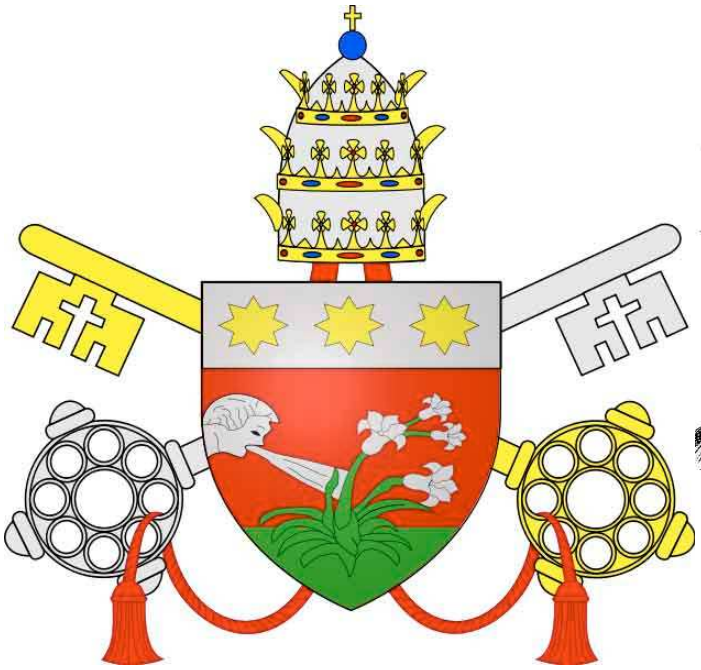

Gossebarnet Ludvig XVII, Ludwig Karl och dennes hjärta

Hans hjärta fördes senare till klosterkyrkan Saint Denis. Där finns det än idag.

Under 2000 bekräftade dock DNA-tester, utförda på pojkens bevarade hjärta, att den person som avled i fångenskap 1795 kan vara identisk med sonen till Marie Antoinette. Ludvig XVI:s faderskap har många gånger ifrågasatts men aldrig testats, det var förmodligen för känsligt. Det förstår vi, om vi jämför gossens utseende med Ludvig XVI, alltså bilderna på Ludwig XVI och Ludwig XVII enligt ovan samt bakgrunden till hela historien som jag nu ska analysera. Varför mördades han och vem gav ordern att mörda gossebarnet?

Man brukar säga att alla vägar bär till Rom, och vem är den som tronar i Rom? Jo, påven, och påve på den tiden var Pius VI, med benämningen 252,96 Apostolic Pilgrim. Varje påve har ett eget personligt vapen som hänvisar till dennes pontifikat eller program.

Påvens officiella vapen

Påvens inofficiella vapen

Detta vapen illustrerar en yngling som försöker blåsa bort fyra vita liljor i form av en buske eller ett träd med rötter. Fyra liljor är symboler för en familj och dess medlemmar.

Ovanför hänger tre 8-uddiga stjärnor i solens färg på ett vitt fält.

Den blåsande ynglingen symboliserar dels Lejonet av Korsika, dels Lejonet av Paris.

Se vidare länken ***Fursten av Ponte Corvo eller…***

Detta vapen visar två dubbelhövdade örnar av Habsburg-Lothringen Österrike med gul bakgrund. En finns på stora sköldens vänstersida, en på stora sköldens högersida. Likaså syns två mindre sköldar med blå bakgrund; ett vitt fält i mitten i vilket finns tre 6-uddiga stjärnor bredvid varandra i solens färg. Vidare har de båda två små sköldarna var sina vita liljor placerade ovanför och nedanför det vita fältet. I mitten är påvens huvudvapen placerat.

Yngligen som blåser bort liljorna från kyrkan i en åtta.

Tre 8-uddiga stjärnor

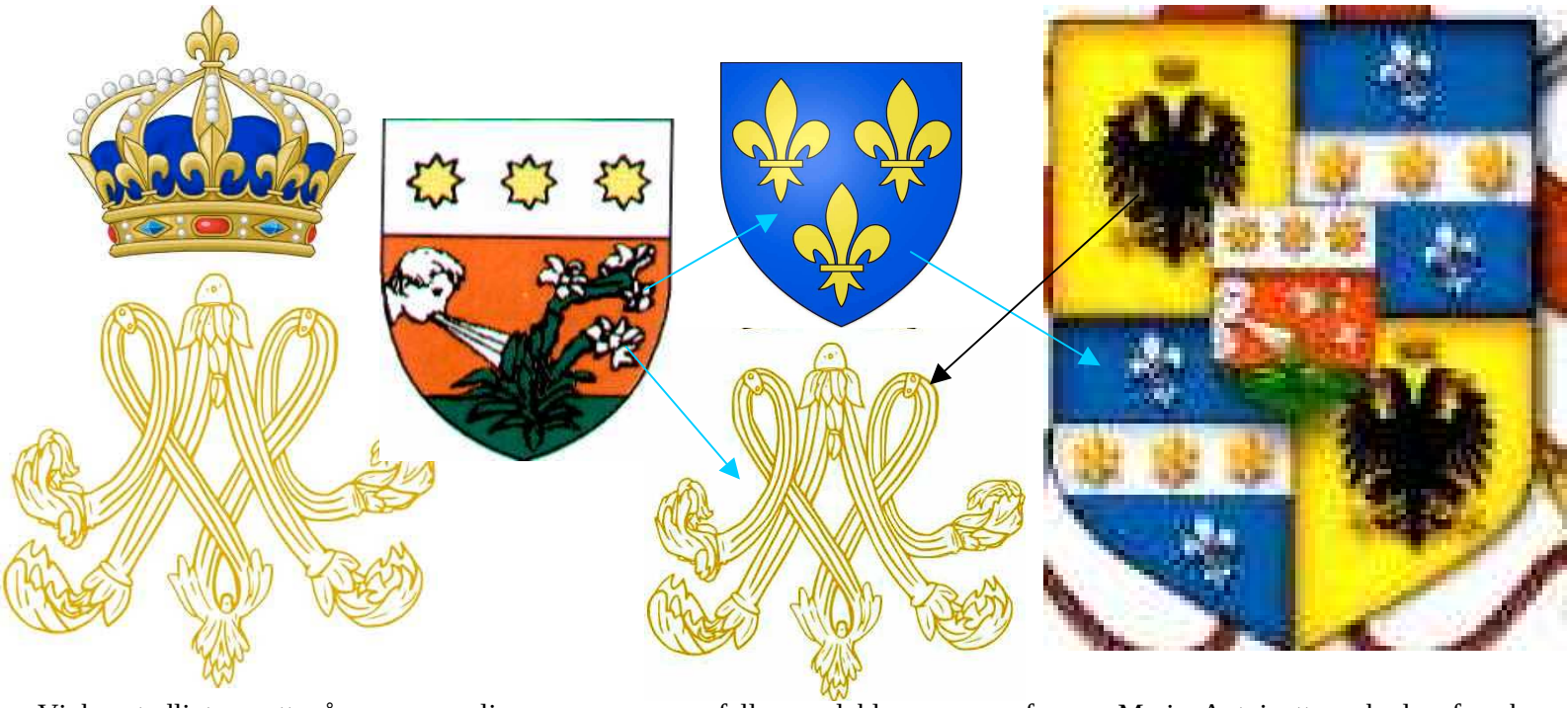

8-uddiga stjärnan är symbol för Lammet

Ynglingen som blåser bort liljorna från kyrkan i en åtta i vilken finns tre 6-uddiga Davidsstjärnor…..

Den 6-uddiga stjärnan är en symbol för David; tre Davidsstjärnor intygar att även Lammet och Tjuren är ute efter Lejonet.

Vi kan tydligt se att påvens personliga vapen sammanfaller med bl.a. monografen av Marie Antoinette och den franska monarkins vapen med de tre vita liljorna. Dessa är ganska starka ledtrådar, vem, förutom påvestolen skulle komma på idén att mörda ett oskyldigt gossebarn, plocka bort hans hjärta och därefter slänga honom i en vanlig massgrav. Svaret är ingen. Man brukar inte skära bort en avliden familjemedlems hjärta. Barnets dödsdag var den **8** juni.
Se länken ***Fursten av Ponte Corvo eller…,*** sidorna 50-52.
En liknande historia träffar vi på i det forna Egypten, i dynasti 18, där det unga, 12-åriga, gossebarnet Tutankhamon mördades. Därefter togs hans hjärta bort på den siste faraon Horemhebs order. Se vidare länken ***Grundsten,*** sidan 22.
Den grundliga analysen enligt dokument ovan visar oss att det var påven Pius VI som gav order om att mörda gossebarnet Ludvig XVII. Det finns en mycket intressant kardinal i detta sammanhang. Han kunde ha varit påvens högra hand när det gäller mordet på gossebarnet.

Giovanni Battista Caprara Montecuccoli

Kardinal Caprara var påven Pius VII:s viktiga högra hand, hans rådgivare och en utmärk diplomat. Han dog i Paris den 21 juni 1810. Han var nuntie, bl.a. i den Österrike-Ungerska monarkin. Han valdes till kardinal av Pius VI och deltog vid Konklaven den 13-14 mars 1800 och valet av Pius VII. Han var ärkebiskop av Milano och det var han som fick överföra påven Pius VI:s kvarlevor från Valence till Rom. Capraras kardinalvapen visar hur viktig han var för påvarna Pius VI och Pius VII.

Det var mycket möjligt att kardinal Montecuccoli arrangerade mordet på gossebarnet Ludvig XVII och såg till att kirurgen, professor Philippe-Jean Pelletan, tog bort Ludwig Karls hjärta i fängelset. Man kommer inte på att ta bort ett dött barns hjärta ur kroppen om det inte sker på befallning från en högre instans, till exempel påvestolen i Rom/Vatikanen.

Nu förstår vi närmare varför Napoleon satte påven Pius VI i fångenskap, den 20 februari 1797, två år efter mordet på gossebarnet, och förde påven till Valence i Frankrike. Där dog påven utan benådning i augusti 1799. (Öga mot öga enligt Moses).

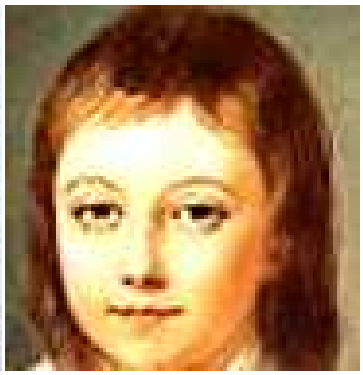

Karl Wilhelm Naundorff kallade sig för Ludvig XVII

KW Naundorff Ludwig Karl

Vi kan se mycket tydligt att de liknar varandra. Men de är inte identiska.

KW Naundorff Ludwig Karl

Vi kan se mycket tydligt att de liknar varandra. Men de är inte identiska

Ett lejon i en människokropp, enligt vetenskapsmannen Sophus Schack, 1811-1864, Köpenhamn, fysionomiska studier.

L17

Ludwig Karl KW Naundorff

Vi kan se mycket tydligt att de liknar varandra. Men de är inte identiska

Karl Wilhelm Naundorff, född omkring 1785, död 10 augusti 1845, var en tysk urmakare i Spandau, som fram till sin död hävdade att han var Ludvig XVII. Naundorff hade en påfallande fysisk likhet med bourbonerna, vilket bilderna ovan visar. Han kallade sig hertigen av Normandie, kämpade energiskt för sina anspråk och begav sig 1833 till Paris, varifrån han 1836 utvisades. Hans släktingar kom att hålla fast vid anspråken och gjorde ännu 1926 rättsliga anspråk.

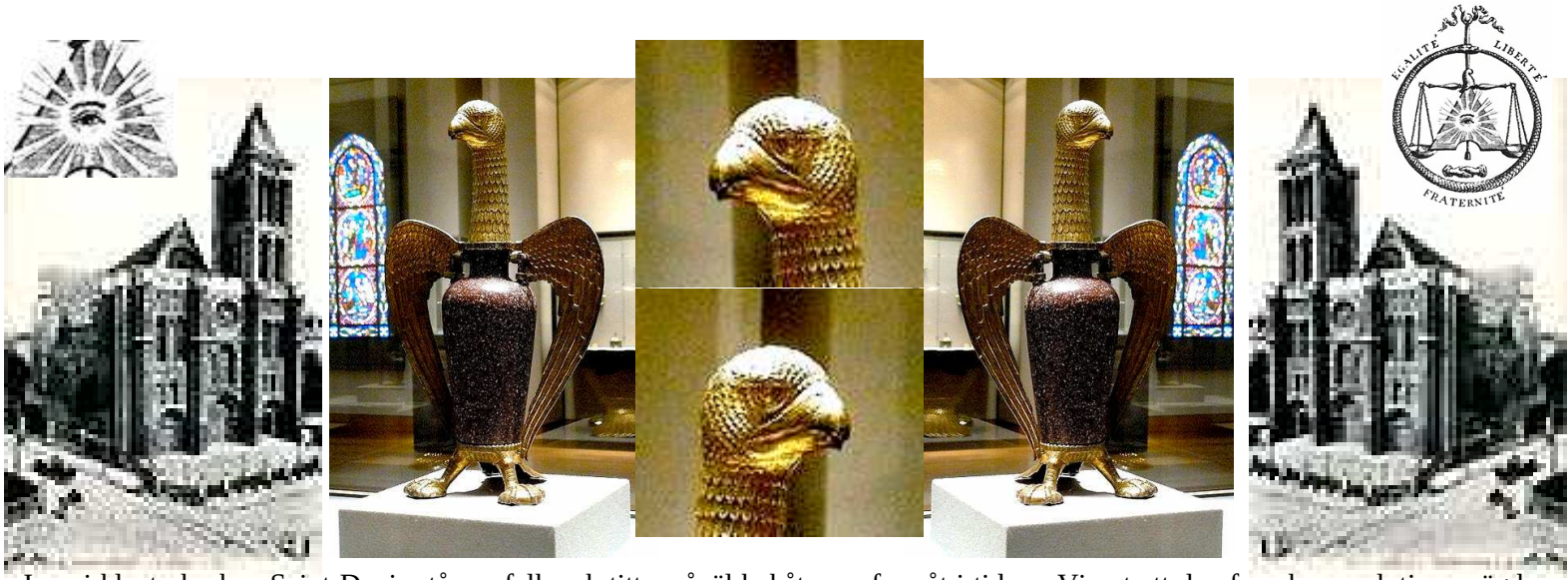
En sak är klar och tydlig, **Karl Wilhelm Naundorffs** familj tillhörde verkligen bourbonerna, Det finns gott om bilder och dokument som visar att **Karl Wilhelm Naundorffs** familj härstammar från bourbonerna. Det fanns många släktgrenar och utomäktenskapliga barn i bourbonernas släkt, som gör det biologiskt möjligt för personer som fallit bort från bourbonernas släkt kan åberopa ursprunget därifrån. Alltså var inte KW Naundorff identisk med Ludvig Karl, däremot tillhörde han bourbonerna.

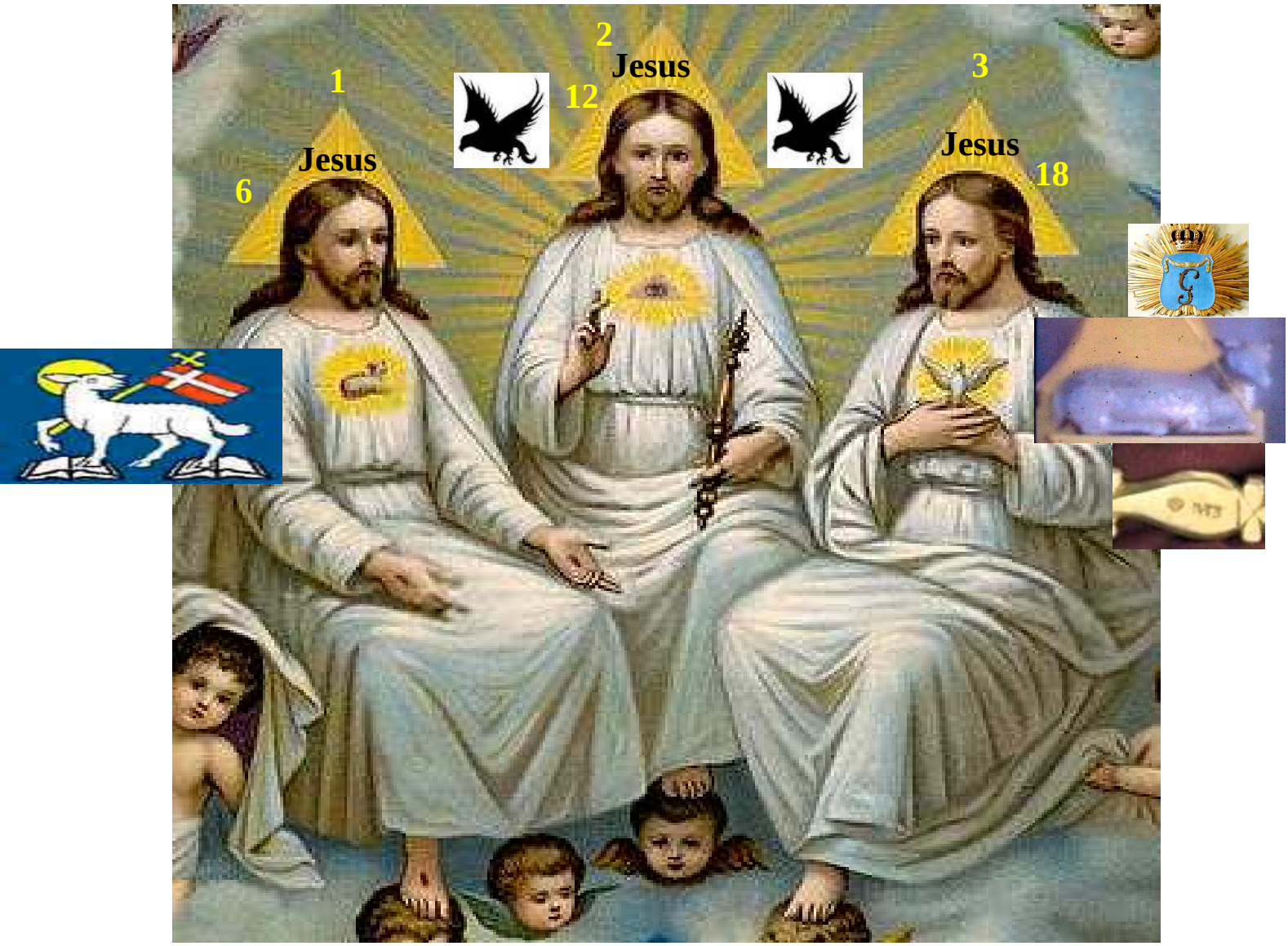

Detta är **Karl Wilhelm Naundorffs** gravsten som kung Ludvig XVII. Det fanns ett antal personer till som liknade Ludvig Karl och som också påstått att de var Ludvig XVII. Vad betyder detta? Denna historia har också en mörk baksida, som världen, förutom påvestolen, då inte tänkte på. Vad jag kan förstå fanns en hemlig plan i vilken Ludvig XVII skulle mördas i hemlighet. Därefter skulle några dubbelgångare stoppas in i hans ställe med namnet Ludvig XVII och starta ett blodbad, exempelvis döda alla judar, romer osv i Europa, genom ett stort krig i Ludvig XVII:s namn. Men Napoleon lyckades stoppa hela planen genom att sätta påven Pius VI i fångenskap i Frankrike. Alla dessa individer föddes till detta slutmål och därför kallade de sig automatiskt för kung Ludvig XVII.

Cirka 100 år senare upprepades samma historia. Under påven Leo XIII föddes bröderna Hitler. De tre bröderna dödförklarades och återkom senare som Adolf Hitlers dubbelgångare. Därefter mördades Adolf omkring år 1936 och dubbelgångarna med Gustav i spetsen och Otto och Edmund Hitler, satte världen i brand och bara i Europa dödades cirka 50 miljoner människor i Adolf Hitlers namn. Den historien känner världen till och Adolf Hitler har för evigt fastnat i världens hjärna, fast han inte levde då. Men för fårflocken spelar det ingen roll, den ser endast en person i denna historia. Det visste man även på den tiden, och då skulle offret ha hetat Ludvig XVII, det namnet skulle ha fastnat i världens hjärna, precis som Adolf Hitler senare har gjort. Se vidare länken ***Den fjärde pyramiden som försvann,*** sidorna 22-46.

Inne i klosterkyrkan Saint-Denis står en falk och tittar såväl bakåt som framåt i tiden. Vi vet att den franska revolutionen ägde rum i Falkgudens anda, en anda som den katolska kyrkan stödde på den tiden, precis som nazisterna hundra år senare också stödde kyrkan. 1818 besteg Falkguden/Karl XIV Johan den svenska tronen, men vägen dit var blodig och täcktes av lögner och fusk. På samma tron sitter nu Oxen, **”Brottens Son”** som utger sig för att vara en Bernadotte-avkomling, fast han inte är det.

Så här ser dagens treenighet ut, den som förekommer i min pappas faderskapsärende. Tittar vi lite noggrant på denna bild så ser vi att någon ur gruppen saknas, nämligen Lejonet som är **nr 1 och 6.** Alla tre på bilden utger sig för att vara Lejon, som har solen som symbol. Man kan se att Lammets bakgrund är solen, Falken, Guds ögas bakgrund, är solen och Duvans bakgrund är också solen. – (Observera att Falken reinkarnerades och enligt huvudkällan begick han 2011 självmord på grund av bl.a. depression, Men det finns samtidigt anledning att påstå att han blev skjuten i sitt hem under påven Benedictus XVI pontifikat.) Nu återstår bara Lammet och Tjuren av de fyra. Lejonet och Falken, som liknar en flygande örn, är borta ur spelet).

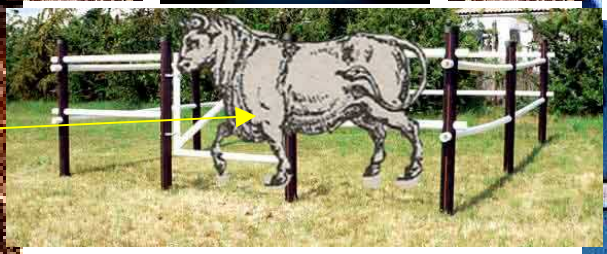

Kort kan man sammanfatta att den franska revolutionen offrade kungarna Ludvig XVI, Ludvig XVII och Gustaf III. Revolutionen stödde bl.a. den katolska kyrkan i Rom och genom revolution hamnade Falkguden Karl XIV Johan på drottning Kristinas tron i Stockholm, med Napoleons godkännande. Mordet på Gustaf III på Operan var känt, även av Gustaf själv, han fick nämligen ett varningsbrev strax före attentatet, Gustaf III nonchalerade situationen och trodde inte på varningen. Den situationen kan återspegla 2000-talets situation då Tjurguden (Christer Philip R) drogs in i min pappas faderskapsärende enligt förfalskade dokument vilka min far inte kände till. Det är möjligt att han blev varnad, men även nu nonchalerade han varningen och gick direkt i fällan. Han trodde blint på Oxens, Brottens sons agerande. Han blev riktigt ordentligt lurad. Jag är säker på att han trodde att dokumenten som rörde min pappas faderskap i samband med Lejonet Tibor E och Lammet Christer R var korrekta och lagliga, men det var de inte.

Norrskens-, maskerad - och teaterkungen Gustaf III

Skådis även i livet

Apollo di Belvedere.

Se **Solen i underläge,** sidorna 12, 22-27, 33-49.

Johan Tobias Sergel, 1740-1814
Skulptör, bildhuggare, målare, tecknare, konstnär
Son till tysken Christoffer Sergell

Gustaf III som Apollo
Skeppsbrokajen

I januari 1808 avtäckte skulptören Sergel statyn av Gustaf III på Skeppsbrokajen enligt Gustaf III:s önskemål. Statyn var i Apollos stil. I samband med avtäckningen höll han ett hyllningstal till Gustaf III:

> Mina herrar! Håll honom fast ni svinaktiga! – Solen har lagt sig i rödblod, men den har uppstått igen för att glänsa i en annan värld. Djävulen skall bära er bort, om inte var Gustaf III det eviga ljusets strålning . Hans likhet som jag avbildade, skapade jag av honom. En skithög! Men vi bär hans bild i våra hjärtan, där skall han leva till den sista bloddroppen skall flyta i våra ådror. Jag skålar för vår fader, och vår välgörare på Gustaf III:s minne!

I detta avtäckningstal avslöjar Sergel, som själv kände Gustaf III personligen att denne var Djävulen själv, Bibliskt namn: Satan/Baal.
(Vilddjuret, Tjuren, enligt evangelierna: Jesus Beelsebub)

©

Norrskenets konung

Norrskenets konung

Norrskenets konung

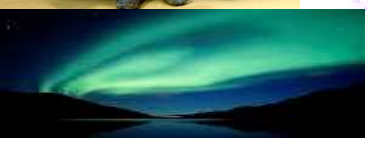

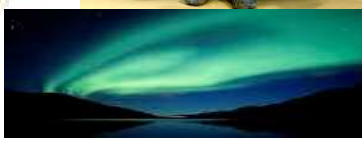

OBS! Detta tema, ***Norrskenets konung,*** har jag aldrig planerat att skriva. Lejonet Tibor E var min fars fosterson, Lammet/Ormen, Christer R är pappas kusiners barn. Falken, som liknar en flygande örn, Karl XIV Johan/Bernadotte, kom in i bilden genom kungahuset i Stockholm, men Tjuren Christer Philip R faller långt bort ifrån oss. Under juni månad 2015 kom jag på att jag skulle skriva även om ”Tjuren” i form av Gustaf III med titel som ovan. Gustaf III, den maskerade kungen, visste vem han var, han lämnade tydliga spår efter sig. Vetenskap, kunskap och kultur var han mycket intresserad av. Han var en skådis i mörkret som väl axlade Satans roll, alltså ”Baal/Herren” **Jesus Beelsebub. – För Sverige som nation är det dags att gå över till Republik, oavsett vad Riksdagen tycker om monarkin.**

Dödens symbol
Än idag delas ”Dödens symbol” ut av Brottens Son

Dödens symbol

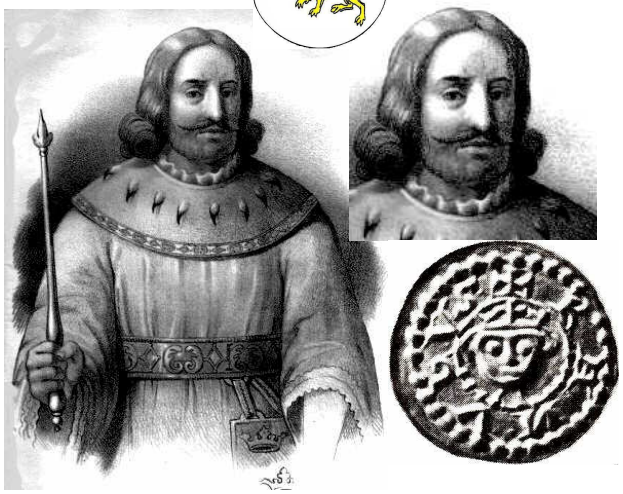
Farao Ramses II, dynasti 19

Statschef och kung Gustaf III

Farao Ramses II, dynasti 19. Här ovan syns Ramses II:s mumie, som hittades 1881. Den 1 juni 1886 öppnades kistan och där låg farao Ramses II:s mumie. Den är i mycket bra skick, väl bevarad för eftervärlden. Man kan tillägga att mumiens längd är ca 173 cm, och dess ålder i livet bedöms vara cirka 80-90 år. Hans naglar, fingrar och ben är rödmålade, symbol bl.a. för en blodig regent som styrde Egypten med järnhand. Bilderna ovan visar Ramses II och Gustaf III. Visst finns en viss likhet mellan Ramses II och Gustaf III, trots att det skiljer ca 4200 år mellan dem Vi kan konstatera att Gustaf III var en reinkarnation av bl.a. Tjurguden Osiris/Ramses II, även kallad för Dödsguden/dödstjuren/vilddjuret. Se vidare länken ***Den fjärde pyramiden som försvann***, sidorna 14-19. - Alltså dök den forna egyptiska dödsguden/dödstjuren Osiris upp även i Stockholm som Gustaf III. Se länken ***Turinsvepningen, Mysteriets mysterium,*** bl.a. sidan 18.

Gustaf III och vasadynastin

Kung Knut Långe, 1229-1234
Son till Holmger och släkt med den erikska ätten
Beroende bl.a. av Rom/Vatikanen

1200-talet talet var en intensiv och intressent period. Hos påvestolen i Rom gick planeringen för framtiden i full fart framåt. Exempelvis uppmanade påven i Rom, Gregorius IX, under sitt pontifikat 1227-1241 i korsets tecken, svenskarna, att bygga färdigt kyrkan i Linköping, som biskop Bengt 1220-1236 börjat uppföra. Lejonet Tibor E föddes just i Linköping 1958. Se vidare länken ***Översteprästen Kajafas testamente,*** sidan 86.

Kung Erik Eriksson den läspe och halte
1234-1250
Son till Erik Knutsson

Kung Magnus Ladulås, 1275-1290
Son till Birger jarl
Beroende bl.a. av Rom/Vatikanen

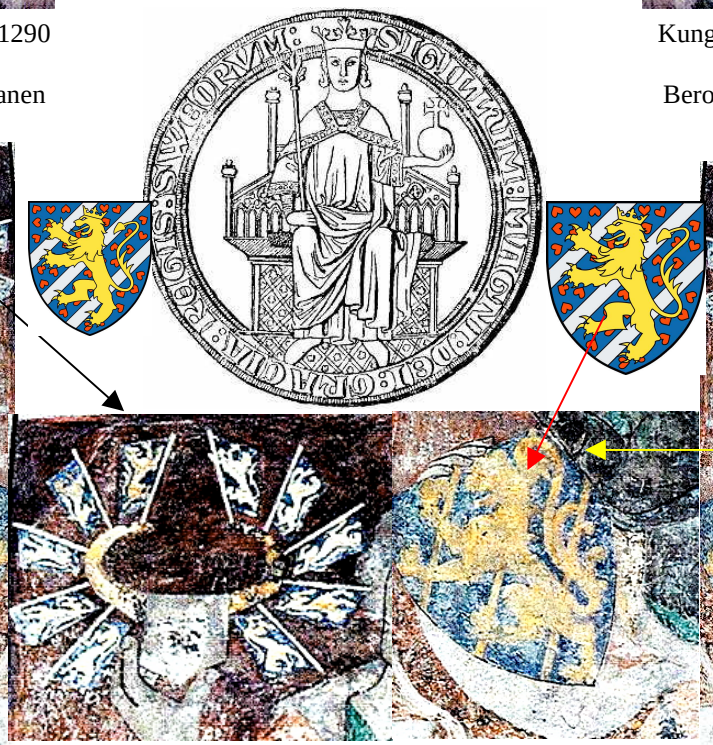
Lejonet av Juda 1290
Uppsala universitetsbibliotek

Kung Magnus Ladulås, 1275-1790
Son till Birger jarl
Beroende bl.a. av Rom/Vatikanen

Kung Birger Magnusson, 1290-1318
Son till Magnus Ladulås,
Beroende bl.a. av Rom/Vatikanen

Ett tjurhuvud med fem lejon
vid respektive horn

Lejonet svävar ovanför
en vit halvmåne

Kung Birger Magnusson, 1290-1318
Son till Magnus Ladulås
Beroende bl.a. av Rom/Vatikanen

Om vi studerar målningen av kung Birger Magnusson, som var son till kung Magnus Ladulås, finner vi symboler vilka avser framtiden här i Sverige. I den ena handen håller kungen ett tjurhuvud som kantas av fem lejon vid vartdera hornet. I den andra handen håller han en halvmåne i vitt, och ovanför halvmånen svävar ett lejon. Målningen illustrerar en strid mellan lejonet och tjuren. Frågan är vem som är lejon och vem som är tjur här.

Samtida bildstod i St. Nikolai kyrka i Örebro. Den anses föreställa kung Birger. Där valdes Falken Bernadotte till Sveriges kronprins 1810.

Porträtt av kung Birger i Sankt Bendts Kirke i Ringsted där han är begravd, den 31 maj 1321

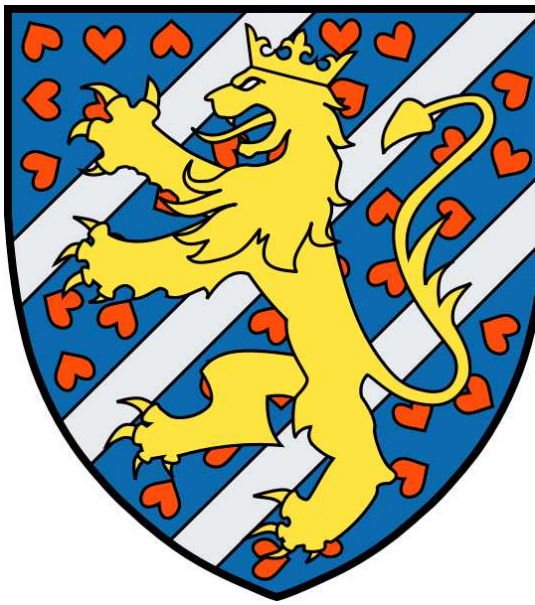
Ringsteds stadsvapen

Kung Birger valdes till monark den 18 december 1290. Talet 18 är upptaget av Tjuren, Jesus Beelsebub, också symbol för trefaldigheten.

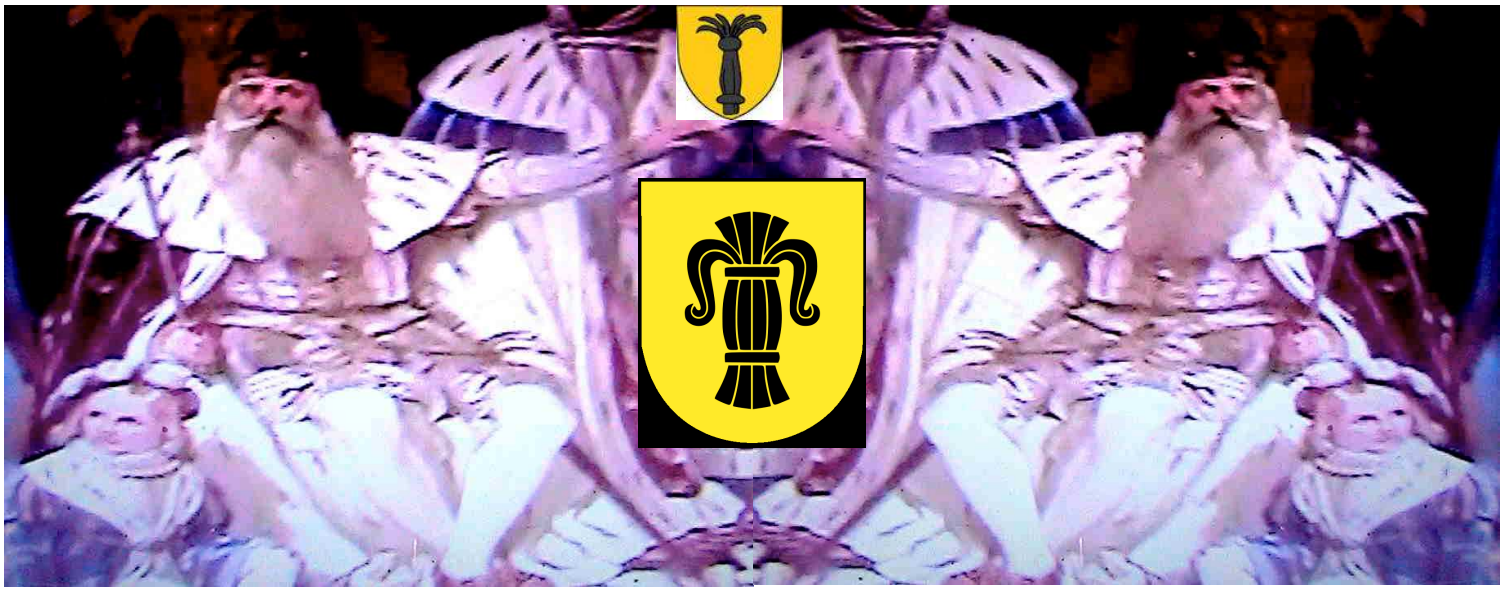
Kungen är begravd i Sankt Bendts kyrka i Ringsted i Danmark. På kyrkans väggmålning syns porträtten av honom såväl i färg som i svartvitt.
Staden Ringsted är en av Själlands äldsta städer, känd redan i hedenhös som offerplats för hela Själland. Stadsvapnet illustrerar den sittande judinnan Maria, som håller det nyfödda gossebarnet, Lejonet av Juda på sin arm, vilket sammanfaller med Davidsstjärnan som hänger bakom henne. En hand uppifrån pekar på judinnan, som visar att det är hon som ska rubbas ur sin moderliga situation. Handen påminner mig om prästerskapet/påvestolen som jobbar i det fördolda, eller i mörkret. Trefaldigheten – Kungens vapen symboliserar ett Lejon, omgivet av massor med röda hjärtan, symboler för bl.a. kvinnan.

Kung Birger Magnussons vapen

Alla dessa ledtrådar i form av tecknen och symboler leder till ändens tid, då Lejonet och Tjuren försöker eliminera varandra. Lejonet i detta fall är David av Juda, medan Lejonet i kungens vapen är en symbol för kvinnan, i detta fall är Tjuren Beelsebub det falska lejonet. Hela världen vet att Lejonet av Juda aldrig bär något rött hjärta som symbol. Det har en 6-uddig Davidsstjärna som är en väletablerad symbol världen över. Även kyrkan är symbol för Tjurguden, Baal Beelsebub. St. Nikolai kyrka i Örebro visar att kungahuset Bernadotte är inblandat i detta sammanhang.

Vasadynastin 1523-1654

Konung Gustav Vasa sitter på sin Vasatron, grundare av dynastin Vasa

Gifta

Nils Kettilsson, Vasa 1350-1371
Häradshövding i Frötuna skeppsdrag. Väpnare, fogde på slottet Tre Kronor
Okända föräldrar, rik och mäktig familj
Vasaätten

Christina Jonsdotter
(Rickebyätten)

Cristiern Nilsson, Vasa 1396-1442
Ca 1365-1442
Riddare, Häradshövding i Seminghundra härad, Svenskt riksråd**,** Riksdrots, Ståthållare i Viborg
Son till Nils Kettilsson,
Vasaätten, gift med
1. Margareta Johansdotter (Moltke)
2. 1428 med Margareta Eriksdotter Krummedige

Henrik Scherembeke

Henrik Scherembeke

Tillägg: Cristiern Nilsson är nämnd första gången 1396 då han dubbades till riddare. Han var son till Nils Kettilsson (Vasa) och Christina Jonsdotter (Rickebyätten), och ska ha kallat den tysk-baltiske riddaren Henrik Scherembeke sin "frände" eller släkting. Det i Sverige ovanliga förnamnet Cristiern förekom i släkten Scherembeke och Vasaättens svårtolkade vapen liknar i hög grad Scherembeke-vapnet.

Vissa källor medger att det finns all anledning att tro, att modern till Mattias, Kristiern och Bernhard Puke var en dotter till Henrik Scherembeke.

Karl Kristiernsson, Vasa, ca 1380-1440
Medlem av Riksrådet
Förstfödd son till Cristiern Nilsson, Vasa
Vasaätten,
Gift med Ebba Eriksdotter

Johan Kristiernsson, Vasa, 1457-1477
Ca 1426-1477
Riddare, Häradshövding i Vallentuna
Son till Kristier Nilsson, Vasa
Vasaätten,
Gift med (1) Birgitta Gustavsdotter Sture
Gift med (2) Britta Thordsdotter Bonde.

Biskop Kettil Karlsson Vasa, 1459-1465
Ca 1433-1465
Biskop av Linköpings stift
Son till Karl Kristiernsson, Vasa,
Vasaätten

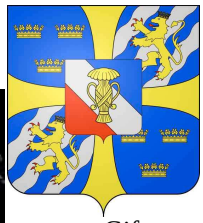

Kristiern Johansson Vasa, 1466-1487
Riksråd
Förstfödd son till
Johan Kristiernsson, Vasa
Vasaätten
Gift med Dordi Knutsdotter, Banér

Erik Johansson Vasa, 1501–1520
1470-1520. Väpnare, häradshövding i Danderyd och Rydbo, Riddare. Åtalad 1490 för dråp av stockholmare. Avrättad genom halshuggning. Son till Johan Kristiernsson, Vasa. Vasaätten, gift med Cecilia Månsdotter, Eka.

Gifta

Gifta

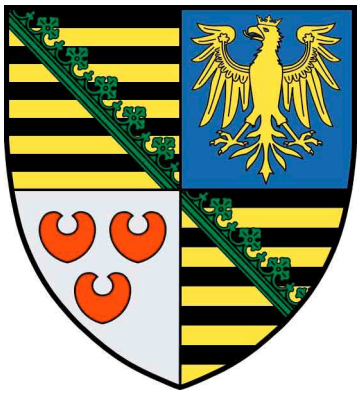

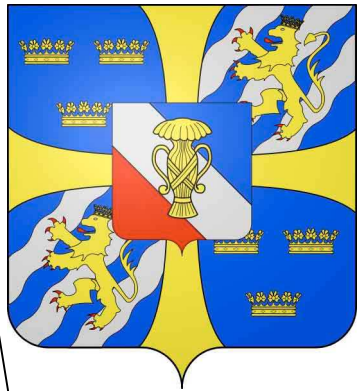

Katarina av Sachsen-Lauenburg, 1513-1535
Drottning av Sverige
Dotter till Magnus I av Sachsen-Lauenburg
Ätten Askanien

Gustav Vasa, Gustav I, 1523–1560
1495-1560,
Kung av Sverige, kröntes
Tredje son till Erik Johansson Vasa,
Valspråk: All makt är av Gud
(latin: Omnis Potestas a Deo)
Om Gud (är) med oss, vem (är) då emot oss
(latin: Si Deus pro nobis quis contra nos)
Säll (är) den som fruktar Herren
(latin: Beatus qui timet Dominum)
Herrens är jorden [och allt vad därpå är]
(latin: Domini est terra [et plenitudo eius])
Vasaätten

Margareta Eriksdotter Leijonhufvud,
1516-1551
Drottning av Sverige
Dotter till Erik Abrahamsson
Ätten Lejonhuvud

Erik XIV, 1560-1568
1533-1568
Kung av Sverige, kröntes
Son till Gustav Vasa
Valspråk Gud ger åt vem han vill
(latin: Jehovah (Deus) dat cui vult)
Vasaätten
Gift med Karin Månsdotter

Gifta

Johan III, 1568-1592
1537-1593
Kung av Sverige, kröntes
Son till Gustav Vasa
Valspråk
Gud (är) vår beskyddare
latin:Deus protector noster
Genom att göra gott frukta vi ingen
(latin: Bene faciendo neminem timemus)
Mildhet och sanning äro konungens vakt och genom mildhet stöder han sin tron
(latin: Misericordia et veritas custodiunt regem et roboratur clementia thronus eius)
Vsaätten

Karl IX, 1604-1611
1550-1611
Kung av Sverige, kröntes
Son till Gustav Vasa
Valspråk
Gud (är) min tröst
(latin: Deus solatium meum)
Herren (är) min styrka (latin: Fortitudo mea Jehovah)
Vasaätten

Gift

1

2

Karin Månsdotter, 1550-1612
Drottning av Sverige
Dotter till Måns

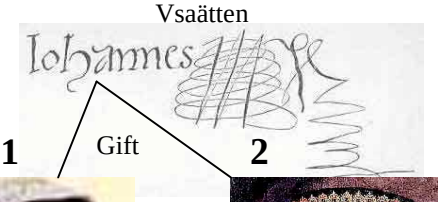

Maria av Pfalz
1561-1589
Prinsessa av Sverige
Dotter till Ludvig VI av Pfalz-Simmern,
Huset Wittelsbach

Kristina av Holstein-Gottorp
1573-1625
Drottning av Sverige
Dotter till Adolf av Holstein-Gottorp,
Holstein-Gottorpska ätten

1

Gift

2

Gustav Eriksson Vasa,
1568-1607
Prins av Sverige
Son till kung Erik XIV
Vasaätten, barnlös

Katarina Jagellonica,
1526-1583
Drottning av Sverige
Dotter till Kung Sigismund I av Polen
Jagellonska ätten

Gunilla Johansdotter (Bielke af Åkerö)
1568-1597
Drottning av Sverige
Dotter till Johan Axelsson Bielke

Gustav II Adolf, 1611-1632
(1514-1632
Kung av Sverige, kröntes
Son till kung Karl IX
Valspråk:
Ära vare den högste, de sinas tillflykt
(latin: Gloria altissimo suorum refugio)
Med Gud och de segerrika vapnen
(latin: Deo et victricibus armis)
Gud (är) med oss
(tyska: Gott mit uns
Vasaätten

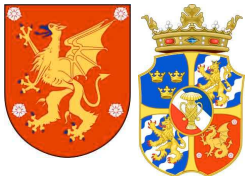

Sigismund, 1587-1632
(1566-1632)
Kung av Polen, Litauen, Sverige
Son till kung Johan III av Sverige Valspråk:
För rätten och folket
(latin: Pro iure et populo)
Konungens hjärta (är) i Herrens hand
(latin: Cor regis in manu Domini)
Av Himmelen ges det upphöjda
(latin: Coelitus sublima dantur)
Vasaätten

Prins Johan av Sverige
1589-1618
Hertig Johan Johansson Östergötland,
Son till kung Johan III av Sverige
Vasaätten, barnlös

Gifta 1

Gifta 2

1

Anna av Österrike, 1573–1598
Drottning av Sverige och Polen
Dotter till Karl II av Inre Österrike
Ätten Habsburg

2

Sigismund, 1587-1632
(1566-1632)
Kung av Polen, Litauen, Sverige
Son till kung Johan III av Sverige

Sigismundus Rex

Constantia Krolowa.

Konstantia av Steiermark, 1588-1631
Drottning av Polen
Dotter till Karl av Steiermark
Ätten Habsburg

Vladislav IV Vasa, 1632-1548
1595-1548
Kung av Polen-Litauen-Ukraina
Son till kung Sigismund av Polen…
Vasaätten, barnlös

Prins Karl Filip Vasa, 1601-1622
Hertig av Södermanland, Närke och Värmland,
Fjärde sonen till kung Karl IX,
Kristina av Holstein-Gottorp
Se ovan
Vasaätten, barnlös

Johan II Kasimir Vasa, 1648-1668
1609-1668
Kung av Polen
Son till kung Sigismund av Polen..
Vasaätten, barnslös.

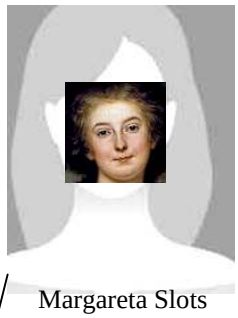
Vladislaus Rex

Förhållande

Gifta

Förhållande

Gustav II Adolf

Margareta Slots Cabiljau,
ca 1589-1669
Dotter till den nederländske köpmannen Abraham Cabiljau.

Gustav II Adolf
En reinkarnation bl.a. av Esau

Maria Eleonora av Brandenburg,
1599-1655
Drottning av Sverige, kröntes
Dotter till Johan Sigismund av Brandenburg,
Huset Hohenzollern

Gustav II Adolf
En reinkarnation bl.a. av Esau

Norek, okänd kvinna
Kungens älskarinna
troligen i Stettin
1630, Tyskland.

Gustaf Gustafsson
af Wasaborg, 1616-1633
Greve Riksråd,
Utomäktenskaplig son till Gustav II Adolf

Gustaf Adolf af Wasaborg, 1653-1732
Greve, hade söner och döttrar

Drottning Kristina av Sverige, 1626-1689
Abdikerade, flyttade till Rom, Vatikanen
Avslutaren av Vasa-dynastin

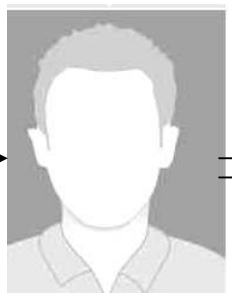
Maria Eleonora av Brandenburg,
modern.
(Kristina kopierade sin mor)

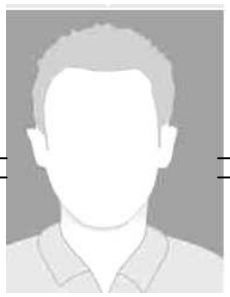
Sonen Norek, efternamn, ca 1631-?
ännu en utomäktenskaplig son till Gustav II Adolf.
Norek, ”Eken från Norr”.

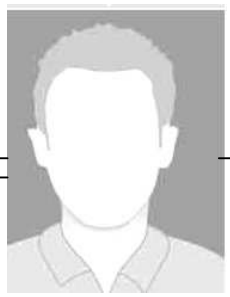
Gustav II Adolf
En reinkarnation
bl.a. av Esau

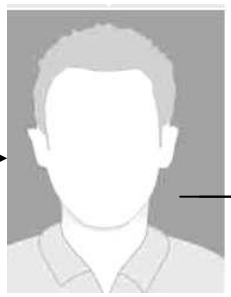
Sonen Norek i Stettin

Norek lämnade
Tyskland i slutet av
1700-talet

Norek Ádám
Född ca 1894 i
Ungern
Eken från Norden

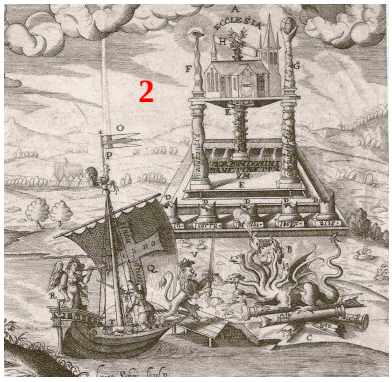

Norek Nándor, ca
1917-1986, Ungern
Familjenamnet
ändrades till Norek

Norek/V.Zs.
1948-

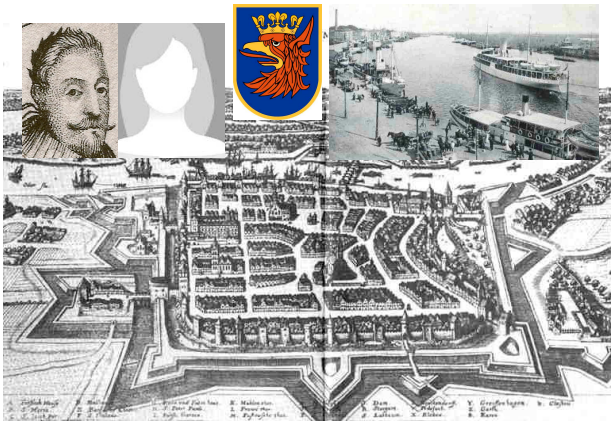

Bild 1-2 illustrerar när Gustav II Adolf landstiger med sin trupp i Tyskland den 25 juni 1630 vid udden Perd på Rügen. Det första fälttåget gällde Oderlinjen. Vid flodens mynning ligger Stettin, den dåvarande pommerska huvudstaden, vilken svenskarna intog utan stridshandlingar den 10 juli 1630. Den svenska truppen firade detta med ett festliknande arrangemang med kvinnor närvarande. Kungen träffade olika kvinnor under festligheten i Stettin, bl.a. en kvinna vid namn ”Norek”. Vid den tiden pågick krig och folk förflyttade sig av olika anledningar. Kungen hade sällskap bl.a. med denna kvinna som blev havande och födde kungens son året därpå någonstans i Tyskland. Sonen fick bära sin mors familjenamn Norek (nor=norr=norden, och ek=ek, så blev det ”Eken från Norden”). I slutet av 1700-talet lämnade familjen Norek Tyskland och flyttade till Ungern, där familjen etablerade sig.

Ca 1895 föddes Norek Ádám, som i sin ungdom träffade en av min farfars och Simons systrar. Senare blev det äktenskap. Min farfars far Mihály var tveksam inför äktenskapet, så var min farfars yngre bror Simon. Denne Norek Ádám var en mycket bra simmare, jobbade som tränare och behärskade tyskan flytande. I detta äktenskap föddes en son vid namn Nándor. Under 1930 ändrades familjenamnet Norek, detta namn tillhör idag till historien. Hemma i Ungern, i min släkt, tolkades namnet Norek som ”Eken från Norden” under Simons tid. Förmodligen var det Simon som använde namnet Norek som ”Eken från Norden”, som smeknamn. Det största problemet var när Simons dotter Ilona och denne Nándor ville gifta sig som kusiner. Ansökan om äktenskap till påven Pius XII ordnades fram av kyrkan utan Simons vetskap och godkännande i början av 40-talet. Då blev Simon rasande och bröt kontakten både med kyrkan i Ungern och med sin dotter. Då fick han en klarare syn på detta namns ursprung. Detta kostade hans och yngste sonens liv. – Senare föddes barnet som fick namnet Christer R här i Stockholm och tog över den döde judegossen Tibor E:s identitet utan hans vetskap under 70-talet i samband med min pappas faderskapsärende. Alltså kan denne Christer R:s ursprung via familjenamnet Norek från sin fars sida leda tillbaka ända till kung Gustav II Adolf. Nu är det intressant att ta reda på vem denne kung egentligen var och vilken roll denna Vasadynasti spelade mellan år 15**23** och 1654, exakt 400 år före min fars födelseår 19**23**.s

Vasadynastin

Nils Kettilsson, Vasa
1350-1371

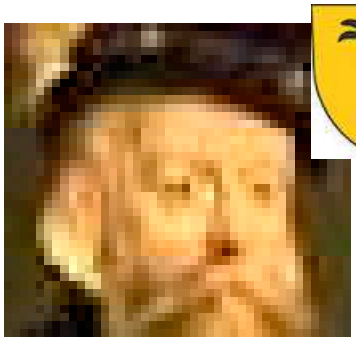
Kristier Nilsson, Vasa
1396-1442
Ca 1365-1442

Karl Kristiernsson, Vasa,
ca 1380-1440

Johan Kristiernsson, Vasa,
1457-1477
Ca 1426-1477

Kristiern Johansson Vasa,
1466-1487

Erik Johansson Vasa,
1501–1520
1470-1520

Gustav Vasa, Gustav I,
1523–1560
1495-1560

Erik XIV, 1560-1568
1533-1568

Johan III, 1568-1592
1537-1593

Karl IX, 1604-1611
1550-1611

Gustav Eriksson Vasa,
1568-1607

Sigismund, 1587-1632
(1566-1632)

Prins Johan av Sverige
1589-1618

Gustav II Adolf, 1611-1632
(1514-1632

Sigismund, 1587-1632
(1566-1632)

Vladislav IV Vasa, 1632-1548
1595-1548

Johan II Kasimir Vasa,
1648-1668

Gustaf Gustafsson
af Wasaborg, 1616-1633

Gustaf Adolf af Wasaborg,
1653-1732

Drottning Kristina av Sverige, 1626-1689
Abdikerade 1654
Sist i Vasadynastin

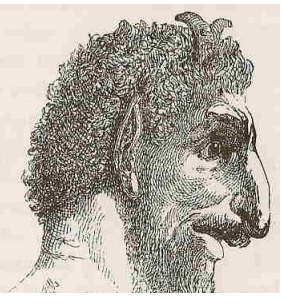

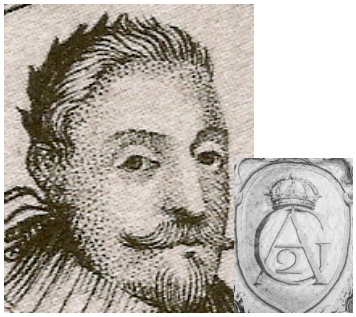

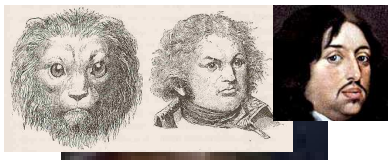

Man kan bl.a. se att hos Vladislav IV Vasa och konungen Gustav II Adolf är getabocken det dominerande djuret

Utseendet hos vasaättens medlemmar karaktäriseras av ett ovalliknande ansikte med en spetsig haka med bl.a. bockskägg, dessutom en lång näsa och långt hår, alltså en kombination av getabock och lejon. Hos vissa medlemmar är getabocken det dominanta djuret, hos vissa är det lejonet som dominerar utseendemässigt. Starka inslag av lejon bär bl.a. Gustav Eriksson, Johan II Kasimir, Gustav Gustavsson och Gustav Adolf af Valborg, medan getabocken dominerar hos de flesta. Getens och lejonets egenskaper gjorde Vasaätten världsberömd som regenter och ledare i krig.

Huset av Pfalz-Zweibrücken

Gifta

Katarina Karlsdotter Vasa
1584-1638
Dotter till kung Karl IX

Johan Kasimir
av Pfalz-Zweibrücken
1589-1652

Karl X Gustav, 1654-1660,
(1622-1660),
Kung av Sverige,
Valspråk: I Gud mitt öde, Han skall göra det
Latin: In Jehovah sors mea, ipse faciet

Karl XI, 1660-1697
(1655-1697, kung av Sverige
Valspråk: Herren är vorden min beskyddare
(latin: Factus est Dominus protector meus
Herren (är) min beskyddare
(latin: Dominus protector meus

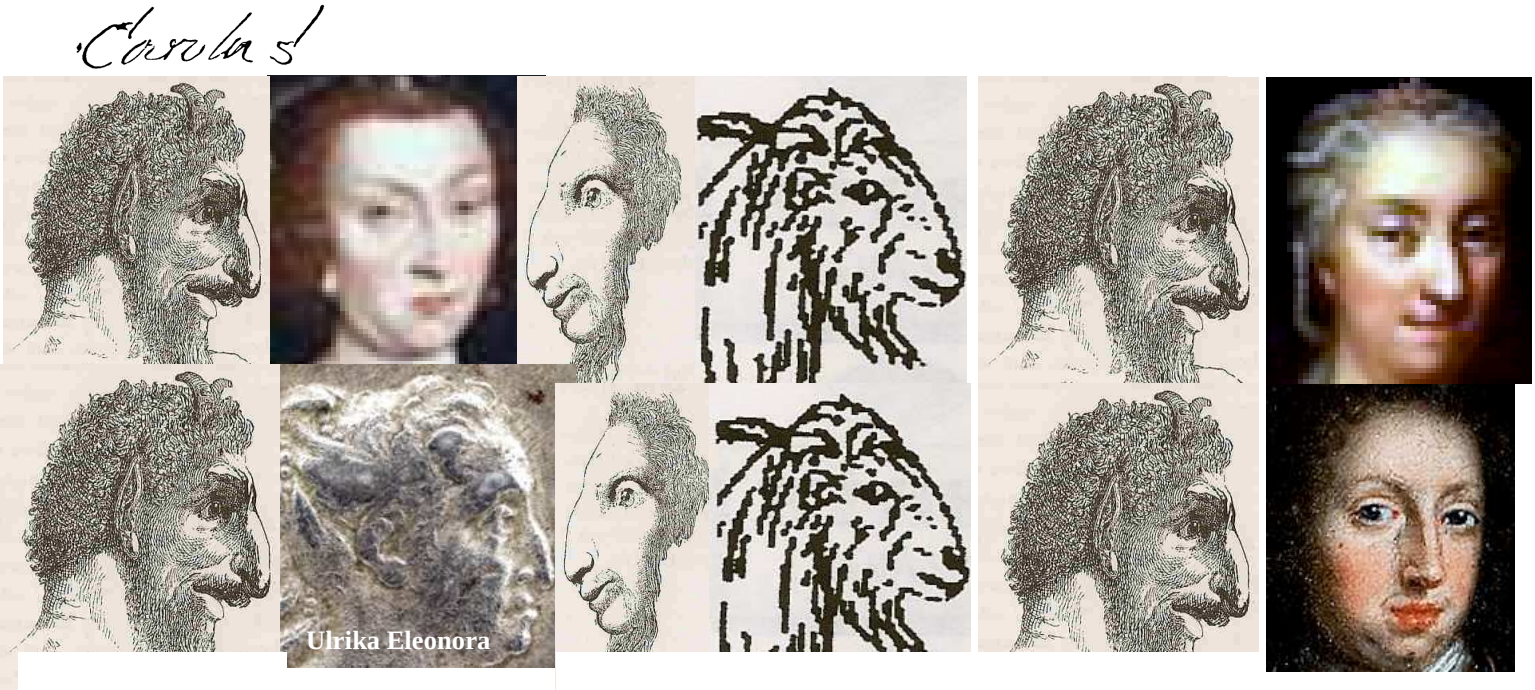

Karl XII, 1697-1718
(1682-1718)
Kung av Sverige
Son till Karl XI
Valspråk:
Med Guds Hjälp
(Latin: Deo Favente)

Ulrika Eleonora, 1718-1720
(1688-1741)
Drottning av Sverige
Abdikerade 1720
Dotter till kung Karl XI
Valspråk I Gud mitt hopp
(latin: In Deo spes mea
Den sista i huset Pfalz-Zweibrücken

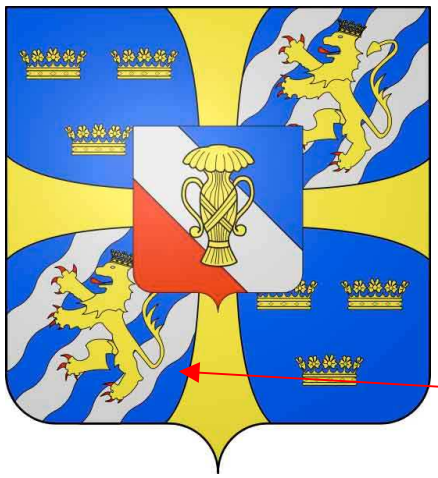
Ulrika Eleonora, 1718-1720
(1688-1741)
Drottning av Sverige
Abdikerade 1720
Dotter till kung Karl XI
Valspråk I Gud mitt hopp
(latin: In Deo spes mea
Den sista i huset Pfalz-Zweibrücken

Hedvig Sofia av Sverige
1681-1708
Prinsessa av Sverige
Dotter till Karl XI
Ulrika Elenora d.ä.
Syster till Ulrika Eleonora d.y.
Drottning av Sverige

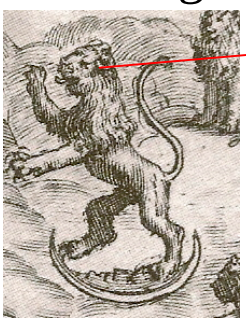

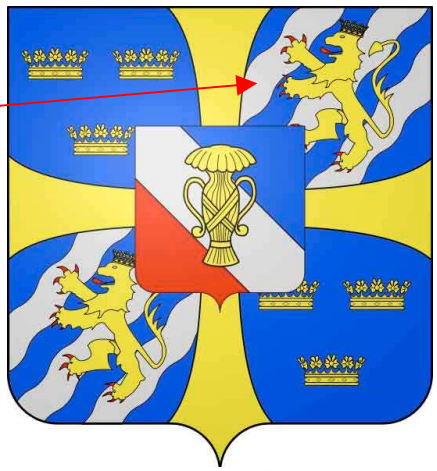
Vasaättens karaktärer utseendemässigt var så starka att de fördes över till huset av Pfalz-Zweibrücken genom Katarina Karlsdotter Vasa, som var dotter till kung Karl IX. Katarinas son Karl X, sonson Karl XI, sonsons son Karl XII samt dottern Hedvig Sofia bar fortfarande den starka vasaättens utseende trots att deras fäder var olika. Analys och sammanställning av vasaätten gör jag enligt den danske vetenskapsmannen Sophus Schacks fysionomiska analogier och studier, se länken ***Evolutionen,*** bl.a. sidan 3 och 6.

Vasadynastin och religion

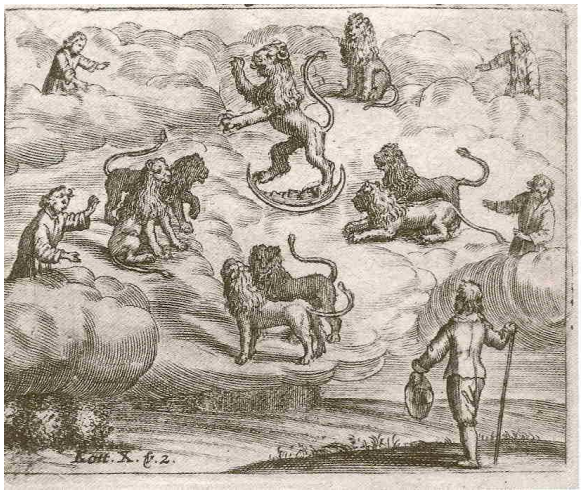

Konungen Gustav II Adolf kallades även ”Lejonet från Norden”. Han är porträtterad som **”der Löwe von Mitternacht**” på en medalj som spreds i Tyskland under trettioåriga kriget. Det är ingen hemlighet att kungen blandade sig i kriget p.g.a. religion, det var ett religionskrig. Bilden ovan visar kungens ankomst till Tyskland, den 25 juni 1630 vid udden Perd på Rügen på tysk jord. Gustav II Adolf som ett väldigt lejon, som med svärd i hand går till angrepp mot en månghövdad drake (draken är den katolska moderkyrkans symbol). Bilden är från Uppsala universitetsbiblioteket. Detta hände under påven Urban VIII:s pontifikat. (1623–1644), Se länken ***Grundsten,*** sidorna 52-53.

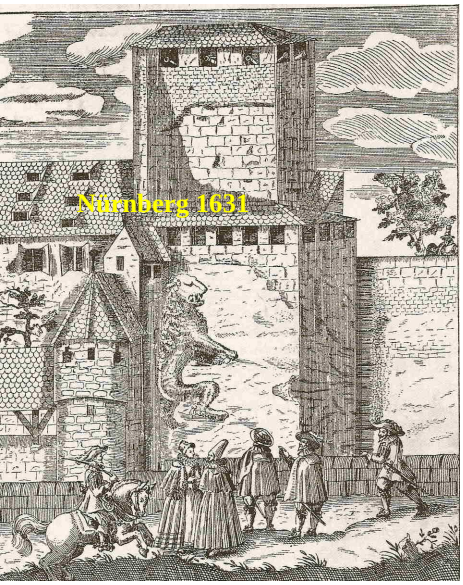
Att hela vasaätten var djupt religiösa framgår tydligt bl.a. av deras kungars valspråk, som återspeglar deras tro på Gud. Frågan är: Vem var guden som svävade över dynastin Vasa? – Hos påvestolen befann sig Ormen/Jungfrun/Lammet, Falken, som liknar en flygande örn och Tjuren/Tjurguden/Jesus Beelsebub.

Vi vet att monarkins symbol är ett lejon, Lejonet av Juda. I takt med att religionskriget expanderat och blivit allt mer oöverblickbart hade även profeter trätt fram och berättat om egenartade syner och visioner bl.a. av Lejonet från Norden 1667. Bilden ovan illustrerar en av profetiorna på ett vitt moln, och på det syns ett lejon stående i en halvmåne omgiven av ett antal andra lejon, de sju lejonen. På denna planet vet vi att Lejonet av Juda aldrig symboliseras med en halvmåne. Månen nuförtiden är en kvinnlig symbol och Lejonet av Juda var ingen kvinna. – Se detta Lejon i halvmånen igen på sidan 49 ovan.

Mångudinnan är Ormgudinnan/Jungfrun, se länken ***Månens besökare, final,*** sidorna 76-84. Ursprunget var Inanna från Sumer, sedan en reinkarnation bl.a. i Mona-Lisa i Italien och i drottning Kristina i Sverige. Ormen kallades även för Israels Gud. Inannas och drottning Kristinas symboliska djur var ett lejon. På det viset tillhörde vasaätten Israels Gud och Gustav II Adolf representerade symboliskt Lejonet i månen ovan. Kungen var far till Kristina. Se även länken ***Översteprästen Kajafas testamente,*** sidan 5.

Här och var dök det snart upp rapporter om hur Lejonets gestalt låtit sig skönjas i märkligt formade trädstammar eller på något outgrundligt sätt trätt fram i gamla murverk, som om själva naturen kring oss höjt sin röst för att förkunna Frälsarens ankomst för folket. **Nürnberg 1631**, se bilder. - Gustav II Adolf dog i slaget vid Lützen den 6 november 1632

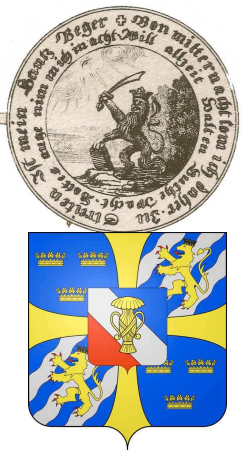
Erik Segersäll, 970-995
Son till Adam av Bremen
Beroende av påvestolen
Kristen, påvens kung

Kungens sigill=övergång till kristendomen

Gustav Vasa, Gustav I,
(1495-1560) 1523–1560
Bröt med påvestolen
Luthers kung

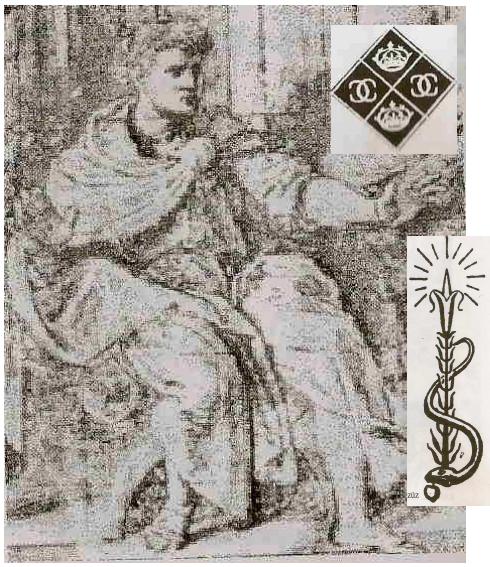

Se vidare länken ***Den forna hedniska asakulturen,*** sidan 58.

Gustav Vasa, Gustav I, 1523–1560
1495-1560. kröntes
Kung av Sverige, protestant
Valspråk: All makt är av Gud
(latin: Omnis Potestas a Deo)
Om Gud (är) med oss, vem (är) då emot oss
(latin: Si Deus pro nobis quis contra nos)
Säll (är) den som fruktar Herren
(latin: Beatus qui timet Dominum)
Herrens är jorden [och allt vad därpå är]
(latin: Domini est terra [et plentitudo eius])
Sitter på vasatronen

Drottning Kristina, 1632-1654
Sitter på sin silvertron, kröntes.
Abdikerade och flyttade till Rom.
Valspråk; **Vishet (är) regeringens grundpelare.**
Konverterade till katolicismen

Gustaf III av Sverige, 1772-1792
1746-1792
Kung av Sverige, kröntes
Valspråk Fäderneslandet
Sitter på Kristinas silvertron
Huset Holstein-Gottorp

Av alla monarkers valspråk framgår tydligt att endast Kristina satsade på kunskap, de andra var troende religiösa. Tjurguden, Christer Philip R, i samband med min pappas faderskapsärende, har samband med Sverige via Gustaf III. Enligt porträtt av kung Birger i St. Bendts Kirke i Ringsted, sidorna 49,50 ovan, blir det strid mellan Tjuren och Oxen, nuvarande kungen, Brottens son.

Såväl vasadynastin som dynastin Bernadotte sammanfaller med Uppenbarelseboken, se nedan.

Se vidare länken ***Den fjärde pyramiden som försvann,*** sidorna 19-22

Karl XIV Johan ,1818-1844,
Valspråk: Folkets kärlek min belöning, kröntes
Se länken ***Fursten av Ponte Corvo eller…***

Carl XVI Gustaf, 1973,
Valspråk: För Sverige - i tiden
kröntes ej, sitter på Kristinas silvertron
En reinkarnation bl.a. av prins Pentawere och Ramses XI, dynasti 20.

Gustav Vasa, Gustav I, 1523–1560
1495-1560
Grundare av vasadynastin, protestant. Sitter på sin Vasatron

Erik XIV, 1560-1568
1533-1568

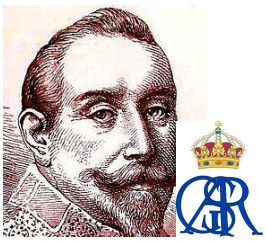
Johan III, 1568-1592
1537-1593

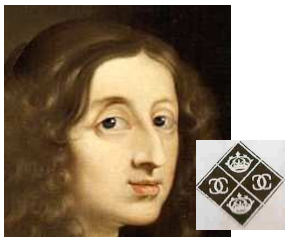
Sigismund, 1587-1632
(1566-1632)

Karl IX, 1604-1611
1550-1611

Gustav II Adolf, 1611-1632
(1514-1632
Lejonet från Norden
(Gustav II Adolf den store)

Drottning Kristina av Sverige, 1626-1689
Abdikerade 1654
Den sista i vasadynastin

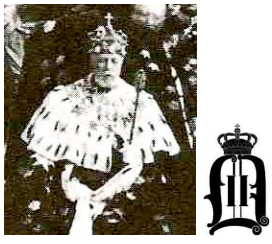
Karl XIV Johan ,1818-1844
Valspråk: Folkets kärlek min belöning, kröntes
Grundare av dynastin Bernadotte
Sitter på drottning Kristinas silvertron
Se länken ***Fursten av Ponte Corvo eller…***

Oscar I, 1844-1859
Valspråk: Rätt och sanning, kröntes

Karl XV, 1859-1872
Valspråk: Land skall med lag byggas, kröntes

Oscar II, 1872-1907
Valspråk: Sveriges väl, kröntes

Gustaf V, 1907-1950
Valspråk: Med folket för fosterlandet
kröntes ej

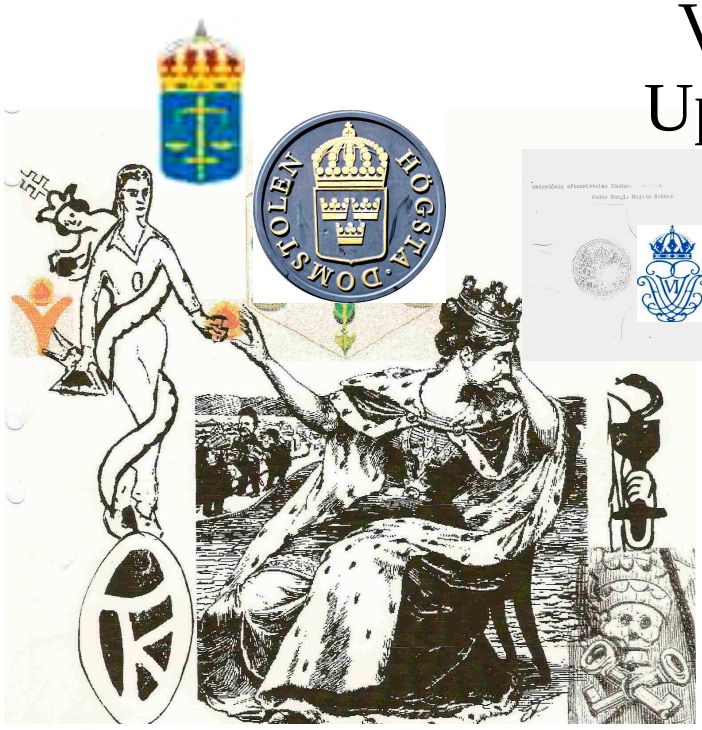

Gustaf VI Adolf, 1950-1973
Valspråk: Plikten framför allt
kröntes ej

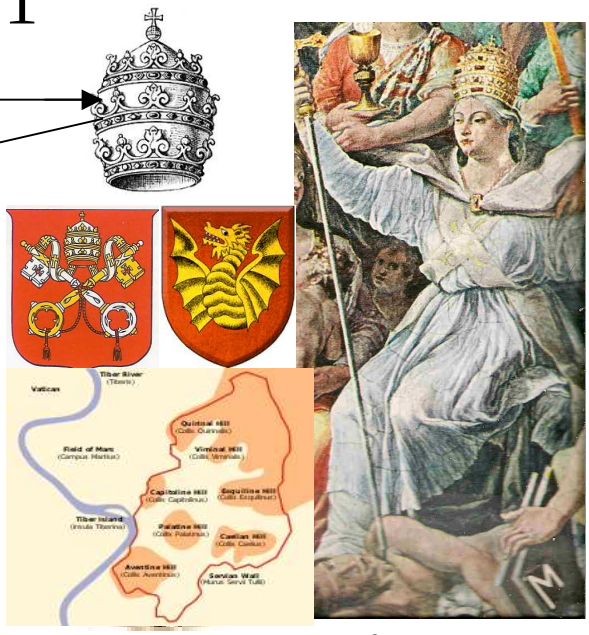

Carl XVI Gustaf, 1973
Valspråk: För Sverige - i tiden
kröntes ej
Den siste i dynastin Bernadotte

Vilddjuret
Upp.17:8-11

Kungariket Moder Svea av Sverige i samband med min pappas TK:s faderskapsärende 1958-1991.

Sju berg, Draken och Jungfrun, som den romerska katolska Moderkyrkan vilar på

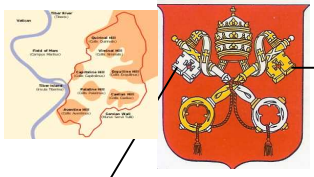
”/…/ Vilddjuret, som du har sett, det har varit och är inte mer; men det skall stiga upp ur avgrunden, och det går sedan i fördärvet. Och de av jordens inbyggare, vilkas namn icke från världens begynnelse är skrivna i livets bok, skola förundra sig, när de får se vilddjuret, som har varit och icke mer är, men dock skall komma.
Här gäller det att äga ett förstånd med vishet. De sju huvudena är sju berg, som kvinnan tronar på. De är ock sju konungar; fem av dem hava fallit, en är och den återstående har ännu icke kommit, och när han kommer, skall han bliva kvar en liten tid. Och vilddjuret, som har varit och icke mer är, det är självt det åttonde och dock en av de sju, och det går i fördärvet. /…/”

(7) sju krönta kungar

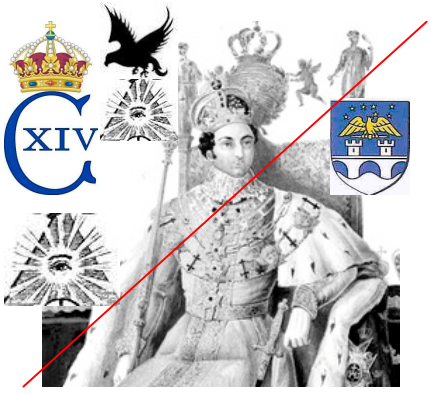

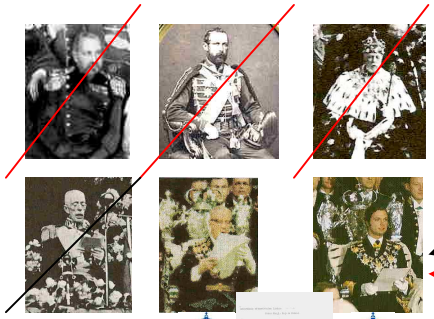
Gustav Vasa, Gustav I, 1523–1560
1495-1560
Grundare av vasadynastin, protestant. Sitter på sin Vasatron

Gustav II Adolfs utomäktenskaplige son

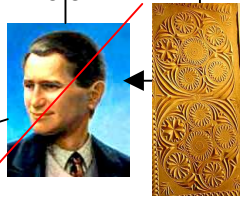
Norek

Sju kungar, fem av dem föll, två kvar.

Christer R
En reinkarnation bl.a. av Kristina, en av de sju

Karl XIV Johan, 1818-1844
Valspråk: Folkets kärlek min belöning, kröntes
Grundare av Bernadotte-dynastin
Sitter på drottning Kristinas silvertron

Vilddjuret/Jesuiten
Christer Philip R
tog över Christer R:s identitet och är den åttonde. (Gustaf III)
(Trefaldigheten)

Angående vilddjuret i Uppenbarelseboken. Detta inslag är mycket listigt. Kvinnan som tronar på sju berg är Moderkyrkan/Påvestolen i Vatikanen. Sju berg är symboler även för sju kungar, men dessa kungar finns inte inom Vatikanen trots att den är också en monarki. Sju kungar i detta sammanhang utgör en dynasti som finns i ett annat land, till exempel i Kungariket Sverige, **”Vasadynastin”** och **”Bernadotte-dynastin**”. ”Fem av dem hava fallit, en är och den återstående har ännu icke kommit, och när han kommer, skall han bliva kvar en liten tid.” – Bernadotte-dynastins första fem kungar tillhör Bernadotteätten, dessa kungar räknas inte längre. **Den som är** var kungen Gustaf VI Adolf som inte tillhör familjen Bernadotte, men som satte min pappas faderskapsärende under insegel 1966, ”Plikten framförallt”. Under hans tid mördades Lejonet Tibor E som var min fars fosterson och ersattes med Lammet Christer R från min släkt med påvestolens hjälp. – ”**Den återstående har ännu icke kommit, och när han kommer, skall han bliva kvar en liten tid**.” Denne är kung Carl XVI Gustav, ”För Sverige – i tiden”, en liten tid i detta sammanhang är cirka 40 år. Under hans tid petades Christer R, son till Norek, bort. Han är en av de sju, men vilddjuret/Tjuren Christer Philip R tog över hans falska identitet och blev i stället den åttonde i detta sammanhang. – Under och efter rättegångarna ang. underhåll, visades aldrig något barn upp ”som har varit och icke mer är men dock skall komma.” Så här fungerar rättsväsendet i kungariket Sverige med statschefen, kungen i spetsen. Detta saknar motstycke på denna planet. Se länken ***Evolution,*** sidorna 102-109. – Nästa steg måste vara ”Republik” i Sverige.

Nu kanske världen förstår lite bättre varför Tjurguden/vilddjuret vill lägga beslag på mitt familjeträd, något som aldrig kommer att lyckas. – Det är jag som är min fars enfödde Son, och min far i sin tur är också enfödd Son till sin kosmiske oändligt store Fader enligt naturens lag och förstfödslorätt. Fadern är också Människa. Detta är en familjeangelägenhet och har ingenting med religion och de jordiska gudarna att göra. Se vidare länken ***Akhenaton, den allsmäktige,*** sidan 21 och ***Evolution,*** sidorna 102-109. Kort återblick till de ursprungliga sju bergen och kungarna nedan ….

Sju berg – sju kungar
Roms ursprungliga sju kungar
753-509 f.v.t.

Kung Quirinus, 753-717, f.v.t
Roms förste konung Ormguden
Latinske Quirinus som kung Grundare

Numa Pompilius
715 – 672 f.v.t.)
Sabinare

Tullus Hostilius,
672-640 f.v.t.

Ancus Marcius,
640-616 f.v.t.
Sabinier

Lucius Tarquinius Priscus, d.ä.
616-578 f.v.t,
etrusker

Servius Tullius,
557-534 f.v.t.
etrusker

Lucius Tarquinius Superbus,
533-509 f.v.t.
etrusker

Kung Quirinus,
753-717
Grundare

Numa Pompilius 715 – 672
f.v.t. Sabinare

Tullus Hostilius,
672-640 f.v.t.

Ancus Marcius,
640-616 f.v.t.
Sabinier

Lucius Tarquinius Priscus, d.ä.
616-578 f.v.t, etrusker

Servius Tullius, 557-534 f.v.t.
etrusker

Lucius Tarquinius
Superbus,
533-509, etrusker

Roms första sju kungar 753-509 före vår tidräkning. Grundaren till denna dynasti var självaste Ormguden, kung Quirinus själv, som besteg tronen den 21 april 753 f.v.t. Den sjunde och siste kungen kunde ha varit självaste Tjurguden, alltså en reinkarnation i Lucius Tarquinius Superbus. Denna dynasti med sju kungar sammanfaller med Romulus och Remus före vår tidräkning. Såväl Ormguden/Israels Gud och Tjurguden/Baal/Jupiter var bland de sju kungarna. Denna dynasti kan inte komma i fråga eftersom dynastin existerade före vår tidräkning. Se länken ***Översteprästen Kajafas testamente,*** sidorna 34-45.

Kaldeiska dynastin, 626-539 f.v.t

Nabopolassar 626-605 f.v.t.
658-605
Okända föräldrar
Världsregent
Grundare av Kaldeiska dynastin

Nebukadnessar II 605-562 f.v.t.
630-562
Världsregent
Son till Nabopolassar
Kaldeiska dynastin
Tjuren utropade sig som **Gud**

Amel-Marduk Evil-Merodak 561-560 f.v.t.
581-560
Världsregent
Son till Nebukadnessar II
Kaldeiska dynastin

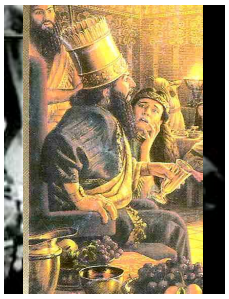
Neriglissar 559-556 f.v.t.
Ca 575-556
Världsregent
Son till Nebukadnessar II
Kaldeiska dynastin

Labaši-Marduk 556-f.v.t.
Världsregent
Son till Neriglissar
Kaldeiska dynastin

Nabonidus 556-539 f.v.t.
Nabu-na'id
609-539
Världsregent
Son till Nabu-balatsu-ikbi
Kaldeiska dynastin

Belsassaar 552-541,
539 f.v.t. Bel-šar-usur
Världsregent
Son till Nabonidus, eller
Nabu-kudurri-usur?
Kaldeiska dynastin
Siste kungen, mördad
539

Nabopolassar, 626-605

Nebukadnessar II, 605-562

Amel-Marduk, 561-560

Neriglissar, 559-556

Labaši-Marduk, 556-f.v.t.

Nabonidus, 556-539

Belsassaar, 552-541
Mördad **539**

Den Kaldeiska dynastin, 626-539 f.v.t, var kanske den kortaste dynastin i historien, inte ens hundra år gammal. Dynastin bestod av **sju** kungar. Det verkar vara så att denna dynasti tillhörde tjurarnas makt i dåvarande Babylonien, trots skiljaktigheter i släkten. Tjurguden/Baal/Jupiter ingick i dynastin vid namn Nebukadnessar II, 605-562, han var i detta sammanhang en av de sju, men eftersom dynastin verkade före vår tidräkning, så räknas inte heller denna dynasti. Den Kaldeiska dynastin sammanföll med Daniels tid i samband med hans pappas faderskapsärende. Se vidare länken ***Väduren, Bocken och ändens tid***, sidorna 1-6 och ***Babylons hängande trädgårdar***.

Herodianska dynastin, 37 f.v.t. och 93 e.v.t.

Herodes den store, 37, f.v.t. 4 e.v.t.
73 f.v.t.-4 e.v.t.
Kung över Judeen, Palestina
Son till Antipater,
Grekiskt ursprung
Grundare av Herodianska dynastin
En reinkarnation bl.a. av
Nebukadnessar II, 605-562

Herodes Archelaos, 4 f.v.t.-
6 e.v.t.
4-f.v.t.- 16 e.v.t.
Furste över Samarien,
Judeen, Idumeen
Son till Herodes I
Herodianska dynastin

Herodes Antipas, 4 f.v.t.
– 39 e.v.t.
22 f.v.t-39 e.v.t.
Tetrark över Galileen,
Pereen.
Son till Herodes I
Herodianska dynastin

Herodes Filippus, 4 f.v.t.
34 e.v.t.
24 f.vt. 34 e.v.t.
Tetrark, bl.a. i Batanea
Son till Herodes I?
Herodianska dynastin

Herodes II Filippus, 4 f.v.t-
33 e.v.t.
27 f.vt. - 33 e.v.t.
Tetrark över Itureen, Trachonitia
Son till Herodes I?
Herodianska dynastin

Herodes Agrippa I, 41- 44
e.v.t.
10 f.v.t.- 44 e.v.t.
Kung över Judeen
Son till Aristobulus IV
Herodianska dynastin

Herodes Agrippa II, 48
e.v.t. – 93 e.v.t.
27 e.v.t.- 93 (100) e.v.t.
Kung över Judeen
Son till Herodes Agrippa I
Herodianska dynastin
Den 7:e och den siste
kungen

Herodes den store, 37, f.v.t.-
4 e.v.t.
Herodes I
(Tjurguden Baal/Jupiter)

Herodes Archelaos,
4 f.v.t.- 6 e.v.t.

Herodes Antipas,
4 f.v.t. – 39 e.v.t.

Herodes Filippus,
4 f.v.t. 34 e.v.t.

Herodes II Filippus,
4 f.v.t-33 e.v.t.

Herodes Agrippa I,
41- 44 e.v.t.

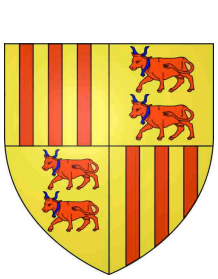
Herodes Agrippa II,
48 e.v.t. – 93 e.v.t.

Den herodianska dynastin sammanföll med timmermannen Josefs faderskapsärende med juden Josef jr, judinnan Marias son. Senare kom Izates II/Jesus in i bilden också, son till drottning Helena. Kungahuset Herodes tillhörde tjurarnas dynasti, liksom den kaldeiska dynastin i Babylon. Detta kungahus var mycket aktivt och mäktigt, och mördade bl.a. Johannes (Döparen) f.d. Julius Caesar, (Herodes Filippus) och medverkade till juden, Josefs jr, f.d. kung Davids korsfästelse (Herodes Antipas). Någon biologisk koppling till judarna fanns inte i kungahuset. Herodes II Filippus och Herodes Agrippa I, bland andra, var inte tjurar, se närmare i länken ***Solen i underläge,*** sidorna 107-108 och ***Grundsten,*** sidorna 31-33. Även i detta fall var tjurguden en av de sju, men dynastin räknas inte nu. Vad är gemensamt för alla dessa dynastier som bestod av (7) sju kungar? Jo, alla sammanföll med den kosmiske Adams faderskapsärende, så Vilddjuret i Upp.17:8-11 hänvisas till ett kungarike där ett faderskapsärende kommer att rullas upp. Detta kungarike är Sverige, och här ägde min pappas faderskapsärende rum mellan 1958 och 1991. Gustaf III var kung i Sverige, dynastin var Holstein-Gottorp, som bestod av några kungar.

Huset Bernadotte

och dess ursprung.

Låt oss blicka tillbaka till staden Pau i Frankrike

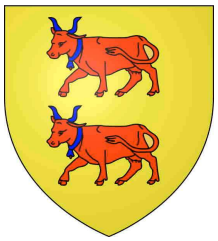

Jean de Latour
Ca 1520-1580

Gifta

Estebéne de Butleret de **Bernadotte**
Ca 1565-1629

Germaine de **Bernadotte** de Latour
Ca 1587-1639

Gifta

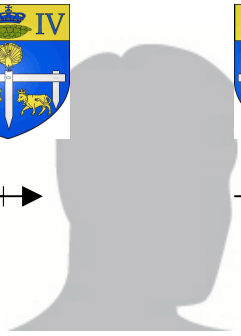

Jeandou de Pouey
Ca 1555-1639

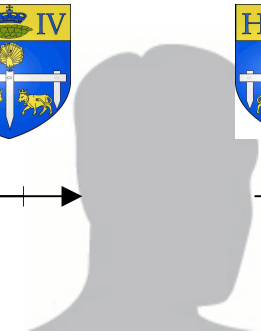

Pierre Bernadotte
Pau, 1624-1649

Jean Bernadotte
(Jean de Pouey)
Pau, 1649-1698

Jean Bernadotte
Pau, 1683-1760
Skräddare

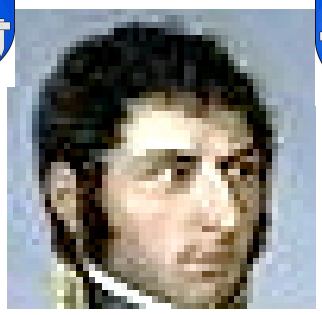
Jean Henri Bernadotte
Pau, 1711-1780,
Advokat

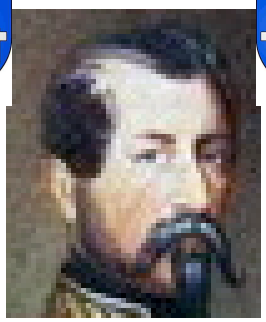
Jean **Evangéliste** Bernadotte
Pau, 1754- 1813,
Baron, advokat

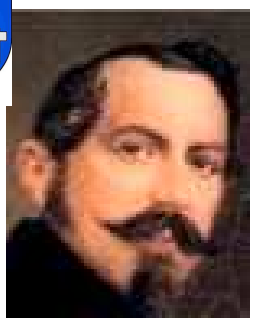
Arnaud Bernadotte
Pau, 1761-1762
Son till Jean Henri
Bernadotte

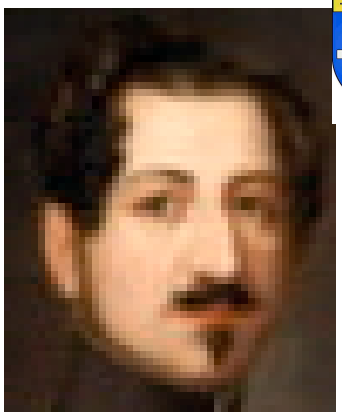
Jean **Baptiste** Julius Bernadotte,
Pau, 1763- 1844,
Kung av Sverige o Norge, 1818-1844
Son till Jean Henri Bernadotte

Joseph Frans Oscar Bernadotte
Paris, 1799-1859,
Oscar I, 1844-1859
Kung av Sverige
Son till Jean **Evangéliste** Bernadotte

Gustave Bernadotte,
Pau 1800-1887
Son till Jean **Evangéliste**
Bernadotte

Oscar Bernadotte,
Pau, 1807-1883
Son till Jean **Evangéliste**
Bernadotte

Joseph Frans Oscar Bernadotte
Paris, 1799-1859,
Oscar I, 1844-1859
Kung av Sverige
Son till Jean **Evangéliste** Bernadotte

Carl XV, Bernadotte
Stockholm, 1859-1872
Kung av Sverige
Äldre son till Oskar I

Oscar II, Bernadotte
Stockholm, 1872-1907
Kung av Sverige, yngre son till Oskar I

Gustaf V, Bernadotte
Stockholm, 1907-1950
Kung av Sverige, Den siste
bernadotten

de Pouey eller Bernadotte

Jeandou de Pouey
Pau, ca.1555-1639

Den förste, stamfadern..

Enligt anteckningar gifte sig Jean de Latour med Estebéne de Butleret de **Bernadotte.** I äktenskapet föddes en dotter vid namn Germaine de **Bernadotte** de Latour som senare gifte sig med Jeandou de Pouey. I deras äktenskap föddes sonen Pierre Bernadotte, egentligen Pierre de Pouey enligt sin fars namn, men Pierre Bernadotte fick sin mors familjenamn Bernadotte strax efter födelsen, och på det viset blev familjenamnet Bernadotte fast under påven Urban VIII:s pontifikat. Pierre Bernadottes son var Jean Bernadotte som även kallades för Jean de Pouey. Jean Bernadottes son hette också Jean Bernadotte, var skräddare till yrket och i Pau och dess omgivning var han också känd som skräddare de Pouey. Dennes son var Jean Henri Bernadotte, advokat till yrket, och på hans tid växte familjenamnet Bernadotte så namnet är nu välkänt över hela världen.
Men, familjenamnet Bernadotte härstammar från modern Estebéne de Bernadotte och dottern Germaine de Bernadotte**,** och döttrarna bär inte familjenamn och familjeträd. Men av någon anledning ändrades familjenamnet de Pouey från faderns sida till Bernadotte från moderns sida så Jeandou de Pouey var stamfader för ätten Bernadotte.

Frågan kvarstår: Varför ändrade modern Germaine de **Bernadotte** familjenamnet de Pouey till Bernadotte som sedermera blev ett kungligt namn i Sverige? Hur som helst, stamfader var ändå Jeandou de Pouey enligt anteckningarna ovan.

Gustaf V , Bernadotte
Stockholm, 1907-1950
Kung av Sverige

Den siste kungen av …

Kristendomen, Dödens Verktyg

Upp. 1-18.

Solen ♂

Månen ♀

Lammet (Jungfrun/Ormen), Jesus Lammet, Izates II, Christer R, son till Helena, min faders kusiners barn, född i Ungern 1948, tog över Lejonets identitet utan dennes kännedom.

Lejonet, Josef jr. Betlehem, Nasaret och Tibor E. Linköping, Stockholm son till judinnan Maria, född exakt kl. 24 julaftonen 1958 i Linköping. Fosterson till min pappa Tibor Kemény. Mördades 1971 i Stockholm.

Solen ♂

Solen ♂

Tjuren, Jesus Beelsebub, bl.a. den forna Baal/Herren; Johannes, Marcus, Christer Philip R, tog över Lammets falska identitet, kallar sig för jude och solen, alltså en Antikrist.

Vatikanens nya vapen från 2013

Se ovan
Sanningen är att Lejonet aldrig tillhörde kristendomen.
Lejonet var jude och hedning och förblev jude och hedning också.

De korslagda gula nycklarna betyder att den ena skall likvideras och den andra ska behålla livet.

Lejonet av Juda

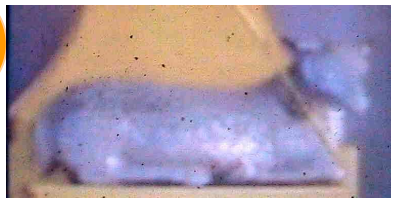

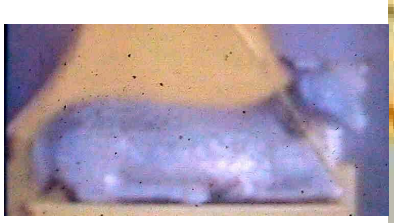
♂ Solen

♂ Solen

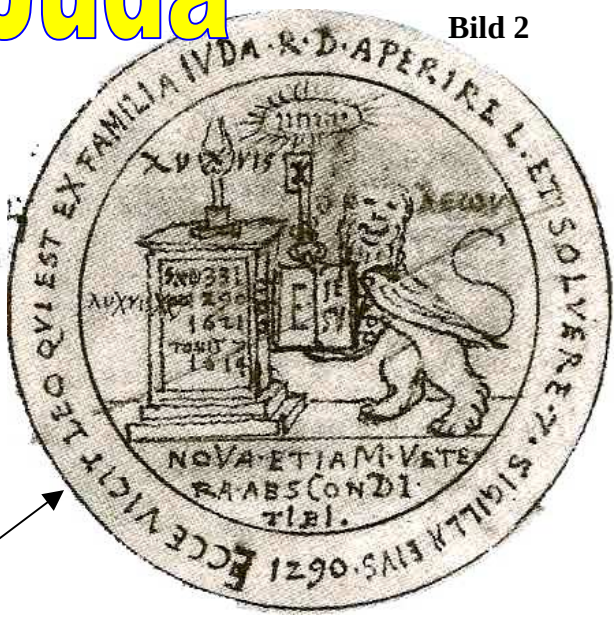
Lejonet av Juda

Bild 1

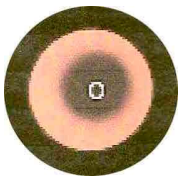
Bild 2

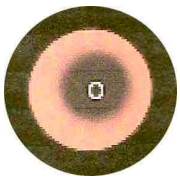
Uppsala universitetsbibliotek

Både **bild 1** och **bild 2** illustrerar Lejonet, David av Juda, år 1290 (kung **Magnus Ladulås** regeringstid). Tecknet **”E”** finns på båda bilderna. Nyckeln på **bild 1** påminner mig om **Davids nyckel,** som beskrivs närmare i Uppenbarelseboken. David reinkarnerades i Linköping julaftonen 1958 som judegossen Tibor **E**, **Lejonet av Linköping,** av judinnan Maria E. Nyckeln symboliserar även ”Guds hemligheter” som Oxen, kungen har krossat i samband med min pappas faderskapsärende. –
Gustaf II Adolf kallades även för **Lejonet från Norden.**

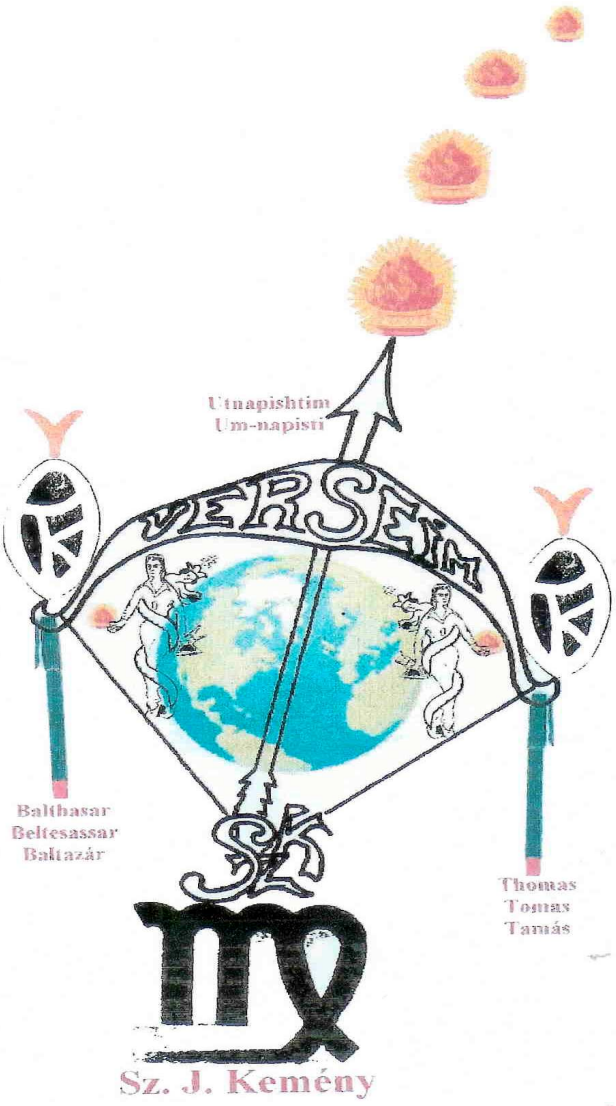
Motto:
Livet är kunskap

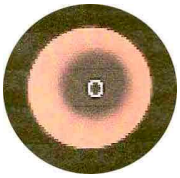
Motto:
Livet är kunskap

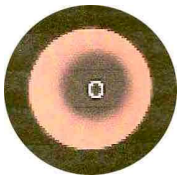
Motto:
Livet är kunskap

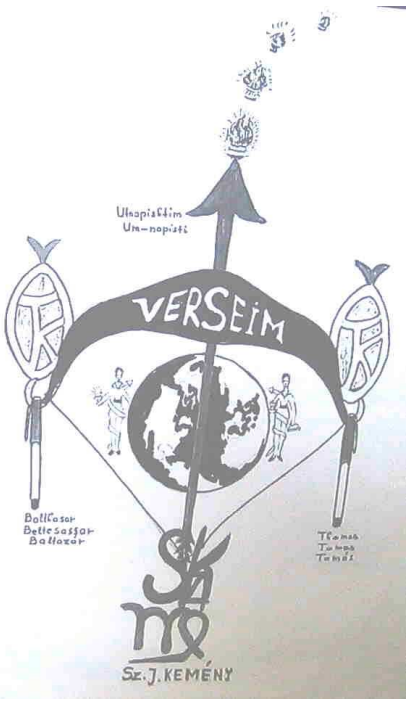
Motto:
Kunskap är Livet

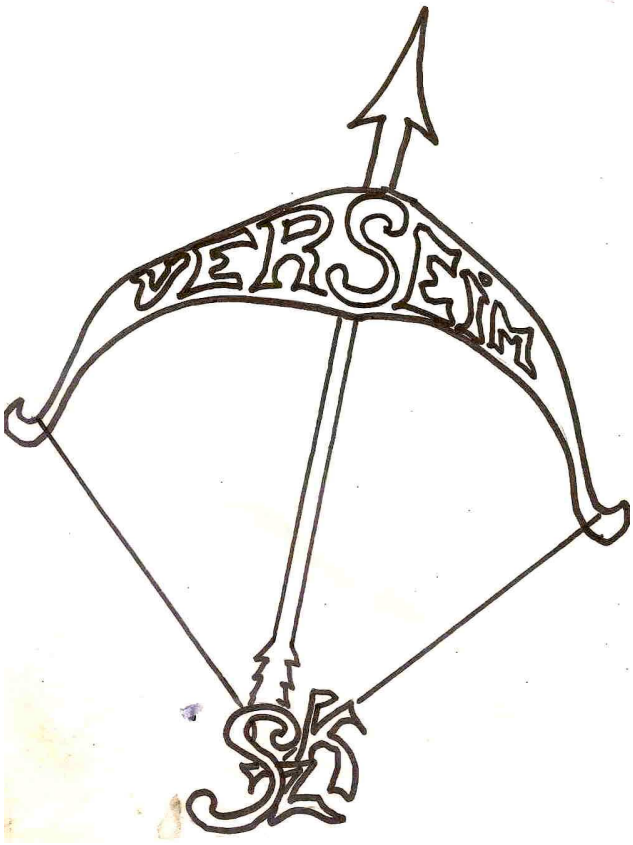

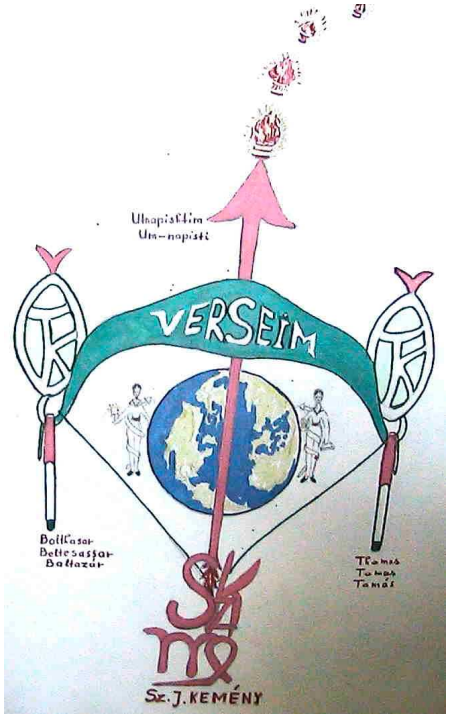
Motto:
Kunskap är Livet

Motto:
Kunskap är Livet

1981-09-03
Ritad av Tibor Kemény

Madách Imre, Människans Tragedi, 1861

Madách Imre

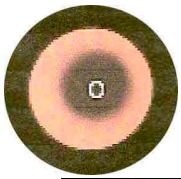

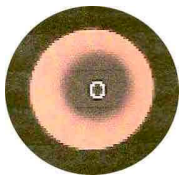
Madách Imre

Detta avsnitt, Norrskenets konung och dennes hemlighet, vill jag avsluta med Imre Madáchs *Människans Tragedi*, där den ursprungliga Herren är Gudarnas fader Anu, hans son den jordiske Adam (Enki), och hans dotter är Eva (Ninhursag). Den kosmiske Adam/Ljusbringaren och Herren/Ormguden har huvudrollerna i hans livsverk. Ormguden slingrar sig på Människan, på kosmiske Adam, och det är viktigt att kunna skilja dem åt. Lucifer (latin = ljusbringare). Herren Tjurguden kopierade Ormen och tog över dess ställning… Dödsbringaren finns i mörkret, inte i ljuset, och är inte människa.

Inledning
/…/
Herren/Ormguden till Gudarnas fader/An, Anu:
Låt det vara så, som du önskar.
Titta på jorden, bland Edens träd.
Dessa två smäckra träd i mitten av Eden
Förbannar jag, sedan kan du få dem.

Den Kosmiske Adam/Ljusbringaren till Herren/Ormguden och Tjurguden:
Med snåla händer du agerar, men du är en mäktig Herre –
En liten bit mark under foten är tillräcklig för mig,
Där förnekelsens fot fäster sig,
Och din värld kommer att besegras.
/…/

Avslutning
/…/
Eva: Jag förstår denna sång…

Den jordiske Adam: Jag misstänker det, och jag kommer att följa.
Bara det där slutet, bara det skulle jag kunna glömma!

Gud. Lamm/Orm

Herren/ormguden till Adam, den jordiske:
Jag har sagt, människa: Kämpa och tilltro i förtröstan!

Herren, Tjur

Jag kan också nämna att vår galax går sin naturliga väg vidare till sitt slutmål utan jordens vetenskap och råd. Ingen bryr sig om vad vetenskapen har kokt ihop här på jorden. En del forskare och vetenskapsmän kommer att försvinna i lögn och illusion. Tyvärr kommer vetenskapen att få samma status som religion och politik.

Tjuren/vilddjuret kopierar Lammet och vill vara den nya Människan utan mänskligt blod.

Ändens tid

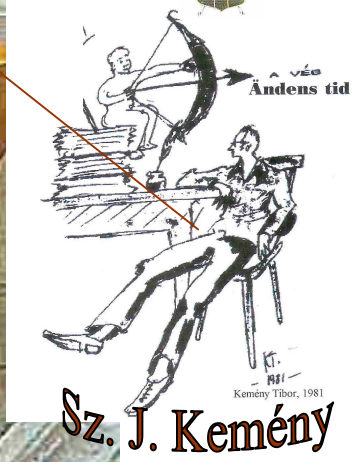
Dan, 12:4 och 12:13

”/…/ Men du, Daniel, må gömma dessa ord och försegla denna skrift intill ändens tid; många kommer att rannsaka den, och insikten skall så växa till.”

”Men gå du fram mot ändens tid; sedan du har vilat, skall du uppstå till din del, vid dagarnas ände. /…/”

Slutligen:
5, Jesus sade: ”Lär känna det som finns framför era ögon, och det som är fördolt för er skall bli uppenbarat. Ty inget är fördolt som inte skall uppenbaras, och inget är begravt som inte skall uppväckas igen”. - Även Jesus ville att allt som är fördolt ska komma upp till ytan och att låta världen få vetskap, kunskap.
10. Jesus sade: ”Jag har kastat en eld över världen, och se, jag vårdar den tills den flammar upp”. **16. Jesus sade:** ”Människor kanske tror att jag har kommit att bringa frid i världen. De vet inte att jag har kommit för att bringa söndring i världen, eld, svärd och krig.”

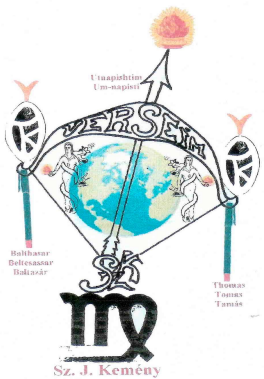

Tibor E. och jag, Szabolcs Josef
Foto: Tibor Kemény 1964
Stockholm

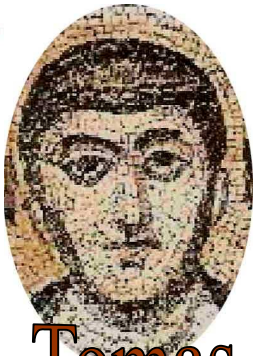
Tibor E. och jag, Szabolcs Josef
Foto: Tibor Kemény 1964
Stockholm

Michelangelo, Daniel, Sixtinska kapellet, Rom, 1511

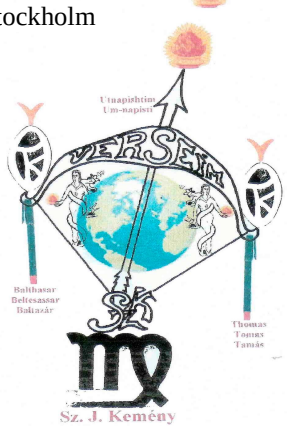
18

18

Thomas, Tomas, Tamás